

LIETUVOS RESPUBLIKOS TEISINGUMO MINISTERIJA

Biudžetinė įstaiga, Gedimino pr. 30, 01104 Vilnius, el. pristatymo dėžutės adresas 188604955
mob. tel. +370 600 38 904, el. p. rastine@tm.lt, https://tm.lrv.lt
Duomenys kaupiami ir saugomi Juridinių asmenų registre, kodas 188604955

Lietuvos Respublikos energetikos ministerijai

Į 2026-03-13 Nr. 3-539

DĖL ĮSTATYMO PROJEKTO

Lietuvos Respublikos teisingumo ministerija, pagal kompetenciją įvertinusi derinti pateiktą [Lietuvos Respublikos šilumos ūkio įstatymo Nr. IX-1565 2, 7, 10², 12, 13, 20, 23, 32 straipsnių pakeitimo įstatymo projektą](#) (toliau – Projektas, o juo keičiamas įstatymas toliau – Įstatymas).

1. Aiškinamajame rašte teigiama, kad vienas iš Projekto tikslų yra nustatyti *aiškią* šildymo sezono pradžios ir pabaigos nustatymo sistemą. Šildymo sezonas Projekte apibrėžiamas kaip laikotarpis, kuris prasideda spalio 1 d. ir baigiasi balandžio 30 d., kuriuo šilumos tiekėjas turi būti pasirengęs tiekti šilumą, kad būtų užtikrinama pagal higienos normas reglamentuota vidutinė vidaus patalpų temperatūra šildomuose pastatuose. Taigi šildymo sezonu siūloma laikyti atitinkamą laikotarpį, nepriklausomai nuo to, ar *faktiškai* bus vykdomas šilumos tiekimas, ar ne. Tokia šildymo sezono apibrėžtis svarstyтина, nes, visų pirma, lieka neaišku, koks tikslas yra nustatyti konkretų šildymo sezoną (nuo iki), jei visgi šildymas tuo metu nebūtinai bus tiekiamas (nes jo tiekimui šiuo sezonu turi būti tik pasiruošta). Antra, tokia sąvoka gali klaidinti vartotojus. Jei visgi norima nustatyti, kad konkrečiu laikotarpiu būtų *pasiruošta* šildymui, galbūt terminas galėtų būti „*kalendorinis* šildymo sezonas“. Be to, svarstyтина, ar šiuo atveju neturėtų būti kalbama apie *šilumos, o ne šilumnešio* tiekimą.

2. Įstatymo 12 straipsnio 4 dalyje nurodomos elektroninės sąskaitos (mokėjimo pranešimai) šilumos vartotojams. Pažymėtina, kad sąvoka „elektroninė sąskaita“ nėra apibrėžta Įstatyme, todėl gali kilti klausimų dėl šios sąvokos aiškinimo ir taikymo, taigi, nuostata gali būti taikoma nevienodai. Pastebėtina, kad Įstatymo 2 straipsnio 28 dalyje pateikta termino „sąskaita už šilumą“ apibrėžtis, tačiau joje nėra nurodyta, kokia sąskaita laikoma elektronine. Taip pat nėra aišku, ar „elektroninė sąskaita“ yra skirtinga nuo sąskaitos, kuri pateikiama elektroninėmis ryšio priemonėmis (pastaruoju atveju manytina, kad tai yra ta pati sąskaita, tik skiriasi jos pateikimo būdas). Taigi, šis neaiškumas turi būti išspręstas.

3. Įstatymo 12 straipsnio 4 dalyje siūloma įtvirtinti automatinį elektroninių sąskaitų teikimą visiems šilumos vartotojams. Įsigaliojus Įstatymui, popierinės sąskaitos būtų teikiamos tik

tiems vartotojams, kurie aktyviais veiksmais išreiškia pageidavimą gauti popierines sąskaitas. Pažymėtina, kad ne visi būtinaie šilumos vartotojai turi galimybę sužinoti apie pasikeitusią tvarką. Taigi, jie net ir nežinotų, kad keičiasi sąskaitų pateikimo tvarka, t. y., kad nebegaus popierinių sąskaitų ir, kad norint jas gauti, jie turi teisę paprašyti popierinės sąskaitos, nes pagal Projektą, jie nebūtų atskirai įspėti ar informuoti raštu. Atsižvelgiant į tai, turi būti įvertintas taikymo nuostatų poreikis dėl vartotojų informavimo. Antra, aptariama norma prašymo našta perkeliama vartotojams, nes jie turėtų kreiptis į šilumos tiekėją ir prašyti pakeisti sąskaitos pateikimo formą. Visgi, mūsų nuomone, šilumos tiekėjas turėtų turėti pareigą išsiaiškinti, ar vartotojas sutinka su elektronine sąskaita. Todėl, manytina, kad turėtų būti keičiamas Įstatymo 12 straipsnio 4 dalyje nurodytas mechanizmas, suteikiant daugiau teisių / pasirinkimo vartotojams.

4. Atsižvelgiant į tai, kad keičiasi mokėjimo pranešimų pateikimo vartotojams tvarka, turi būti nustatytos taikymo nuostatos, iš kurių būtų aišku, nuo kada ir iki kada vartotojai turi kreiptis, norėdami gauti popierines sąskaitas (mokėjimo pranešimus). Taip pat nėra aišku (aiškinamajame rašte taip pat neatskleista), koku būdu pasireikš elektroninių sąskaitų (mokėjimo pranešimų) pateikimas, t. y., ar jos bus pateikiamos elektroniniu paštu. Jei taip, lieka neaišku, koku būdu šilumos tiekėjas gaus šiuos duomenis.

5. Įstatymo 13 straipsnio 1 dalyje neapibrėžta, dėl kurių įstaigų savivaldybių institucijos gali nustatyti šildymo sezono pradžią ir pabaigą (jeigu savivaldybių institucijų kompetencija nėra ribojama šiuo aspektu, būtų apimamos ir valstybės įstaigos, taip pat privačios įstaigos). Be to, siūloma nuostata dėl savivaldybių įgaliojimų neatitinka pagrindinės nuostatos, kad šilumos vartotojai turi teisę patys nuspręsti dėl savo pastatų šildymo pradžios ir pabaigos. Antra, šildymo sezono pradžia ir pabaiga apibrėžta Įstatymo 2 straipsnio 29 dalyje. Įstatymo 13 straipsnio 1 dalyje sakinio pirmoje dalyje nurodoma *šildymo* pradžia ir pabaiga, o sakinio antroje dalyje – *šildymo sezono* pradžia ir pabaiga. Trečia, nėra aiškus šios dalies santykis su Įstatymo 13 straipsnio 2 dalyje dėstoma nuostata, kadangi jose nurodomas tų pačių sprendimų priėmimas – dėl pastatų šildymo pradžios ir pabaigos.

6. Atkreipiamas dėmesys, kad atsižvelgiant į teisės aktų hierarchijos principą, įstatyme, o ne įstatymą įgyvendinančiame teisės akte, turi būti apibrėžtos įstatyme vartojamos sąvokos. Atsižvelgiant į tai, Įstatyme turi būti apibrėžta, kas yra šiltasis ir šaltasis laikotarpiai.

7. Aiškinamajame rašte turi būti pateiktas pagrindimas, kodėl yra bloginama vartotojų, kurių šilumos punktai nėra modernizuoti (atnaujinti) padėtis, t. y., kodėl jie patys nebeturės galimybės spręsti dėl šildymo sezono pradžios ir pabaigos (13 str. 2 d.).

8. Įstatymo 13 straipsnio 2 dalyje nurodyti modernizuoti (automatizuoti) šilumos punktai, tačiau ši sąvoka nėra apibrėžta ir nėra nustatyta, kokius reikalavimus ar sąlygas turi atitikti šilumos punktas, kad galėtų būti laikomas modernizuotu (automatizuotu). Jeigu turimi omeny šilumos punktai, kurie atitinka Įstatymo 23 straipsnio 1 dalyje nustatytus privalomuosius reikalavimus, arba šilumos punktai, kurie leidžia šilumos tiekėjui gauti momentinius šilumos punkto techninius duomenis (kaip minima aiškinamajame rašte), taip ir reikėtų nurodyti. Be to, neaiškus šios dalies antro sakinio turinys (prasmė) „pastatų šildymo pradžia ir pabaiga vykdoma“;

neaišku, kodėl nėra nurodomas sprendimų dėl pastatų šildymo pradžios ir pabaigos priėmimas (skirtingai nei šios dalies pirmame sakinyje ir 1 dalyje).

9. Įstatymo 13 straipsnio 2 dalyje teikiama nuoroda į „šio straipsnio 3 dalyje numatytus apribojimus“. Atkreipiamas dėmesys, kad 3 dalyje nėra apribojimų, joje nustatomos teisės ir pareigos.

10. Įstatymo 13 straipsnio 3 dalis iš esmės yra prieštaringa su siūlomu teisiniu reguliavimu, dėstomu 2 straipsnio 29 dalyje ir 13 straipsnio 1 ir 2 dalyse, kadangi iš esmės paneigia šildymo sezono apibrėžties ir sprendimų dėl pastatų šildymo pradžios bei pabaigos priėmimo poreikį, kadangi šilumos tiekėjo pareiga užtikrinti šilumos tiekimą siejama tik su šaltuoju metų laikotarpiu pagal higienos normą. Pagal Įstatymo 13 straipsnio 3 dalį, kurioje nustatoma, kad „Ne šildymo sezono metu šilumos tiekėjas šilumnešio tiekimą privalo užtikrinti, jeigu pagal higienos normas yra šaltasis metų laikotarpis“ gaunasi, kad tiems vartotojams, kurių šilumos punktai nėra modernizuoti (automatizuoti), šildymas nebus tiekiamas, nes 2 dalyje pasakoma, kad jiems šildymas bus pradedamas ir pabaigiamas tik šildymo sezono metu. Ar tikrai toks tikslas ir yra? Be to, jei siekiama nustatyti, kad šilumos tiekimas privalomas, kai yra šaltasis metų laikotarpis, nepriklausomai nuo to, ar šildymo sezonas, manytina, kad 13 straipsnio 3 dalyje užtektų tik tai ir nustatyti, t. y., atsisakant pirmo sakinio „Šilumos tiekėjas neprivalo užtikrinti šilumnešio tiekimą šildymo sezono metu, jei pagal higienos normas yra šiltasis metų laikotarpis“.

11. Įstatymo 13 straipsnio 4 dalis nėra suderinta su šio straipsnio 3 dalimi, nes joje nustatyta aiški šilumos tiekėjų pareiga įgyvendinti šilumos vartotojų sprendimus be jokių išimčių.

12. Siūlytina, siekiant didesnio teisinio aiškumo ir tikrumo, Įstatymo 13 straipsnio 5 dalyje reglamentuoti sprendimų dėl butų ir kitų patalpų daugiabučiame name nešildymo priėmimo tvarką (o ne taikyti prezumpciją – neprieštaravimą). Taip pat atkreiptinas dėmesys į tai, kad ši norma neatitinka Civilinio kodekso 4.85 straipsnio nuostatų, nes pastarosios 1 dalyje nustatyta bendra taisyklė, kad sprendimai dėl bendrojo naudojimo objektų valdymo ir naudojimo priimami butų ir kitų patalpų savininkų balsų dauguma (leidžiama kituose įstatymuose nustatyti kitaip, tačiau tokiu atveju tai turėtų būti aiškiai pagrindžiama). Tuo tarpu Įstatymo 13 straipsnio 5 dalyje numatyta prezumpcija, kad sprendimas yra priimtas (nors jis nėra priimtas). Antra, nurodoma, kad sprendimą gali priimti tik tie butų savininkai, kurie neturi įsiskolinimų šilumos tiekėjui (t. y. ribojamos butų savininkų, kurie turi įsiskolinimų šilumos tiekėjui (nepriklausomai nuo skolos dydžio, pvz., net 1 eurą), teisės). Įstatymo 20 straipsnio 5¹ dalyje yra nurodyta šilumos tiekėjo teisė duoti *privalomus nurodymus* ir patalpų savininkui ir (arba) daugiabučio namo bendrojo naudojimo objektų valdytojui dėl šilumos punkto įrenginių remonto ar modernizavimo. Ši šilumos tiekėjo teisė duoti privalomus nurodymus nėra pagrįsta aiškinamajame rašte. Be to, pažymėtina, kad nacionalinėje teisėje privalomi nurodymai paprastai siejami su administracinių sprendimų priėmimu, viešojo administravimo įgaliojimų vykdymu, o ne su sutartiniais (civiliniais) santykiais.

13. Kadangi Įstatymo 20 straipsnio 5¹ dalyje yra nustatyta, kad šilumos punkto įrenginiai turi atitikti šilumos tiekėjo išduotas prisijungimo prie šilumos perdavimo tinklo sąlygas, šio įstatymo 23 straipsnyje nustatytus reikalavimus ir nemažinti šilumos perdavimo tinklo

efektyvumo, siūlytina įvertinti, ar 20 straipsnio 5¹ ir 5³ dalyse neturėtų būti nustatoma pareiga, o ne teisė imtis atitinkamų veiksmų, siekiant užtikrinti Įstatymo nuostatų laikymąsi. Atitinkamai, tas pats ir dėl savivaldybės vykdomosios institucijos.

14. Įstatymo 20 straipsnio 5¹ dalyje, be kita ko, nurodoma, kad „šilumos punkto įrenginiai turi atitikti šilumos tiekėjo išduotas prisijungimo prie šilumos perdavimo tinklo sąlygas, <...> jeigu šilumos punkto įrenginiai neatitinka šioje dalyje nurodytų reikalavimų“. Lieka neaišku, apie kokių metu išduotas prisijungimo sąlygas kalbama, ar tas, kurios galiojo išdavimo metu? Nes jei, pvz., prisijungimo sąlygos buvo išduotos prieš 10 ar 20 metų, tai tuo metu galimai buvo kitos sąlygos, taigi, kokias sąlygas turi atitikti? Nuostata turi būti patikslinta. Taip pat aiškinamajame rašte nėra pagrįstas teiginys, kad „ŠŪĮ 20 bei 23 straipsniuose įtvirtinti reikalavimai pastatų šildymo ir karšto vandens sistemoms bei daugiabučių namų šildymo ir karšto vandens tiekimo sistemoms, įskaitant pareigas daugiabučio namo šildymo ir karšto vandens sistemų prižiūrėtojui (eksploatuotojui) bei daugiabučio namo bendrojo naudojimo objektų valdytojui užtikrinti šildymo ir (ar) karšto vandens sistemų atitiktį privalomiesiems reikalavimams, *kurių įgyvendinimas turi būti užtikrintas iki 2026 m. liepos 1 d.*“, todėl lieka neaišku, apie ką kalbama.

15. Nėra nustatyta, iš kokių lėšų bus apmokami darbai Įstatymo 20 straipsnio 5¹ dalyje nurodytu atveju.

16. Įstatymo 20 straipsnio 5² dalyje nėra nustatytas terminas, per kurį reikia kreiptis į Valstybinę energetikos reguliavimo tarybą.

17. Iš Įstatymo 20 straipsnio 5² dalies lieka neaišku, jeigu šilumos tiekėjas pasinaudoja 5¹ ir 5² dalyse nustatytomis teisėmis, kokia tvarka butų ir kitų patalpų savininkai turi kompensuoti šilumos tiekėjo išlaidas (kai nenaudojamos daugiabučio namo bendraturčių kaupiamosios lėšos ar jų nepakanka).

18. Įstatymo 20 straipsnio 5² dalyje nurodoma, kad „jeigu šilumos tiekėjas nepasinaudoja šiame straipsnyje 5¹ ir 5² dalyse nustatytomis teisėmis <...>. Pastebėtina, kad Įstatymo 20 straipsnio 5² dalyje yra nustatyta pareiga, o ne teisė.

19. Svarstytinas Įstatymo 20 straipsnio 5³ dalies nuostatos logiškumas. Pagal šią dalį, jei šilumos tiekėjas nepasinaudoja savo teisėmis (jei tai teisės, kodėl jomis privaloma naudotis?), savivaldybės vykdomoji institucija turi teisę priimti sprendimą organizuoti konkursą *dėl kito bendrojo naudojimo objektų valdytojo parinkimo*, pakeičiant pareigų (klausimas, kokių pareigų?) tinkamai nevykdantį esamą pastato bendrojo naudojimo objektų valdytoją. Taigi, yra nesuprantama, kodėl keičiamas valdytojas, kai šilumos tiekėjas neatlieka atitinkamų veiksmų.

20. Iš Įstatymo 23 straipsnio 2 dalies lieka neaišku, kas ir kokiais terminais užtikrins Įstatymo 20 straipsnio 5¹ ir 5² dalyse nurodytus atliktinus darbus, kadangi aptariamoje dalyje daroma išimtis į 20 straipsnio 5¹–5³ dalis. Be to, nuoroda į Įstatymo 20 straipsnio 5³ dalį nėra tikslinga.

21. Aiškinamajame rašte teigiama, kad „priėmus 2025 m. gruodžio 16 d., Įstatymo 32 straipsnio 3 dalies pakeitimą, turėtų būti suderintos su *galiojančiu* teisiniu reguliavimu, <...> tačiau atitinkamai Įstatymo 32 straipsnio 24 dalies nuostatos, kurios turėtų būti suderintos su galiojančiu teisiniu reguliavimu, nepakoreguotos“; „siūloma patikslinti Įstatymo 32 straipsnio 24

dalis nuostatas, kurios turėtų būti suderintos su *galiojančiu* teisiniu reguliavimu“. Atkreipiamas dėmesys, Įstatymo 32 straipsnio 3 dalies nuostatos keitimas, priimtas 2025 m. gruodžio 16 d., įsigalios 2026 m. lapkričio 1 d., todėl Įstatymo 32 straipsnio 24 dalies keitimas negali įsigalioti anksčiau, t. y. 2026 m. spalio 1 d. (kaip nustatoma Projektu).

22. Aiškinamajame rašte nurodoma, kad įstatymo įgyvendinamuosius teisės aktus turės priimti Lietuvos Respublikos energetikos ministerija ir Valstybinė energetikos reguliavimo taryba. Tačiau Projekte paminėti ministerijai pavedimas nėra duodamas. Tuo tarpu Projekte pavedimas yra duodamas Lietuvos Respublikos Vyriausybei ir jos įgaliotoms institucijoms, nors šie subjektai aiškinamajame rašte nėra nurodyti.

23. Teisės technikos / redakcinės pastabos bus perduotos darbo tvarka.

Teisingumo ministrė

Rita Tamašunienė

Eglė Motiekė, mob. tel. +370 645 77838, el. p. egle.motieke@tm.lt
Algis Baležentis, mob. tel. +370 67185603, el. p. algis.balezentis@tm.lt

DETALŪS METADUOMENYS	
Dokumento sudarytojas (-ai)	Lietuvos Respublikos teisingumo ministerija 188604955, Gedimino pr. 30, Vilnius
Dokumento pavadinimas (antraštė)	Dėl Lietuvos Respublikos šilumos ūkio įstatymo Nr. IX-1565 2, 7, 102, 12, 13, 20, 23, 32 straipsnių pakeitimo įstatymo projekto
Dokumento registracijos data ir numeris	2026-03-30 Nr. (1.6 Mr) 2T-337
Dokumento gavimo data ir dokumento gavimo registracijos numeris	2026-03-30 Nr. 2-1202
Dokumento specifikacijos identifikavimo žymuo	ADOC-V1.0
Parašo paskirtis	Pasirašymas
Parašą sukūrusio asmens vardas, pavardė ir pareigos	Rita Tamašunienė, Ministras, Vadovybė
Sertifikatas išduotas	RITA TAMAŠUNIENĖ LT
Parašo sukūrimo data ir laikas	2026-03-30 15:55:53 (GMT+03:00)
Parašo formatas	XAdES-X-L
Laiko žymoje nurodytas laikas	2026-03-30 15:56:09 (GMT+03:00)
Informacija apie sertifikavimo paslaugų teikėją	SK ID Solutions EID-Q 2021E, SK ID Solutions AS EE
Sertifikato galiojimo laikas	2025-12-02 19:04:33 – 2030-12-02 23:59:59
Informacija apie būdus, naudotus metaduomenų vientisumui užtikrinti	"Registravimas" paskirties metaduomenų vientisumas užtikrintas naudojant "RCSC IssuingCA-2, VI Registru Centras - i.k. 124110246 LT" išduotą sertifikatą "DBSIS, Informatikos ir ryšių departamentas prie Lietuvos Respublikos vidaus reikalų ministerijos, į.k.188774822 LT", sertifikatas galioja nuo 2025-05-16 11:31:08 iki 2028-05-15 11:31:08 "Gauto dokumento registravimas" paskirties metaduomenų vientisumas užtikrintas naudojant "RCSC IssuingCA-2, VI Registru Centras - i.k. 124110246 LT" išduotą sertifikatą "DBSIS, Informatikos ir ryšių departamentas prie Lietuvos Respublikos vidaus reikalų ministerijos, į.k.188774822 LT", sertifikatas galioja nuo 2025-05-16 11:31:08 iki 2028-05-15 11:31:08
Pagrindinio dokumento priedų skaičius	–
Pagrindinio dokumento pridedamų dokumentų skaičius	–
Priedamo dokumento sudarytojas (-ai)	–
Priedamo dokumento pavadinimas (antraštė)	–
Priedamo dokumento registracijos data ir numeris	–
Programinės įrangos, kuria naudojantis sudarytas elektroninis dokumentas, pavadinimas	DBSIS, versija 3.5.90.4
Informacija apie elektroninio dokumento ir elektroninio (-ių) parašo (-ų) tikrinimą (tikrinimo data)	Atitinka specifikacijos keliamus reikalavimus. Visi dokumente esantys elektroniniai parašai galioja (2026-04-01 09:49:16)
Paieškos nuoroda	–
Papildomi metaduomenys	Nuorašą suformavo 2026-04-01 09:49:16 DBSIS

LIETUVOS RESPUBLIKOS EKONOMIKOS IR INOVACIJŲ MINISTERIJA

Biudžetinė įstaiga, Šeimyniškių g. 19-401, LT-09236 Vilnius, tel. + 370 706 64 845,
el. p. kanc@eimin.lt, <http://eimin.lrv.lt>.
Duomenys kaupiami ir saugomi Juridinių asmenų registre, kodas 188621919

Lietuvos Respublikos energetikos ministerijai

I 2026-03-13 Nr. 3-539

DĖL LIETUVOS RESPUBLIKOS ŠILUMOS ŪKIO ĮSTATYMO NR. IX-1565 2, 7, 10², 12, 13, 20, 23, 32 STRAIPSNIŲ PAKEITIMO ĮSTATYMO PROJEKTO

Lietuvos Respublikos ekonomikos ir inovacijų ministerija, išnagrinėjusi pateiktą derinti Lietuvos Respublikos šilumos ūkio įstatymo Nr. IX-1565 2, 7, 10², 12, 13, 20, 23, 32 straipsnių pakeitimo įstatymo projektą (toliau – Įstatymo projektas) bei užpildytą ūkio subjektų prisitaikymo prie reguliavimo išlaidų apskaičiavimo ataskaitą (toliau – ataskaita), informuoja, kad pagal kompetenciją pastabų ir pasiūlymų Įstatymo projektui bei ataskaitai, kuri buvo patikslinta ir suderinta darbo tvarka, neturi.

Ekonomikos ir inovacijų viceministras

Darius Zailskas

Rasa Steikūnienė, tel. +370 660 74 843, el. p. Rasa.Steikuniene@eimin.lt

DETALŪS METADUOMENYS	
Dokumento sudarytojas (-ai)	Lietuvos Respublikos ekonomikos ir inovacijų ministerija 188621919, Seimyniškių g. 19, LT-09236 Vilnius
Dokumento pavadinimas (antraštė)	DĖL LIETUVOS RESPUBLIKOS ŠILUMOS ŪKIO ĮSTATYMO NR. IX-1565 2, 7, 102, 12, 13, 20, 23, 32 STRAIPSNIŲ PAKEITIMO ĮSTATYMO PROJEKTO
Dokumento registracijos data ir numeris	2026-03-25 Nr. 3-972
Dokumento gavimo data ir dokumento gavimo registracijos numeris	2026-03-25 Nr. 2-1111
Dokumento specifikacijos identifikavimo žymuo	ADOC-V1.0
Parašo paskirtis	Pasirašymas
Parašą sukūrusio asmens vardas, pavardė ir pareigos	Darius Zailskas, Viceministras
Sertifikatas išduotas	DARIUS ZAILSKAS LT
Parašo sukūrimo data ir laikas	2026-03-24 18:31:18 (GMT+02:00)
Parašo formatas	XAdES-X-L
Laiko žymeje nurodytas laikas	2026-03-24 18:31:33 (GMT+02:00)
Informacija apie sertifikavimo paslaugų teikėją	SK ID Solutions EID-Q 2021E, SK ID Solutions AS EE
Sertifikato galiojimo laikas	2025-10-18 18:40:07 – 2030-10-18 23:59:59
Informacija apie būdus, naudotus metaduomenų vientisumui užtikrinti	"Registravimas" paskirties metaduomenų vientisumas užtikrintas naudojant "RCSC IssuingCA-2, VI Registru Centras - i.k. 124110246 LT" išduotą sertifikatą "DBSIS, Informatikos ir ryšių departamentas prie Lietuvos Respublikos vidaus reikalų ministerijos, j.k.188774822 LT", sertifikatas galioja nuo 2025-05-16 11:31:08 iki 2028-05-15 11:31:08 "Gauto dokumento registravimas" paskirties metaduomenų vientisumas užtikrintas naudojant "RCSC IssuingCA-2, VI Registru Centras - i.k. 124110246 LT" išduotą sertifikatą "DBSIS, Informatikos ir ryšių departamentas prie Lietuvos Respublikos vidaus reikalų ministerijos, j.k.188774822 LT", sertifikatas galioja nuo 2025-05-16 11:31:08 iki 2028-05-15 11:31:08
Pagrindinio dokumento priedų skaičius	–
Pagrindinio dokumento pridedamų dokumentų skaičius	–
Pridedamo dokumento sudarytojas (-ai)	–
Pridedamo dokumento pavadinimas (antraštė)	–
Pridedamo dokumento registracijos data ir numeris	–
Programinės įrangos, kuria naudojantis sudarytas elektroninis dokumentas, pavadinimas	DBSIS, versija 3.5.90.4
Informacija apie elektroninio dokumento ir elektroninio (-ių) parašo (-ų) tikrinimą (tikrinimo data)	Atitinka specifikacijos keliamus reikalavimus. Visi dokumente esantys elektroniniai parašai galioja (2026-03-26 23:11:33)
Paieškos nuoroda	–
Papildomi metaduomenys	Nuorašą suformavo 2026-03-26 23:11:33 DBSIS

LIETUVOS RESPUBLIKOS APLINKOS MINISTERIJA

Biudžetinė įstaiga, A. Jakšto g. 4, LT-01105 Vilnius,
tel. +370 626 22 252, el. p. info@am.lt, https://am.lrv.lt.
Duomenys kaupiami ir saugomi Juridinių asmenų registre, kodas 188602370

Lietuvos Respublikos energetikos
ministerijai

2026
į 2026-03-16

Nr.
Nr. D7-2353

DĖL LIETUVOS RESPUBLIKOS ŠILUMOS ŪKIO ĮSTATYMO NR. IX-1565 2, 7, 102, 12, 13, 20, 23, 32 STRAIPSNIŲ PAKEITIMO ĮSTATYMO PROJEKTO TEIKIMO IŠVADOMS GAUTI

Lietuvos Respublikos aplinkos ministerija, susipažinusi su derinimui patektu Lietuvos Respublikos energetikos ministerijos „Dėl Lietuvos Respublikos šilumos ūkio įstatymo Nr. IX-1565 2, 7, 102, 12, 13, 20, 23, 32 straipsnių pakeitimo įstatymo projekto teikimo išvadoms gauti“ projektu, pastabų bei pasiūlymų pagal kompetenciją neturi.

Vadovaujantis Lietuvos Respublikos viešojo administravimo įstatymo 14 straipsniu, šis atsakymas per vieną mėnesį nuo jo gavimo dienos pasirinktinai gali būti skundžiamas Lietuvos Respublikos aplinkos ministerijai (A. Jakšto g. 4, 01107 Vilnius) arba Lietuvos administracinių ginčų komisijai (A. Goštauto g. 12-100, 01108 Vilnius) Lietuvos Respublikos ikiteisminio administracinių ginčų nagrinėjimo tvarkos įstatymo nustatyta tvarka arba Regionų administraciniam teismui (Vilniaus rūmai, Žygimantų g. 2, 01102 Vilnius; Kauno rūmai, A. Mickevičiaus g. 8A, 44312 Kaunas; Klaipėdos rūmai, Galinio Pylimo g. 9, 91230 Klaipėda; Šiaulių rūmai, Dvaro g. 80, 76298 Šiauliai; Panevėžio rūmai, Respublikos g. 62, 35158 Panevėžys, arba per Lietuvos teismų elektroninių paslaugų portalą <https://e.teismas.lt>) Lietuvos Respublikos administracinių bylų teisenos įstatymo nustatyta tvarka.

Aplinkos viceministrė

Česlava Lisovska

A. Dolgov, tel. +370 612 62 844, el. p. aleksandr.dolgov@am.lt

Nagrinėjant prašymą ar skundą, įgyvendinant teisės aktuose įtvirtintas prievolės, Jūsų asmens duomenų valdytojas yra Lietuvos Respublikos aplinkos ministerija. Pateikti asmens duomenys bus saugomi teisės aktuose nustatyta terminą. Duomenys gali būti perduodami kitoms institucijoms ar įstaigoms, kompetentingoms spręsti keliamus klausimus, kitiems asmenims, kuriems duomenis teikti ministeriją įpareigoja teisės aktai, ministerijos pasitelktiems duomenų tvarkytojams. Jūs turite teisę kreiptis į ministeriją ir prašyti susipažinti su savo asmens duomenimis, prašyti ištaisyti savo asmens duomenis arba apriboti duomenų tvarkymą. Dėl ministerijos veiksmų, susijusių su Jūsų asmens duomenų tvarkymu, turite teisę pateikti skundą Valstybiniai duomenų apsaugos inspekcijai. Daugiau informacijos apie asmens duomenų tvarkymą ir duomenų subjekto teisių įgyvendinimą ministerijoje galite rasti ministerijos interneto svetainės <https://am.lrv.lt/> skiltyje „Asmens duomenų apsauga“. Dėl asmens duomenų tvarkymo ir duomenų subjekto teisių įgyvendinimo galite kreiptis į ministeriją nurodytais kontaktais arba į ministerijos duomenų apsaugos pareigūną el. p. dap@am.lt.

DETALŪS METADUOMENYS	
Dokumento sudarytojas (-ai)	Lietuvos Respublikos aplinkos ministerija 188602370, A. Jakšto g. 4, LT-01105 Vilnius
Dokumento pavadinimas (antraštė)	DĖL LIETUVOS RESPUBLIKOS ŠILUMOS ŪKIO ĮSTATYMO NR. IX-1565 2, 7, 102, 12, 13, 20, 23, 32 STRAIPSNIŲ PAKEITIMO ĮSTATYMO PROJEKTO TEIKIMO IŠVADOMS GAUTI / 26-3703
Dokumento registracijos data ir numeris	2026-03-30 Nr. D8(E)-1194
Dokumento gavimo data ir dokumento gavimo registracijos numeris	2026-03-30 Nr. 2-1183
Dokumento specifikacijos identifikavimo žymuo	ADOC-VI.0
Parašo paskirtis	Pasirašymas
Parašą sukūrusio asmens vardas, pavardė ir pareigos	Česlava Lisovska, Viceministras
Sertifikatas išduotas	ČESLAVA LISOVSKA, Lietuvos Respublikos aplinkos ministerija LT
Parašo sukūrimo data ir laikas	2026-03-27 17:23:24 (GMT+02:00)
Parašo formatas	XAdES-X-L
Laiko žymeje nurodytas laikas	2026-03-27 17:23:31 (GMT+02:00)
Informacija apie sertifikavimo paslaugų teikėją	ADIC CA ECC, Asmens dokumentu israsymo centras prie LR VRM LT
Sertifikato galiojimo laikas	2025-10-21 09:29:38 – 2029-10-20 09:29:38
Informacija apie būdus, naudotus metaduomenų vientisumui užtikrinti	"Registravimas" paskirties metaduomenų vientisumas užtikrintas naudojant "RCSC IssuingCA-2, VI Registru Centras - i.k. 124110246 LT" išduotą sertifikatą "DBSIS, Informatikos ir ryšių departamentas prie Lietuvos Respublikos vidaus reikalų ministerijos, j.k.188774822 LT", sertifikatas galioja nuo 2025-05-16 11:31:08 iki 2028-05-15 11:31:08 "Gauto dokumento registravimas" paskirties metaduomenų vientisumas užtikrintas naudojant "RCSC IssuingCA-2, VI Registru Centras - i.k. 124110246 LT" išduotą sertifikatą "DBSIS, Informatikos ir ryšių departamentas prie Lietuvos Respublikos vidaus reikalų ministerijos, j.k.188774822 LT", sertifikatas galioja nuo 2025-05-16 11:31:08 iki 2028-05-15 11:31:08
Pagrindinio dokumento priedų skaičius	–
Pagrindinio dokumento pridedamų dokumentų skaičius	–
Priedamo dokumento sudarytojas (-ai)	–
Priedamo dokumento pavadinimas (antraštė)	–
Priedamo dokumento registracijos data ir numeris	–
Programinės įrangos, kuria naudojantis sudarytas elektroninis dokumentas, pavadinimas	DBSIS, versija 3.5.90.4
Informacija apie elektroninio dokumento ir elektroninio (-ių) parašo (-ų) tikrinimą (tikrinimo data)	Atitinka specifikacijos keliamus reikalavimus. Visi dokumente esantys elektroniniai parašai galioja (2026-03-31 12:48:19)
Paleškos nuoroda	–
Papildomi metaduomenys	Nuorašą suformavo 2026-03-31 12:48:19 DBSIS

LIETUVOS RESPUBLIKOS SOCIALINĖS APSAUGOS IR DARBO MINISTERIJA

Biudžetinė įstaiga, A. Vivulskio g. 11, LT-03162 Vilnius, tel. (+370 5) 266 4201, faks. (+370 5) 266 4209,
el. p. post@socmin.lt, <https://socmin.lrv.lt>. Duomenys kaupiami ir saugomi Juridinių asmenų registre, kodas 1886 03515

Lietuvos Respublikos energetikos
ministerijai

2026-03- Nr.
Į 2026-03-13 Nr. 3-539

DĖL LIETUVOS RESPUBLIKOS ŠILUMOS ŪKIO ĮSTATYMO NR. IX-1565 2, 7, 10², 12, 13, 20, 23, 32 STRAIPSNIŲ PAKEITIMO ĮSTATYMO PROJEKTO TEIKIMO IŠVADOMS GAUTI

Lietuvos Respublikos socialinės apsaugos ir darbo ministerija pagal kompetenciją išnagrinėjo Lietuvos Respublikos energetikos ministerijos išvadoms gauti pateiktą Lietuvos Respublikos šilumos ūkio įstatymo Nr. IX-1565 2, 7, 10², 12, 13, 20, 23, 32 straipsnių pakeitimo įstatymo projektą (toliau – Įstatymo projektas) ir teikia šias pastabas ir pasiūlymus dėl Įstatymo projekto:

1) Įstatymo projekto 1 straipsnyje, kuriuo keičiamas Šilumos ūkio įstatymo 2 straipsnis, siūloma keisti sąvoką „šildymo sezonas“ ir įtvirtinti konkretų *šildymo sezono pradžios ir pabaigos laikotarpį*, kuris prasideda spalio 1 d. ir baigiasi balandžio 30 d. (*Įstatymo projekto 1 straipsnio 3 dalyje numatyta, jog „Šildymo sezonas – laikotarpis, kuris prasideda spalio 1 d. ir baigiasi balandžio 30 d., kuriuo šilumos tiekėjas turi būti pasirengęs tiekti šilumą, kad būtų užtikrinama pagal higienos normas reglamentuota vidutinė vidaus patalpų temperatūra šildomuose pastatuose“*). Šis pradžios ir pabaigos laikotarpis aktualus skiriant būsto šildymo išlaidų kompensaciją ir užtikrinant jos gavimą nepasiturintiems gyventojams. Vadovaujantis Lietuvos Respublikos piniginės socialinės paramos nepasiturintiems gyventojams įstatymu, būsto šildymo išlaidos nepasiturintiems gyventojams kompensuojamos šildymo sezono metu.

Įstatymo projekto 5 straipsnio, kuriuo keičiamas Šilumos ūkio įstatymo 13 straipsnis, 3 dalyje siūloma įtvirtinti, kad „*Šilumos tiekėjas neprivalo užtikrinti šilumnešio tiekimo šildymo sezono metu, jei pagal higienos normas yra šiltasis metų laikotarpis. Ne šildymo sezono metu šilumos tiekėjas šilumnešio tiekimą privalo užtikrinti, jeigu pagal higienos normas yra šaltasis metų laikotarpis*“. Tai reiškia, kad šildymo išlaidos gali būti patiriamos ir pasibaigus Įstatymo projektu siūlomam šildymo sezono terminui, tačiau ši aplinkybė neaptarta Įstatymo projekto 1 straipsnyje, kuriuo apibrėžiamas šildymo sezono pabaigos laikotarpis. Nepaisant to, kad gyventojai patirtų išlaidas už šildymą, jas kompensuoti nebūtų teisinio pagrindo (pažymėtina, kad pastaruosius keletą metų, esant žemai oro temperatūrai, šildymas buvo tiekiamas ir gegužės mėnesį). Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, bei siekiant Įstatymo projekto nuostatų ir Piniginės socialinės paramos

nepasiturintiems gyventojams įstatymo teisinio reguliavimo sistemiškumo, *siūlytina keičiamo Šilumos ūkio įstatymo 2 straipsnio sąvoką „šildymo sezonas“ tikslinti, ją siejant su Įstatymo projekto 5 straipsnio 3 dalyje siūloma formuluoote.*

2) Taip pat norime atkreipti dėmesį, kad Įstatymo projekto 5 straipsnyje, kuriuo keičiamas Šilumos ūkio įstatymo 13 straipsnis, vartojamos sąvokos „šiltasis metų laikotarpis“, „šaltasis metų laikotarpis“, kurios nėra apibrėžtos Šilumos ūkio įstatyme. Siekiant aiškumo, siūlome šias sąvokas apibrėžti arba patikslinti siūlomą reglamentavimą.

Socialinės apsaugos ir darbo viceministras

Saulius Davainis

Kristina Tumienė, tel. +370 6374 96 72, el. p. Kristina.Tumiene@socmin.lt;
Rita Jeziorskienė, tel. +370 614 48 683, el. p. Rita.Jeziorskiene@socmin.lt

DETALŪS METADUOMENYS	
Dokumento sudarytojas (-ai)	Lietuvos Respublikos socialinės apsaugos ir darbo ministerija 188603515, A. Vivulskio g. 11, 03162 Vilnius
Dokumento pavadinimas (antraštė)	DĖL LIETUVOS RESPUBLIKOS ŠILUMOS ŪKIO ĮSTATYMO NR. IX-1565 2, 7, 102, 12, 13, 20, 23, 32 STRAIPSNIŲ PAKEITIMO ĮSTATYMO PROJEKTO TEIKIMO IŠVADOMS GAUTI
Dokumento registracijos data ir numeris	2026-03-25 Nr. SD-1256 (10.16 Mr-11)
Dokumento gavimo data ir dokumento gavimo registracijos numeris	2026-03-25 Nr. 2-1112
Dokumento specifikacijos identifikavimo žymuo	ADOC-V1.0
Parašo paskirtis	Pasirašymas
Parašą sukūrusio asmens vardas, pavardė ir pareigos	Saulius Davainis, Viceministras
Sertifikatas išduotas	Saulius Davainis LT
Parašo sukūrimo data ir laikas	2026-03-25 09:13:15 (GMT+02:00)
Parašo formatas	XAdES-T
Laiko žymeje nurodytas laikas	2026-03-25 09:13:31 (GMT+02:00)
Informacija apie sertifikavimo paslaugų teikėją	SK ID Solutions EID-Q 2021E, SK ID Solutions AS EE
Sertifikato galiojimo laikas	2025-10-20 17:30:02 – 2030-10-20 23:59:59
Informacija apie būdus, naudotus metaduomenų vientisumui užtikrinti	"Registravimas" paskirties metaduomenų vientisumas užtikrintas naudojant "RCSC IssuingCA-2, VI Registru Centras - i.k. 124110246 LT" išduotą sertifikatą "DBSIS, Informatikos ir ryšių departamentas prie Lietuvos Respublikos vidaus reikalų ministerijos, j.k.188774822 LT", sertifikatas galioja nuo 2025-05-16 11:31:08 iki 2028-05-15 11:31:08 "Gauto dokumento registravimas" paskirties metaduomenų vientisumas užtikrintas naudojant "RCSC IssuingCA-2, VI Registru Centras - i.k. 124110246 LT" išduotą sertifikatą "DBSIS, Informatikos ir ryšių departamentas prie Lietuvos Respublikos vidaus reikalų ministerijos, j.k.188774822 LT", sertifikatas galioja nuo 2025-05-16 11:31:08 iki 2028-05-15 11:31:08
Pagrindinio dokumento priedų skaičius	–
Pagrindinio dokumento pridedamų dokumentų skaičius	–
Priedamo dokumento sudarytojas (-ai)	–
Priedamo dokumento pavadinimas (antraštė)	–
Priedamo dokumento registracijos data ir numeris	–
Programinės įrangos, kuria naudojantis sudarytas elektroninis dokumentas, pavadinimas	DBSIS, versija 3.5.90.4
Informacija apie elektroninio dokumento ir elektroninio (-ių) parašo (-ų) tikrinimą (tikrinimo data)	Atitinka specifikacijos keliamus reikalavimus. Visi dokumente esantys elektroniniai parašai galioja (2026-03-26 23:05:30)
Paieškos nuoroda	–
Papildomi metaduomenys	Nuorašą suformavo 2026-03-26 23:05:30 DBSIS

VALSTYBINĖ ENERGETIKOS REGULIAVIMO TARYBA

Biudžetinė įstaiga, Verkių g. 25C-1, LT-08223 Vilnius, tel. +370 5 213 5166, el. p. info@vert.lt.
Duomenys kaupiami ir saugomi Juridinių asmenų registre, kodas 188706554

Lietuvos Respublikos energetikos ministerijai
El. paštas: info@enmin.lt

Nr. R2-
Į 2026-03-13 Nr. 3-539

DĖL LIETUVOS RESPUBLIKOS ŠILUMOS ŪKIO ĮSTATYMO PROJEKTO DERINIMO

Valstybinė energetikos reguliavimo taryba (toliau – Taryba) gavo derinti Lietuvos Respublikos šilumos ūkio įstatymo Nr. IX-1565 2, 7, 102, 12, 13, 20, 23, 32 straipsnių pakeitimo įstatymo projektą (toliau – Įstatymo projektas).

Taryba, įvertinusi Įstatymo projektą, teikia šiuos pasiūlymus:

1. Dėl šildymo sezono nustatymo.

Siūlome tarpusavyje suderinti Įstatymo projekto 5 straipsniu keičiamo Lietuvos Respublikos šilumos ūkio įstatymo (toliau – ŠŪĮ) 13 straipsnio nuostatas: 13 straipsnis prasideda nuo išimčių (1 ir 2 dalys – vartotojų teisė nuspręsti dėl pastatų šildymo pradžios ir pabaigos kitokiu laiku; 3 dalis – šilumos tiekėjų teisė netiekti šilumos šildymo sezono metu ir prievolė tiekti nešildymo sezono metu, esant tam tikroms sąlygoms), nors prieš tai nėra nustatyta pagrindinės taisyklės, kada įprastais atvejais (iki vartotojų sprendimo priėmimo ir nesant išimtinių sąlygų) šiluma šildymui privalėtų būti tiekiama; 13 straipsnio 2 dalis nesuderinta su 1 dalimi, nes pagal 1 dalį visi vartotojai (be išimčių) turi teisę nuspręsti dėl šildymo pradžios ir pabaigos, o pagal 2 dalį vartotojai, kurių šilumos punktai nemodernizuoti, tokios teisės neturi (atitinkamai, jeigu 13 straipsnis papildomas 2 dalimi, 1 dalis turi būti naikinama); 13 straipsnio 3 dalis numato, kad šilumos tiekėjas neprivalo užtikrinti šilumnešio tiekimo šildymo sezono metu, jei pagal higienos normas yra šiltasis metų laikotarpis, tačiau kituose punktuose nėra nustatyta, kuriais atvejais šildymo sezono metu šiluma šildymui privalo būti tiekiama, o pagal keičiamą 2 straipsnio 29 dalį, šildymo sezono metu šilumos tiekėjas turi būti tik pasirengęs tiekti šilumą (kas savaime nereiškia šilumos šildymui tiekimo pradžios); 13 straipsnio 4 dalis suponuoja, kad vartotojams, turintiems teisę nuspręsti pradėti arba baigti savo pastatų šildymą kitu laiku, pranešus šilumos tiekėjui, šilumos tiekėjas visais atvejais ir be išimčių privalės jų sprendimą įgyvendinti, nors 3 dalis tam tikrais atvejais leidžia tiekėjui nevykdyti vartotojų priimtų sprendimų. Turi būti papildyta išimtimis; 13 straipsnio 5 dalis suponuoja, kad visais atvejais, jei vartotojai neprieštarauja, butai ir kitos patalpos daugiabučiame name privalo būti šildomi, nors 3 dalis tam tikrais atvejais leidžia tiekėjui netiekti šilumos šildymui. Be to, analizuojant 5 dalį darytina išvada, kad vartotojams neišreiškus prieštaravimo, butai ir kitos patalpos turėtų būti šildomi ir nešildymo sezono metu, be jokio vartotojų sprendimo.

Atsižvelgdami į tai, kas išdėstyta ir siekiant nuoseklaus, aiškaus ir užbaigto reglamentavimo, siūlome Įstatymo projekto 5 straipsnį išdėstyti taip:

„5 straipsnis. 13 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 13 straipsnį ir jį išdėstyti taip:

13 straipsnis. Šilumos tiekimo sezoniskumas

~~1. Šilumos vartotojai turi teisę nuspręsti dėl savo pastatų šildymo pradžios ir pabaigos nepažeidžiant nustatytų higienos normų, išskyrus savivaldybių institucijų nustatytas įstaigas, kurioms šildymo sezono pradžia ir pabaiga nustatoma savivaldybių institucijų sprendimais.~~

~~2. Jeigu šilumos vartotojai, turintys teisę nuspręsti dėl savo pastatų šildymo pradžios ir pabaigos, nusprendė pradėti arba baigti savo pastatų šildymą kitu laiku, negu savivaldybių institucijų nustatyta šildymo sezono pradžia ar pabaiga, jie apie savo sprendimą energetikos ministro patvirtintose Šilumos tiekimo ir vartojimo taisyklėse nustatyta tvarka praneša šilumos tiekėjui, o šis ne vėliau kaip per 2 darbo dienas sprendimą įgyvendina.~~

~~3. Šildymo sezono laikotarpiu šilumnešis privalo būti tiekiamas daugiabučio namo butams ir kitoms patalpoms šildyti. Butai ir kitos patalpos daugiabučiame name privalo būti šildomi, jeigu tam neprieštaruoja dauguma to namo butų savininkų, neturinčių įsiskolinimų šilumos tiekėjui.~~

1. Šiluma butams ir kitoms patalpoms šildyti privalo būti tiekama šaltuoju metų laikotarpiu, išskyrus šio straipsnio 2 ir 3 dalyse nurodytus atvejus.

2. Šilumos vartotojai turi teisę nuspręsti dėl savo pastatų šildymo pradžios ir pabaigos, nepažeidžiant nustatytų higienos normų, išskyrus šilumos vartotojus, kurių šilumos punktai nėra modernizuoti (automatizuoti), ir savivaldybių institucijų nustatytas įstaigas, kurioms šildymo sezono pradžia ir pabaiga nustatoma savivaldybių institucijų sprendimais.

3. Šilumos vartotojai, kurių šilumos punktai yra modernizuoti (automatizuoti), turi teisę, atsižvelgiant į šio straipsnio 4 dalyje numatytus apribojimus, Civilinio kodekso 4.85 straipsnyje nustatyta sprendimų priėmimo tvarka, nuspręsti dėl savo pastatų šildymo pradžios ir pabaigos. Kitų šilumos vartotojų, kurių šilumos punktai nėra modernizuoti (automatizuoti), pastatų šildymas prasideda šaltuoju metų laikotarpiu ir pasibaigia šiltuoju metų laikotarpiu.

4. Šilumos tiekėjas neprivalo užtikrinti šilumnešio tiekimo šildymo sezono metu, jei pagal higienos normas yra šiltasis metų laikotarpis. Ne šildymo sezono metu šilumos tiekėjas šilumnešio tiekimą privalo užtikrinti, jeigu pagal higienos normas yra šaltasis metų laikotarpis.

5. Jeigu šilumos vartotojai, turintys teisę nuspręsti dėl savo pastatų šildymo pradžios ir pabaigos, nusprendė pradėti arba baigti savo pastatų šildymą kitu laiku, negu šildymo sezono pradžia ar pabaiga, jie apie savo sprendimą energetikos ministro patvirtintose Šilumos tiekimo ir vartojimo taisyklėse nustatyta tvarka praneša šilumos tiekėjui, o šis, atsižvelgdamas į šio straipsnio 4 dalyje numatytus apribojimus, ne vėliau kaip per 2 darbo dienas sprendimą įgyvendina.“

Taip pat, atsižvelgiant į siūlomą ŠŪĮ 13 straipsnio formuluotę ir siekiant aiškumo, reikėtų papildyti ŠŪĮ 2 straipsnį šaltojo ir šiltojo metų laikotarpių sąvokomis:

„šaltasis metų laikotarpis – metų laikotarpis, kuriam būdinga lauko oro vidutinė paros temperatūra plius 10°C ir žemesnė. Oro temperatūra plius 10°C ir žemesnė nustatoma pagal trijų parų iš eilės lauko oro vidutinę paros temperatūrą.“

„šiltasis metų laikotarpis – metų laikotarpis, kuriam būdinga lauko oro vidutinė paros temperatūra aukštesnė kaip plius 10°C. Oro temperatūra aukštesnė kaip plius 10°C nustatoma pagal trijų parų iš eilės lauko oro vidutinę paros temperatūrą.“

2. Dėl elektros energijos konversijos būdu pagamintos šilumos (10² straipsnio pakeitimo).

Šiuo pakeitimu nustatoma, kad elektros energijos konversijos būdu pagamintai šilumai būtų taikomi tie patys supirkimo ir panaudojimo principai, kaip ir atliekinei šilumai (primename, kad Taryba 2022 m. liepos 26 d. raštu Nr. R2-()-4336 kėlė klausimą dėl reglamentavimo, kuris numato, kad atliekinė šiluma parduodama ne aukciono būdu, tikslingumo, kadangi toks reglamentavimas nederu su Šilumos ūkio įstatymo 1 straipsnio 2 dalies 2 punkte įtvirtintu tikslu šilumos ūkyje įteisinti pagrįstą konkurenciją ir siūlė atsakyti atliekinės šilumos supirkimo ne aukciono būdu principo ir nustatyti, kad atliekinės šilumos supirkimui būtų taikomos analogiškos sąlygos kaip ir nepriklausomiems šilumos gamintojams). Tai reiškia, kad elektros energijos konversijos būdu pagaminta šiluma būtų superkama ne aukciono būdu, o jai suteikiant prioritetą, ir už ne didesnę nei Tarybos nustatomą didžiausią leistiną atliekinės šilumos supirkimo kainą. Atkreiptinas dėmesys, kad toks reglamentavimas galėtų būti taikomas šilumos tiekimo sistemose, kuriose nevyksta šilumos aukcionų, tačiau sistemose su šilumos aukcionais toks elektros energijos konversijos būdu

pagamintos šilumos supirkimas turės neigiamos įtakos tiek šilumos gamybos konkurencinei rinkai, tiek ir šilumos vartotojams, dėl žemiau išvardintų priežasčių:

1) Neigiama įtaka konkurencijai

Vienas iš ŠŪĮ tikslų – šilumos ūkyje įteisinti pagrįstą konkurenciją (ŠŪĮ 1 straipsnio 2 dalies 2 punktas). Pagal ŠŪĮ 3 straipsnio 2 dalį, šilumos gamyba grindžiama šilumos gamintojų konkurencija. Atitinkamai ŠŪĮ 10 straipsnio 1 dalyje yra įtvirtinta, kad jeigu aprūpinimo šiluma sistemoje veikia nors vienas nepriklausomas šilumos gamintojas, prognozuojamas šilumos kiekis ir (ar) šilumos gamybos pajėgumai, reikalingi šilumos vartotojų poreikiams patenkinti, nustatomi ir (ar) superkami šilumos aukciono būdu. Siūlomas ŠŪĮ pakeitimas iškreiptų šiuo metu veikiančią šilumos gamybos rinkos konkurencinį modelį, elektrodinius šilumos gamybos įrenginius turintiems šilumos gamintojams suteikiant išskirtinę teisę iš elektros energijos konversijos būdu pagamintą šilumą prioriteto tvarka tiekti į tinklą, tokiu būdu atimant teisėtą šilumos gamybos galimybę iš šiuo metu šilumos gamybos rinkoje veikiančių atsinaujinančius energijos išteklius (biokūrą) šilumos gamybai naudojančių rinkos dalyvių. Tokios išskirtinės teisės suteikimas taip pat būtų nesuderintas ir su kitais ŠŪĮ tikslais, pvz., – gaminant šilumą, plačiau naudoti vietinį kurą, biokūrą ir atsinaujinančiuosius energijos išteklius (ŠŪĮ 1 straipsnio 2 dalies 5 punktas).

2) Neigiama įtaka šilumos kainoms

Kitas svarbus ŠŪĮ tikslas – pagrįstomis būtinosiomis sąnaudomis užtikrinti patikimą ir kokybišką šilumos tiekimą šilumos vartotojams (ŠŪĮ 1 straipsnio 2 dalies 1 punktas). Šilumos gamybos rinkoje veikianči konkurencija mažina galutines šilumos kainas vartotojams, kadangi šilumos aukcionuose tarpusavyje konkuruodami šilumos gamintojai skatinami siūlyti konkurencines šilumos gamybos kainas, siekdami laimėti gamintinus šilumos kiekius. Šilumos aukcionuose taikomos palyginamosios šilumos gamybos sąnaudos – didžiausia galima šilumos gamybos kaina. Konkurencija šilumos aukcionuose skatina gamintojus siūlyti šilumos gamybos kainas žemiau palyginamųjų šilumos gamybos sąnaudų. Tokiu būdu užtikrinamas pagrįstų būtinųjų šilumos gamybos sąnaudų principas.

Pagal šiuo metu galiojantį teisinį reglamentavimą, atliekinė šiluma superkama ne šilumos aukciono būdu, jai suteikiant prioritetą, neviršijant Tarybos nustatomos didžiausios leistinos atliekinės šilumos supirkimo kainos (toliau – DLAŠSK). Sistemose, kuriose nevyksta šilumos aukcionų, DLAŠSK grindžiama biokūrą naudojančio šilumos gamybos įrenginio rodikliais, sistemose su aukcionais – DLAŠSK prilyginama didžiausiai šilumos aukcione laimėtai kainai. Tokiu būdu, viena vertus, siekiant dekarbonizacijos ir energinio efektyvumo tikslų, skatinamas naujų atliekinės šilumos gamintojų atėjimas į rinką, kita vertus – vartotojai apsaugomi nuo šilumos kainų didėjimo. Atsižvelgiant į tai, kad į tinklą tiekiami atliekinės šilumos kiekiai yra santykinai nedideli ir sudaro nežymią dalį sistemos šilumos poreikio, suteikiant atliekinei šilumai supirkimo prioritetą ir taikant DLAŠSK, nedaroma neigiamos įtakos šilumos kainoms.

Priešingai nei atliekinės šilumos atvejais, parduodami elektros energijos konversijos būdu pagamintos šilumos kiekiai gali būti santykinai dideli. Projekte siūlomas reglamentavimas elektros energijos konversijos būdu pagamintos šilumos supirkimui be šilumos aukciono, suteikus supirkimo prioritetą ir pritaikius DLAŠSK, sukuria riziką nepagrįstam vidutinės sistemos superkamos šilumos kainos didėjimui, kai elektros energijos konversijos būdu pagaminta šiluma, apeinant šilumos aukcioną (be konkurencijos), būtų parduodama už didžiausią aukcione laimėtą kainą, o kiti pigesni pagal aukciono rezultatus veikiančys atsinaujinančius išteklius (biokūrą) naudojančys šilumos gamintojai būtų stabdomi. Tokiu būdu sistemose, kuriose vyksta šilumos aukcionai, elektrodinius katilus eksploatuojantys ūkio subjektai iš santykinai pigios elektros ir DLAŠSK lygį atitinkančios šilumos kainų skirtumo galėtų gauti papildomą ekonominę naudą šilumos vartotojų sąskaita, taip nepagrįstai didinant šilumos kainą vartotojams.

Pažymėtina, kad elektros energijos konversijos būdu pagaminta šiluma pagal savo prigimtį yra analogiška iš kuro gaminamai šilumai, kadangi abiem atvejais energijos ištekliai tikslingai paverčiami į šilumą būtent šilumos tiekimo tikslais. Tuo tarpu atliekinės šilumos prigimtis yra kitokia – ji nėra tikslingai gaminama tiekimui į tinklą, o susidaro kaip perteklinis kitos veiklos, technologinio proceso ar energijos gamybos šalutinis produktas. Atsižvelgiant į tai, sistemose,

kuriose vyksta šilumos aukcionai, elektros energijos konversijos būdu pagaminta šiluma, kaip ir kitų tose sistemose veikiančių šilumos gamintojų, turėtų būti perkama šilumos aukciono būdu.

3) Neigiama įtaka esamų įrenginių techniniams veikimo aspektams

Atkreiptinas dėmesys, kad elektros energijos konversijos būdu pagamintos šilumos supirkimas ne aukciono būdu, suteikiant jai prioritetą, galėtų neigiamai paveikti ne tik konkurencinius ir ekonominius, bet ir techninius centralizuoto šilumos tiekimo sistemose veikiančių, atsinaujinančius energijos išteklius (biokūrą) šilumos gamybai naudojančių ūkio subjektų veiklos aspektus. Tam tikromis valandomis, elektros rinkoje susiformavus santykinai žemai elektros energijos kainai, galėtų būti periodiškai aktyvuojami elektrodiniai šilumos gamybos įrenginiai, kurių įrengtoji šilumos galia gali būti itin didelė, o kiti centralizuoto šilumos tiekimo sistemoje veikiantys biokūrą naudojančius šilumos gamybos įrenginiai būtų ribojami arba stabdomi. Toks veikimo režimas lemtų dažnesnius biokūrą naudojančių šilumos gamybos įrenginių paleidimo ir stabdymo ciklus, kurie dėl šių įrenginių technologinės inercijos reikalauja papildomo laiko darbiniam režimui pasiekti. Be to, dažnesnis tokių įrenginių stabdymas ir pakartotinis paleidimas didintų jų nusidėvėjimą, trumpintų tarnavimo laiką, didintų remonto bei priežiūros sąnaudas ir mažintų eksploatacinį patikimumą. Atsižvelgiant į tai, siūlomas teisinis reguliavimas turėtų būti vertinamas ir centralizuoto šilumos tiekimo sistemų techninio patikimumo bei tvaraus šilumos gamybos įrenginių eksploataavimo aspektu.

Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, ŠŪĮ pakeitimo projekte siūlome įtvirtinti, kad atliekinės šilumos supirkimo ir panaudojimo bendrieji principai elektros energijos konversijos būdu pagamintai šilumai *mutatis mutandis* būtų taikomi tik tose centralizuoto šilumos tiekimo sistemose, kuriose nevyksta šilumos aukcionų. Atitinkamai Įstatymo projekto 3 straipsnio 2 dalį siūlome išdėstyti taip:

„2. Pakeisti 10² straipsnio 5 dalį ir ją išdėstyti taip:

5. Šiame straipsnyje nustatyti atliekinę šilumą tiekiančių įrenginių prijungimo prie šilumos perdavimo tinklų ir atliekinės šilumos supirkimo ir panaudojimo bendrieji principai *mutatis mutandis* taikomi ir atliekinę šilumą bendros šilumos ir elektros energijos gamybos (kogeneracijos) būdu generuojantiems asmenims, kurių pagrindinė veikla nėra elektros energijos ir (ar) šilumos gamyba, taip pat prijungiant, perkant ir panaudojant aplinkos energiją: **arba elektros energijos konversijos būdu gaminamą šilumą, generuojamą sistemose, kuriose nevyksta šilumos aukcionų šio įstatymo 10¹ straipsnio nustatyta tvarka.** Atliekinės šilumos surinkimui, perdavimui į centralizuotą šilumos tiekimo sistemą, surenkamos šilumos kiekiui padidinti arba atliekinės šilumos atitikties tinklo temperatūriniais reikalavimams užtikrinti gali būti įrengiami papildomi įrenginiai. Tokių papildomų įrenginių sugeneruotai energijai taikomi šiame straipsnyje įtvirtinti atliekinės šilumos būdu gaminamos šilumos supirkimo ir panaudojimo bendrieji principai.“

Papildomai atkreipiame dėmesį, kad keičiamoje 10² straipsnio 5 dalyje numatoma įtvirtinti, kad atliekinės šilumos surinkimui, perdavimui į centralizuotą šilumos tiekimo sistemą, surenkamos šilumos kiekiui padidinti arba atliekinės šilumos atitikties tinklo temperatūriniais reikalavimams užtikrinti gali būti įrengiami papildomi įrenginiai. Tokių papildomų įrenginių sugeneruotai energijai taikomi šiame straipsnyje įtvirtinti atliekinės šilumos būdu gaminamos šilumos supirkimo ir panaudojimo bendrieji principai. Tai reiškia, kad atliekinės šilumos surinkimui, perdavimui, padidinimui ir temperatūriniais reikalavimams užtikrinti panaudojama energija kartu su atliekine šiluma būtų parduodama ne aukciono būdu, suteikiant jai prioritetą. Atkreiptinas dėmesys, kad nustatant tokį reglamentavimą, ŠŪĮ būtina numatyti konkretų kriterijų, nurodantį minimalią atliekinės šilumos kiekio dalį bendrame kartu su atliekinės šilumos kiekiu surinkimui, perdavimui, didinimui ir temperatūrinių reikalavimų užtikrinimui sunaudojamos energijos kiekyje, kurį tenkinant, bendra tokia į tinklą atiduodama šiluma vis dar būtų laikoma atliekine (arba numatyti Tarybai tokių kriterijų nustatymo funkciją). Priešingu atveju, nenustačius tokio kriterijaus, numatomas reglamentavimas sudarytų prielaidas piktnaudžiavimui, kai santykinai nedideliame atliekinės šilumos kiekiu surinkti, perduoti, padidinti ir temperatūriniais reikalavimams užtikrinti būtų prijungiami ir naudojami reikšmingus kitos energijos (pvz., elektros) ir (ar) kuro kiekius

naudojantys įrenginiai, kurių gaminama šiluma kartu su santykinai mažais atliekinės šilumos kiekiais prioriteto tvarka, apeinant šilumos supirkimo aukciono būdu principus, būtų tiekiami į tinklą.

3. Dėl šilumos punktų modernizavimo.

Sutiktina, kad ŠŪĮ 20 bei 23 straipsniuose įtvirtinti reikalavimai pastatų šildymo ir karšto vandens sistemoms bei daugiabučių namų šildymo ir karšto vandens tiekimo sistemoms vykdomi vangiai, dalis šilumos punktų vis dar nėra automatizuoti ir neatitinka nustatytų daugiabučių namų šildymo ir karšto vandens sistemų privalomųjų reikalavimų. Manytina, kad galima išskirti 2 pagrindines priežastis, kodėl susiduriama su šia problema: 1) gyventojų nenoras investuoti/skirti lėšų šilumos punktų remontui/modernizavimui, 2) daugiabučio namo šildymo ir karšto vandens sistemų prižiūrėtojų (eksploatuotojų) pareigų netinkamas vykdymas. Vertinant Įstatymo projekto siūlymą keisti 20 straipsnį susidaro įspūdis, kad labiau koncentruojamasi į bandymą spręsti neveiksnių prižiūrėtojų problemą, nors manytina, kad didesnė problema yra būtent gyventojų nenoras investuoti/skirti lėšų šilumos punktų remontui/modernizavimui. Šios problemos sprendimui siūloma numatyti, kad Taryba galėtų suteikti teisę šilumos tiekėjui pačiam atlikti būtinus remonto ar modernizavimo darbus, o patirtos išlaidos būtų padengtos iš butų ir kitų patalpų savininkų lėšų, įskaitant daugiabučio namo kaupiamąsias lėšas. Manytina, kad toks pasiūlymas nėra išdiskutuotas, nes:

1) abejotina, kad šilumos tiekėjui gali būti suteikta teisė skirti privalomuosius nurodymus kitiems fiziniams ar juridiniams asmenims (butų ir patalpų savininkui ir (arba) daugiabučio namo bendrojo naudojimo objektų valdytojui) dėl šilumos punkto įrenginių remonto ar modernizavimo;

2) sukuriamą didelę administracinę naštą Tarybai (ginčų nagrinėjimas dėl šilumos tiekėjo nurodymų; tvarkos ir kriterijų nustatymas; sprendimų priėmimas dėl modernizavimo ir išlaidų kompensavimo; kur reikalingi laiko ir žmogiškieji resursai; be to prognozuojamas didelis gyventojų nepasitenkinimas), neįvertinus esamo teisinio reglamentavimo, kuris numato atsakingus asmenis už darbų atlikimą tais atvejais, kai šildymo ir karšto vandens sistemos neatitinka daugiabučio namo šildymo ir karšto vandens sistemų privalomųjų reikalavimų – šiuo atveju darbus pagal kompetenciją atlieka daugiabučio namo šildymo ir karšto vandens sistemos prižiūrėtojas arba valdytojas, o darbų atlikimo išlaidas apmoka daugiabučio namo butų ir kitų patalpų savininkai pagal Civilinio kodekso 4.82 straipsnio 3 dalies nuostatas (Šilumos ūkio įstatymo 23 straipsnio 2 d.). Tai reiškia, kad mechanizmas, numatantis, kaip atliekami darbai, užtikrinant šildymo ir karšto vandens sistemų atitiktį privalomiesiems reikalavimams, įstatyme jau yra įtvirtintas; įstatymas numato Tarybos teisę skirti sankciją pastato šildymo ir karšto vandens sistemos prižiūrėtojui (eksploatuotojui) už Tarybos įpareigojimų nevykdymą, išskyrus atvejus, kai dėl įpareigojimų vykdymo nebuvo gautas daugiabučio namo butų ir kitų patalpų savininkų pritarimas dėl reikalingų veiksmų atlikimo ir finansavimo (Šilumos ūkio įstatymo 20 str. 5 d.), o valdytojų priežiūrą atlieka vietos savivaldos institucijos. Jeigu įstatymo 23 straipsnyje įtvirtintas šilumos ir karšto vandens sistemos modernizavimo procesas, siekiant atitiktį privalomuosius reikalavimus, tinkamai neveikia, reikėtų identifikuoti, kokie veiksniai turi įtakos proceso sklandumui (tam, kad procesas nevyksta sklandžiai) ir parinkti tinkamas priemones, kurios užtikrins šilumos punktų modernizavimo atlikimą (priklausomai nuo to, dėl kokios priežasties šilumos punktai nėra modernizuojami – dėl prižiūrėtojo, valdytojo neveikimo ar butų savininkų vengimo priimti sprendimus – būtų galima siūlyti skirtingas teises priemones tikslui pasiekti).

3) Taryba neturėtų priimti sprendimus dėl remonto ar modernizavimo darbų bei patirtų išlaidų padengimo iš butų ir kitų patalpų savininkų lėšų, t. y. priimdama tokius sprendimus Taryba taptų subjektu, sprendžiančiu asmenų nuosavybės valdymo klausimus, nuosavybės gerinimo išlaidų klausimus. Tai prieštarauja esminiam principui, kad nuosavybės teisė gali būti ribojama tik Lietuvos Respublikos civilinio kodekso (toliau - CK) nustatytais pagrindais, taip pat CK įtvirtintam principui dėl to, kad tik bendraturčiai sprendžia dėl jiems bendra nuosavybės teise priklausančių objektų valdymo ir finansavimo. Lietuvos Respublikos energetikos įstatymo 8 straipsnio 1 dalyje numatyta,

kad energetikos srityje veikiančių subjektų veiklą reguliuoja ir valstybinę energetikos priežiūrą bei kontrolę atlieka Taryba. Taryba yra Europos Sąjungos teisės aktuose, reglamentuojančiuose visuomeninius santykius energetikos sektoriuje, numatyta nacionalinė reguliavimo institucija, atliekanti energetikos objektų ir įrenginių valstybinę kontrolę visoje Lietuvos Respublikos teritorijoje, neatsižvelgiant į jų nuosavybės valdymo formą. Siūlomas įtvirtinti reglamentavimas, kai Taryba turėtų priimti sprendimus dėl šilumos tiekėjo išlaidų kompensavimo butų ir patalpų savininkų sąskaita, nėra būdingas Tarybai ir nepriskirtinas Tarybos kompetencijai.

4) 20 straipsnio 5² dalyje numatoma, kad sprendimai dėl teisės šilumos tiekėjui atlikti šilumos punkto remontą ar modernizavimą suteikimo ir šilumos tiekėjo išlaidų kompensavimo butų ir patalpų savininkų sąskaita būtų priimami Tarybos nustatyta tvarka ir pagal Tarybos nustatytus kriterijus. Neaišku, kokių kriterijų nustatymo iš Tarybos tikimasi – kokias atvejas ir kokias išlaidas gyventojai turi dengti šilumos tiekėjui, kokių ne. Be to, CK 4.82 straipsnio 3 d. jau šiuo metu aiškiai nurodo, kaip turi būti apmokamos išlaidos bendrosios dalinės nuosavybės išlaikymui, todėl neaišku, kodėl Taryba papildomai turėtų priimti teisės aktą.

Atsižvelgiant į tai kas išdėstyta ir į tai, kad CK 4.83 straipsnio 4 dalis numato, kad buto ir kitų patalpų savininkas (naudotojas) privalo apmokėti išlaidas, susijusias su įstatymų ir kitų teisės aktų nustatytais privalomaisiais statinių naudojimo ir priežiūros reikalavimais, nors jis ir nėra davęs sutikimo, o ŠŪĮ 23 straipsnyje jau sureglamentuota, kad daugiabučių namų šildymo ir karšto vandens tiekimo sistemos privalo atitikti Vyriausybės ar jos įgaliotos institucijos nustatytus daugiabučio namo šildymo ir karšto vandens sistemų privalomuosius reikalavimus, siūlome nepildyti ŠŪĮ 20 straipsnio 5^{1-5³} dalimis, o keisti ŠŪĮ 23 straipsnio 1 ir 2 dalį ir 20 straipsnio 5 dalį, įtvirtinant, kad reikalingiems veiksams atlikti užtikrinant šildymo ir karšto vandens sistemos atitikimą daugiabučio namo šildymo ir karšto vandens sistemų privalomiesiems reikalavimas nereikia gauti daugiabučio namo butų ir kitų patalpų savininkų pritarimo dėl reikalingų veiksmų atlikimo ir finansavimo (pritarus šiam pasiūlymui siūlome peržiūrėti Daugiabučio namo šildymo ir karšto vandens sistemos privalomuosius reikalavimus, patvirtintus Energetikos ministro 2018 m. gruodžio 18 d. įsakymu Nr. 1-348 „Dėl Daugiabučio namo šildymo ir karšto vandens sistemos privalomųjų reikalavimų patvirtinimo“). Siūlome pakeisti ŠŪĮ 23 straipsnio 1 ir 2 dalį ir jas išdėstyti taip:

„23 straipsnis. Daugiabučio namo šildymo ir karšto vandens sistemos privalomieji reikalavimai

1. Daugiabučių namų šildymo ir karšto vandens tiekimo sistemos privalo atitikti Vyriausybės ar jos įgaliotos institucijos nustatytus daugiabučio namo šildymo ir karšto vandens sistemų privalomuosius reikalavimus, **šilumos punkto įrenginiai turi atitikti šilumos tiekėjo išduotas prisijungimo prie šilumos perdavimo tinklo sąlygas ir nemažinti šilumos perdavimo tinklo efektyvumo.**

2. Šilumos tiekėjas ir (arba) daugiabučio namo šildymo ir karšto vandens sistemų priežiūrėtojas (eksploatuotojas) pagal kompetenciją raštu informuoja daugiabučio namo savininkus, daugiabučio namo bendrojo naudojimo objektų valdytoją ir Tarybą apie daugiabučius namus, kurių šildymo ir karšto vandens sistemos neatitinka daugiabučio namo šildymo ir karšto vandens sistemų privalomųjų reikalavimų. Pagal gautą informaciją darbus šiems reikalavimams užtikrinti pagal kompetenciją atlieka daugiabučio namo šildymo ir karšto vandens sistemų priežiūrėtojas (eksploatuotojas), o kitų darbų atliktį daugiabučio namo šildymo ir (ar) karšto vandens sistemų privalomiesiems reikalavimams užtikrina daugiabučio namo bendrojo naudojimo objektų valdytojas ne vėliau kaip per ketverius metus nuo pranešimo apie daugiabučio namo šildymo ir (ar) karšto vandens sistemų privalomųjų reikalavimų neatitiktį gavimo dienos. **Reikalingiems veiksams atlikti užtikrinant šildymo ir karšto vandens sistemos atitikimą daugiabučio namo šildymo ir karšto vandens sistemų privalomiesiems reikalavimas nereikia gauti daugiabučio namo butų ir kitų patalpų savininkų pritarimo dėl reikalingų veiksmų atlikimo ir finansavimo.** Šių darbų išlaidas apmoka daugiabučio namo butų ir kitų patalpų savininkai pagal Civilinio kodekso 4.82 straipsnio 3 dalies nuostatas. Šių darbų išlaidoms gali būti naudojamos daugiabučio namo bendraturčių kaupiamosios lėšos, pagal Civilinio kodekso 4.82 straipsnio 4

dalies nuostatas. Šių darbų išlaidoms kompensuoti teikiama valstybės parama pagal Lietuvos Respublikos valstybės paramos daugiabučiams namams atnaujinti (modernizuoti) įstatymą.

O taip pat keisti 20 straipsnio 5 dalį ir ją išdėstyti taip:

„5. Pastato šildymo ir karšto vandens sistemų priežiūra atliekama Vyriausybės ar jos įgaliotos institucijos nustatyta tvarka. Daugiabučio namo šildymo ir karšto vandens sistemų periodinius patikrinimus dėl jų atitikties teisės aktuose nustatytiems reikalavimams atlieka Taryba. Daugiabučio namo šildymo ir karšto vandens sistemų tikrinimų dėl jų atitikties teisės aktuose nustatytiems reikalavimams tvarką ir formą nustato Taryba. Gavusi skundą dėl daugiabučio namo šildymo ir karšto vandens sistemų netinkamo eksploatavimo ir (ar) parengimo šildymo sezonui, Taryba savo nustatyta tvarka gali atlikti daugiabučio namo šildymo ir karšto vandens sistemų patikrinimą dėl jų atitikties teisės aktuose nustatytiems reikalavimams. Nustačiusi neatitiktį teisės aktuose nustatytiems reikalavimams, Taryba įpareigoja pastato šildymo ir karšto vandens sistemos prižiūrėtoją (eksploatuotoją) pašalinti jos nustatytų daugiabučio namo šildymo ir karšto vandens sistemų reikalavimų neatitiktis. Už šių įpareigojimų nevykdymą Taryba pastato šildymo ir karšto vandens sistemos prižiūrėtojų (eksploatuotojų) gali taikyti sankcijas Energetikos įstatymo nustatyta tvarka, išskyrus atvejus, kai ~~dėl įpareigojimų nevykdymo~~ **įpareigojimai nebuvo įvykdyti, nes nebuvo gautas daugiabučio namo butų ir kitų patalpų savininkų pritarimas dėl reikalingų veiksmų atlikimo ir finansavimo, kai toks pritarimas būtinas pagal teisės aktus.**“

Dėl siūlymo papildyti ŠŪĮ 20 straipsnį 5³ dalimi numatančia, kad jeigu šilumos tiekėjas nepasinaudoja šiame straipsnyje 5¹ ir 5² dalyse nustatytais teisėmis, savivaldybės vykdomoji institucija turi teisę priimti sprendimą organizuoti konkursą dėl kito bendrojo naudojimo objektų valdytojo parinkimo, pakeičiant pareigų tinkamai nevykdantį esamą pastato bendrojo naudojimo objektų valdytoją, manytina, kad nelogiška savivaldybės vykdomosios institucijos teisę organizuoti konkursą dėl bendrojo naudojimo objektų valdytojo keitimo sieti su šilumos tiekėju teisėmis duoti privalomus nurodymus dėl šilumos punkto įrenginių remonto ar modernizavimo ir šių darbų atlikimo pasinaudojimu. Numatant opciją, kad šilumos tiekėjas gali nesinaudoti savo teisėmis, didelė tikimybė, kad šilumos tiekėjas šiomis teisėmis nesinaudos, nes tai papildoma našta (būti atsakingam už daugiabučių punktų modernizavimą, ginčai su vartotojais ir kt.). Taip pat atkreipiamė dėmesį, kad nenumatytas terminas, per kurį šilumos tiekėjas turėtų pasinaudoti ar nepasinaudoti savo teisėmis, kad būtų pereinama prie kito etapo (savivaldybės vykdomosios institucijos sprendimo).

Valdytojas turėtų būti keičiamas ne tada, kai šilumos tiekėjas nepasinaudoja savo teise, o tada, kai valdytojas nevykdo savo pareigų arba nesudaro sąlygų šilumos tiekėjui pasinaudoti jo teisėmis. Nepriklausomai nuo šilumos tiekėjų veiksmų, savivaldybės vykdomoji institucija turi turėti teisę priimti sprendimą organizuoti konkursą dėl kito bendrojo naudojimo objektų valdytojo parinkimo tais atvejais, kai bendrojo naudojimo objektų valdytojai nevykdo jiems teisės aktuose nustatytų pareigų. Atsižvelgiant į tai, siūlome išdėstyti 5³ dalį taip:

„5³. Jeigu ~~šilumos tiekėjas nepasinaudoja šiame straipsnyje 5¹ ir 5² dalyse nustatytais teisėmis~~ **šilumos tiekėjas nepasinaudoja šiame straipsnyje 5¹ ir 5² dalyse nustatytais teisėmis bendrojo naudojimo objektų valdytojas nevykdo jam teisės aktuose nustatytų pareigų**, savivaldybės vykdomoji institucija turi teisę priimti sprendimą organizuoti konkursą dėl kito bendrojo naudojimo objektų valdytojo parinkimo, pakeičiant pareigų tinkamai nevykdantį esamą pastato bendrojo naudojimo objektų valdytoją.“

Alternatyvus pasiūlymas būtų atsisakyti 5³ dalies ir papildyti ŠŪĮ 20 straipsnio 6 dalį, kadangi ten įtvirtintas reglamentavimas susijęs su daugiabučių namų bendrojo naudojimo objektų valdytojų kontrole, ir išdėstyti taip:

„6. Daugiabučių namų bendrojo naudojimo objektų valdytojų veiklą įgyvendinant organizacines ir technines priemones, taikomas siekiant užtikrinti daugiabučio namo šildymo ir karšto vandens sistemų privalomuosius reikalavimus, kontroliuoja savivaldybių institucijos teisės aktų nustatyta tvarka. **Jeigu bendrojo naudojimo objektų valdytojas nevykdo jam teisės aktuose nustatytų pareigų, savivaldybės vykdomoji institucija turi teisę priimti sprendimą organizuoti konkursą dėl kito bendrojo naudojimo objektų valdytojo parinkimo, pakeičiant pareigų tinkamai nevykdantį esamą pastato bendrojo naudojimo objektų valdytoją.**“

Tačiau atkreipiame dėmesį, kad valdytojo keitimas problemos nesprendžia, nes nėra garantijų, kad naujas valdytojas vykdys savo pareigas (tokiu būdu gali pasikeisti keli valdytojai, bet situacija niekaip nepasikeis). Todėl siūlome suteikti platesnius įgaliojimus savivaldybių administracijoms vykdyti griežtesnę daugiabučių valdytojų veiklos kontrolę.

4. Dėl kainodaros teisinio reguliavimo nuostatų suderinimo.

Įstatymo projekto 8 straipsniu siūloma keisti ŠŪĮ 32 straipsnio 24 dalį, atsižvelgiant į 2026 m. lapkričio 1 d. įsigaliosiančius ŠŪĮ 32 straipsnio 3 dalies pakeitimus numatančius, kad Taryba nustato ir kito kuro (ne tik biokuro ir dujų) ketvirčio kainas, todėl ŠŪĮ 32 straipsnio 24 dalyje taip pat turėtų būti nurodyta, kad Taryba nustato ir kito kuro ketvirčio kainas. Taip pat pažymėtina, kad vadovaujantis Energetikos, (garantinio) geriamojo vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo, paviršinių nuotekų tvarkymo įmonių, regioninių atliekų tvarkymo centrų ir bendro atliekų deginimo įrenginio ir (ar) atliekų deginimo įrenginio valdytojų informacijos teikimo taisyklėmis, patvirtintomis 2008 m. birželio 28 d. Tarybos nutarimu Nr. O3-80 „Dėl Energetikos, (garantinio) geriamojo vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo, paviršinių nuotekų tvarkymo įmonių, regioninių atliekų tvarkymo centrų ir bendro atliekų deginimo įrenginio ir (ar) atliekų deginimo įrenginio valdytojų informacijos teikimo taisyklių patvirtinimo“, ataskaitas apie kuro kainas Taryba turi gauti iki kito mėnesio 10 d. (pvz. už sausį iki vasario 10 d.), bet praktikoje nutinka taip, kad informacija ne visada pateikiama laiku, todėl siūlome ŠŪĮ 32 straipsnio 24 dalyje numatyti, kad Taryba viešai informuoja apie kainas ne iki kito ketvirčio pirmo mėnesio 20 dienos, bet iki kito ketvirčio pirmo mėnesio pabaigos.

Atsižvelgiant į tai, siūlome Įstatymo projekto 8 straipsnį išdėstyti taip:

„8 straipsnis. 32 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 32 straipsnio 24 dalį ir ją išdėstyti taip:

„24. Taryba ~~iki sausio mėnesio 20 dienos apskaičiuoja vidutinę metinę biokuro, vidutinę metinę biokuro biržos, vidutinę metinę biokuro biržos produkto, kurio gamybai kaip žaliava naudojamos miško kirtimo liekanos, ir vidutinę metinę gamtinių dujų biržos kainas apskaičiuoja vidutines kalendorinių metų ketvirčio biokuro, biokuro biržos, biokuro biržos produkto, kurio gamybai kaip žaliava naudojamos miško kirtimo liekanos, ir gamtinių dujų biržos ir kito kuro, naudojamo šilumos ir (ar) karšto vandens gamybai, kainas ir apie jas iki kito ketvirčio pirmo mėnesio paskutinės dienos viešai informuoja.~~“

5. Dėl įgyvendinamųjų aktų priėmimo.

Įstatymo projekto 9 straipsnio 2 dalyje numatyta, kad Taryba iki 2026 m. birželio 30 d. priima šio įstatymo įgyvendinamuosius teisės aktus. Nustatytas terminas trumpas kokybiškiems projektams (turės būti keičiami bent šie teisės aktai - Šilumos kainų nustatymo metodika, patvirtinta Tarybos 2009 m. liepos 8 d. nutarimu Nr. O3-96 „Dėl Šilumos kainų nustatymo metodikos“, Vidutinės biokuro kainos nustatymo tvarkos ir sąlygų aprašas, patvirtintas 2013 m. gruodžio 27 d. nutarimu Nr. O3-759 „Dėl Vidutinės biokuro kainos nustatymo tvarkos ir sąlygų aprašo patvirtinimo“, Šilumos gamybos ir (ar) supirkimo tvarkos ir sąlygų aprašas, patvirtintas Tarybos 2010 m. spalio 4 d. nutarimu Nr. O3-202 „Dėl Šilumos gamybos ir (ar) supirkimo tvarkos ir sąlygų aprašo patvirtinimo“, Vidutinės gamtinių dujų biržos kainos nustatymo tvarkos ir sąlygų aprašas, patvirtintas Tarybos 2020 m. rugpjūčio 31 d. nutarimu Nr. O3E-762 „Dėl Vidutinės gamtinių dujų biržos kainos nustatymo tvarkos ir sąlygų aprašo patvirtinimo“) parengti, todėl siūlome nustatyti vėlesnį įsigaliojimo terminą.

6. Kiti pasiūlymai.

Taryba teikė siūlymus Lietuvos Respublikos energetikos ministerijai dėl ŠŪĮ 10 straipsnio 3 dalies 3 punkto tobulinimo, pavyzdžiui, 2025 m. rugpjūčio 28 d. raštu Nr. R2-(NRM)-4887 „Dėl įstatymų projektų derinimo“ teikė siūlymą minėtame punkte numatyti, kad susijusių asmenų grupė

nustatoma ne pagal Konkurencijos įstatymą (toliau – KĮ), bet pagal Pelno mokesčio įstatymą (toliau – PMĮ).

Tarybos nuomone lokalioms ir mažoms rinkoms konkurencijos apsaugai tinkamesnė platesnė PMĮ reglamentuota susijusių asmenų sąvoka, kuri užkerta kelią dirbtinam įmonių skaidymui, įmonėms siekiant išvengti reguliavimo. Taikant PMĮ sąvoką galima greitai reaguoti į pasikeitimus rinkoje, nes yra išvengiama ilgai trunkančių papildomų procedūrų ir tyrimų, siekiant įrodyti kontrolės būvimą pagal KĮ.

Atsižvelgiant į tai ir į šiuo metu jau praktiškai taikomą platesnę susijusių asmenų nustatymo praktiką biokuro rinkoje, siūlome pakeisti ŠŪĮ 10 straipsnio 3 dalies 3 punktą:

„3) šilumos aukciono dalyvio ir (ar) šilumos aukciono dalyvių, priklausančių susijusių ūkio subjektų grupei, kaip ji suprantama pagal ~~Konkrencijos~~ **Pelno mokesčio** įstatymą, grupė vienoje aprūpinimo šiluma sistemoje gamina daugiau kaip 1/3 metinio šilumos kiekio ir per praėjusius kalendorinius metus viršijo Šilumos gamybos ir (ar) supirkimo tvarkos ir sąlygų apraše nustatyta tvarka apskaičiuotą ir viešai paskelbtą palyginamąjį šilumos pajamų lygį. Tokiu atveju privaloma šilumos gamybos kainodara taikoma 5 metus nuo Tarybos sprendimo, kuriuo nustatytos šilumos gamybos reguliuojamos kainos, priėmimo dienos.“

Atitinkamai pagal šiuo metu taikomą praktiką siūlome susijusius asmenis apibrėžti ne per KĮ, bet per PMĮ 2 straipsnio 33 dalies nuostatas ir Lietuvos Respublikos Energijos išteklių rinkos įstatymo 19^a straipsnio 3 dalyje, kuri įsigalioja nuo 2026 m. lapkričio 1 d.

Taryba taip pat siūlo papildyti ŠŪĮ 10 straipsnio 3 dalyje esančius konkurencinės šilumos gamybos veiklos privalomos šilumos gamybos kainodaros kriterijus, numatant, kad atliekų deginimo jėgainių šilumos gamybos veikla visada būtų reguliuojama. Atliekų deginimas laikytinas viešojo intereso funkcija, glaudžiai susijusia su aplinkos apsauga ir visuomenės sveikata Europos Sąjungos teisėje tokios veiklos gali būti priskiriamos visuotinės ekonominės svarbos paslaugai, kurioms leidžiama taikyti specialų reguliavimo režimą, įskaitant kainų kontrolę. Kadangi savivaldybės privalo užtikrinti atliekų tvarkymą, o gyventojai negali atsisakyti šios paslaugos, valstybė turi pagrindą nustatyti taisykles, kurios užtikrintų prieinamumą ir kainų pagrįstumą. Integracija su energijos gamyba šio poreikio nepanaikina, o priešingai – dar labiau komplikuoja kainodaros struktūrą. Atsižvelgiant į tai, kad atliekų deginimo jėgainės vykdo kelias ekonomiškai skirtingas veiklas, todėl, joms netaikant reguliavimo neišvengiamai kyla kryžminio subsidijavimo rizika. Pajamos, gaunamos iš atliekų, gali būti naudojamos šilumos ir elektros kainoms dirbtinai mažinti, arba atvirkščiai. Netaikant reguliavimo, bei nematant bendro įmonės vaizdo, kyla rizika, kad apskaitos atkylimas ir sąnaudų paskirstymas taps neskaidrus ir rezultatas gali iškreipti tiek atliekų, tiek energijos rinkas. Reguluojama kainodara leidžia užtikrinti, kad kiekviena veikla būtų vertinama pagal jai tenkančias sąnaudas ir pagrįstą investicijų grąžą. Papildomai Taryba atkreipia dėmesį, kad vadovaujantis šiuo metu galiojančiomis įstatymo nuostatomis, šilumos gamybos veikla yra reguliuojama dviejose iš trijų atliekų deginimo jėgainių, nuo 2028 m. reguliuojama liks tik vienoje.

Informuojame, kad esant poreikiui, Taryba pasirengusi bendradarbiauti įstatymo projekte numatyto reglamentavimo tobulinimo klausimais.

B. Stankevičienė tel. +370 65214350, el. p. brigita.stankeviciene@vert.lt
R. Valatkevičienė tel. +370 682 01549, el. p. rasa.valatkeviciene@vert.lt
Aleksandr Nasyr tel. +370 619 84734 el. p. aleksandr.nasyr@vert.lt

DETALŪS METADUOMENYS	
Dokumento sudarytojas (-ai)	Valstybinė energetikos reguliavimo taryba 188706554, Verkių g. 25C-1, Vilnius
Dokumento pavadinimas (antraštė)	DĖL LIETUVOS RESPUBLIKOS ŠILUMOS ŪKIO ĮSTATYMO PROJEKTO DERINIMO
Dokumento registracijos data ir numeris	2026-04-09 Nr. R2-TTA-1945
Dokumento gavimo data ir dokumento gavimo registracijos numeris	2026-04-09 Nr. 2-1349
Dokumento specifikacijos identifikavimo žymuo	ADOC-VI.0
Parašo paskirtis	Pasirašymas
Parašą sukūrusio asmens vardas, pavardė ir pareigos	Renatas Pocius, Tarybos pirmininkas
Sertifikatas išduotas	RENATAS POCIUS, Valstybinė energetikos reguliavimo taryba LT
Parašo sukūrimo data ir laikas	2026-04-08 22:36:24 (GMT+03:00)
Parašo formatas	XAdES-T
Laiko žymeje nurodytas laikas	2026-04-08 22:36:25 (GMT+03:00)
Informacija apie sertifikavimo paslaugų teikėją	ADIC CA ECC, Asmens dokumentu išrašymo centras prie LR VRM LT
Sertifikato galiojimo laikas	2024-06-13 12:31:45 – 2028-06-12 12:31:45
Informacija apie būdus, naudotus metaduomenų vientisumui užtikrinti	<p>"Registravimas" paskirties metaduomenų vientisumas užtikrintas naudojant "RCSC IssuingCA-2, VI Registru Centras - i.k. 124110246 LT" išduotą sertifikatą "Dokumentų valdymo sistema Avilys, Valstybinė energetikos reguliavimo taryba, į.k.188706554 LT", sertifikatas galioja nuo 2023-05-24 14:50:51 iki 2026-05-23 14:50:51</p> <p>"Gauto dokumento registravimas" paskirties metaduomenų vientisumas užtikrintas naudojant "RCSC IssuingCA-2, VI Registru Centras - i.k. 124110246 LT" išduotą sertifikatą "DBSIS, Informatikos ir ryšių departamentas prie Lietuvos Respublikos vidaus reikalų ministerijos, į.k.188774822 LT", sertifikatas galioja nuo 2025-05-16 11:31:08 iki 2028-05-15 11:31:08</p>
Pagrindinio dokumento priedų skaičius	–
Pagrindinio dokumento pridedamų dokumentų skaičius	–
Priedamo dokumento sudarytojas (-ai)	–
Priedamo dokumento pavadinimas (antraštė)	–
Priedamo dokumento registracijos data ir numeris	–
Programinės įrangos, kuria naudojantis sudarytas elektroninis dokumentas, pavadinimas	Dokumentų valdymo sistema Avilys, versija 3.5.76.1
Informacija apie elektroninio dokumento ir elektroninio (-ių) parašo (-ų) tikrinimą (tikrinimo data)	Atitinka specifikacijos keliamus reikalavimus. Visi dokumente esantys elektroniniai parašai galioja (2026-04-09 08:52:41)
Paleškos nuoroda	–
Papildomi metaduomenys	Nuorašą suformavo 2026-04-09 08:52:42 DBSIS

LIETUVOS RESPUBLIKOS KONKURENCIJOS TARYBA

Biudžetinė įstaiga, Jogailos g. 14, LT-01116 Vilnius, tel. (8 5) 262 7797, faks. (8 5) 212 6492, el. p. taryba@kt.gov.lt
Duomenys kaupiami ir saugomi Juridinių asmenų registre, kodas 188668192

Lietuvos Respublikos energetikos ministerijai

El. p.:

karolis.svaikauskas@enmin.lt,

vida.dzermeikiene@enmin.lt

DĖL POVEIKIO KONKURENCIJAI VERTINIMO

(1) Dėkojame Lietuvos Respublikos energetikos ministerijai už derinti pateiktą Lietuvos Respublikos šilumos ūkio įstatymo Nr. IX-1565 2, 7, 102, 12, 13, 20, 23, 32 straipsnių pakeitimo įstatymo projektą (toliau – Projektas).

(2) Projektas parengtas, be kita ko, siekiant sudaryti teisinės prielaidas elektros energijos konversijos į šilumą technologijų integravimui į centralizuoto šilumos tiekimo sistemą, taip prisidedant prie elektros energijos ir šilumos sektorių sąveikos, efektyvesnio elektros energijos pertekliaus panaudojimo, elektros tinklo lankstumo didinimo, priklausomybės nuo importuojamo kuro mažinimo ir atliekinės šilumos efektyvesnio panaudojimo, taip pat siekiant aiškiau reglamentuoti šilumos punktų priežiūros ir modernizavimo tvarką, sustiprinti privalomųjų reikalavimų įgyvendinimo modelį, sumažinti šilumos nuostolius sistemoje ir sudaryti sąlygas efektyvesniam šilumos tinklų valdymui, naudojant momentinius techninius šilumos punkto duomenis.

(3) Projektu siūloma pakeisti Lietuvos Respublikos šilumos ūkio įstatymo 7 straipsnio 3 punktą ir nustatyti, kad nacionalinėse plėtros programose būtų suplanuojamos teritorijos, kuriose šilumos poreikis turi būti užtikrintas ne tik iš atliekinės šilumos, šilumos, pagamintos iš komunalinių atliekų, ir (ar) didelio naudingumo kogeneracijos būdu, kaip nustatyta galiojančiame teisiniame reguliavime, bet ir (ar) iš elektros energijos konversijos į šilumą. Taigi, siūlomu pakeitimu būtų išplėstas šilumos gamybos būdų, kuriems nacionaliniu planavimo lygmeniu gali būti teikiamas prioritetas užtikrinant šilumos poreikį tam tikrose teritorijose, ratas.

(4) Projektu taip pat numatomi Šilumos ūkio įstatymo 10² straipsnio pavadinimo ir 5 dalies pakeitimai, kuriais išplečiama šio straipsnio taikymo apimtis. Pagal siūlomą reguliavimą šiame straipsnyje nustatyti atliekinę šilumą tiekiančių įrenginių prijungimo prie šilumos perdavimo tinklų, atliekinės šilumos supirkimo ir panaudojimo bendrieji principai būtų taikomi ir elektros energijos konversijos būdu pagamintai šilumai. Be to, siūloma nustatyti, kad šie principai būtų taikomi ir papildomų įrenginių sugeneruotai energijai, kai tokie įrenginiai naudojami atliekinės šilumos surinkimui, perdavimui į centralizuotą šilumos tiekimo sistemą, surenkamos šilumos kiekiui padidinti arba atitiktai tinklo temperatūriniais reikalavimams užtikrinti.

(5) Aptariamais pakeitimais siūloma nustatyti, kad elektros energijos konversijos būdu pagaminta šiluma būtų superkama ne aukciono būdu, taikant nuo bendro konkurencinio supirkimo mechanizmo, įtvirtinto 10¹ straipsnyje, nukrypstantį režimą. Dėl to gali būti sudaromos palankesnės sąlygos šį šilumos gamybos būdą naudojantiems ūkio subjektams tiekti šilumą nei kitiems šilumos gamintojams, kurių pagaminta šiluma superkama konkurencinių procedūrų pagrindu.

(6) Lietuvos Respublikos konkurencijos įstatymo 4¹ straipsnyje numatyti atvejai, kai teisės akto projekto rengėjui kyla pareiga atlikti teisės akto projekto poveikio konkurencijai vertinimą, kai teisės akto projektu nustatomas, keičiamas ar panaikinamas reguliavimas gali paveikti konkurenciją. Minėto straipsnio 1 dalies 8, 21 ir 22 punktuose nustatyta, kad poveikio konkurencijai vertinimą

reikia atlikti, kai svarstomas reguliavimas padidina ar sumažina rinkoje veikiančių ūkio subjektų veiklos kaštus nustatydamas skirtingus reikalavimus atskiriems ūkio subjektams ar kitais būdais; suteikia išskirtinį statusą tam tikriems ūkio subjektams, jų grupėms ar jų vykdomiems projektams; taip pat kitais atvejais, kai rengiamu teisės aktu numatomas teisinis reguliavimas gali paveikti konkurenciją.

(7) Šiame rašte aptartos Projekto nuostatos, susijusios su prioritetinių šilumos gamybos būdų nustatymu tam tikrose teritorijose, specialaus šilumos supirkimo režimo taikymu elektros energijos konversijos būdu pagamintai šilumai, gali turėti poveikį konkurencinei aplinkai šilumos gamybos, tiekimo ir susijusių paslaugų rinkose. Nors Projekto poveikio vertinimo pažymoje yra įtraukta poveikio konkurencijai vertinimo dalis, joje tik lakoniškai nurodyti Projekto tikslai, tačiau nėra pateiktas vertinimas, ar Projektu siūlomi pakeitimai yra būtini ir proporcingi siekiamiems tikslams. Atsižvelgiant į tai, rekomenduojama Projekto rengėjams papildyti siūlomo reguliavimo poveikio konkurencijai vertinimą ir detaliau pagrįsti Projekte numatytų minėtų reguliavimo priemonių būtinumą ir proporcingumą. Daugiau informacijos apie poveikio konkurencijai vertinimą galima rasti Konkurencijos tarybos parengtose Viešojo administravimo subjektų sprendimų poveikio konkurencijai vertinimo gairėse¹.

(8) Jeigu Jums kiltų klausimų dėl šiame rašte pateiktos pozicijos, maloniai prašome kreiptis į mūsų instituciją.

Pirmininko pavaduotoja

Irma Urmonaitė

Milda Marcijonaitė, tel. +370 648 08617, el. p. milda.marcijonaite@kt.gov.lt

¹ Dokumentas prieinamas internete adresu: <https://kt.gov.lt/uploads/documents/files/veiklos-viesinimas/KPG%20gair%C4%97s%204.pdf>.

DETALŪS METADUOMENYS

Dokumento sudarytojas (-ai)	Lietuvos Respublikos konkurencijos taryba 188668192, Jogailos g. 14, Vilnius 01116
Dokumento pavadinimas (antraštė)	DĖL LIETUVOS RESPUBLIKOS ŠILUMOS ŪKIO ĮSTATYMO NR. IX-1565 2, 7, 102, 12, 13, 20, 23, 32 STRAIPSNIŲ PAKEITIMO ĮSTATYMO PROJEKTO TEIKIMO IŠVADOMS GAUTI (26-3703)
Dokumento registracijos data ir numeris	2026-03-27 Nr. (2.30Mr-43)6V-371
Dokumento gavimo data ir dokumento gavimo registracijos numeris	–
Dokumento specifikacijos identifikavimo žymuo	ADOC-V1.0
Parašo paskirtis	Pasirašymas
Parašą sukūrusio asmens vardas, pavardė ir pareigos	Irma Urmonaitė, pavaduojanti pirmininkę, Konkurencijos tarybos nariai
Sertifikatas išduotas	IRMA URMONAITĖ LT
Parašo sukūrimo data ir laikas	2026-03-27 14:57:33 (GMT+02:00)
Parašo formatas	XAdES-EPES
Laiko žymoje nurodytas laikas	–
Informacija apie sertifikavimo paslaugų teikėją	EID-SK 2016, AS Sertifitseerimiskeskus EE
Sertifikato galiojimo laikas	2021-04-01 14:44:31 – 2026-03-31 23:59:59
Informacija apie būdus, naudotus metaduomenų vientisumui užtikrinti	"Registravimas" paskirties metaduomenų vientisumas užtikrintas naudojant "RCSC IssuingCA-2, VI Registru Centras - i.k. 124110246 LT" išduotą sertifikatą "Dokumentų valdymo sistema Avily, Lietuvos Respublikos konkurencijos taryba, j.k. 188668192 LT", sertifikatas galioja nuo 2024-12-18 13:28:57 iki 2027-12-18 13:28:57
Pagrindinio dokumento priedų skaičius	–
Pagrindinio dokumento pridedamų dokumentų skaičius	–
Pridedamo dokumento sudarytojas (-ai)	–
Pridedamo dokumento pavadinimas (antraštė)	–
Pridedamo dokumento registracijos data ir numeris	–
Programinės įrangos, kuria naudojantis sudarytas elektroninis dokumentas, pavadinimas	Dokumentų valdymo sistema Avily, versija 3.5.88
Informacija apie elektroninio dokumento ir elektroninio (-ių) parašo (-ų) tikrinimą (tikrinimo data)	Atitinka specifikacijos keliamus reikalavimus. Visi dokumente esantys elektroniniai parašai galioja (2026-03-27 15:07:39)
Paieškos nuoroda	–
Papildomi metaduomenys	Nuorašą suformavo 2026-03-27 15:07:39 Dokumentų valdymo sistema Avily

LIETUVOS RESPUBLIKINIAI BŪSTO VALDYMO IR PRIEŽIŪROS RŪMAI

Lietuvos Respublikos energetikos ministerijai
Gedimino pr. 38, Vilnius

2026-04-15

El. p. info@enmin.lt

Siunčiama elektroniniu paštu

DĖL LIETUVOS RESPUBLIKOS ŠILUMOS ŪKIO ĮSTATYMO NR. IX-1565 2, 7, 10², 12, 13, 20, 23, 32 STRAIPSNIŲ PAKEITIMO ĮSTATYMO PROJEKTO

Lietuvos respublikiniai būsto valdymo ir priežiūros rūmai (toliau – Būsto rūmai), **vienijantys daugiabučių namų bendrojo naudojimo objektų administratorius ir prižiūrėtojus bei atstovaujantys jų interesams santykiuose su viešojo administravimo subjektais**, po įvykusio aptarimo dėl Lietuvos Respublikos šilumos ūkio įstatymo (toliau – ŠŪĮ) Nr. IX-1565 2, 7, 10², 12, 13, 20, 23, 32 straipsnių pakeitimo įstatymo projekto (toliau – Projektas), teikia savo pasiūlymus. Projekto tikslas – užtikrinti tinkamą šilumos ūkio veikimą, šildymo ir karšto vandens sistemų atitiktį privalomiesiems reikalavimams bei efektyvesnį šilumos punktų veikimą – yra suprantamas ir iš esmės palaikytinas, tačiau dalis siūlomų nuostatų neproporcingai perkelia teisinę, organizacinę ir finansinę naštą daugiabučių namų bendrojo naudojimo objektų valdytojams (toliau – Valdytojas).

Projektu siūlomos ŠŪĮ 20 straipsnio 5¹–5⁴ dalių ir 23 straipsnio 2 dalies nuostatos, pagal Projektu siūlomas įtvirtinti jų redakcijas, sudaro prielaidas (i) šilumos tiekėjui vienašališkai teikti Valdytojui privalomus nurodymus, (ii) perkelti Valdytojui duomenų perdavimo pareigą ir su tuo susijusius kaštus, (iii) savivaldybėms – inicijuoti Valdytojo atšaukimą, (iv) palikti neaiškų ir neišspręstą finansavimo mechanizmą tais atvejais, kai privalomųjų reikalavimų įgyvendinimui sukauptų lėšų nepakanka arba jos yra skirtos kitiems darbams. **Būsto rūmų vertinimu, toks reguliavimas sistemškai griauja Civiliniame kodekse (toliau – CK) įtvirtintą daugiabučių namų administravimo modelį, suteikia komerciniam ūkio subjektui – šilumos tiekėjui – išimtinai viešojo administravimo subjektams būdingas galias bei nustato neproporcingas, teisės aktų hierarchijai prieštaraujančias pareigas ir sankcijas Valdytojams. Atsižvelgdami į tai, teikiame pasiūlymus Projekto tobulinimui.**

1. Dėl ŠŪĮ 20 straipsnio 5¹ dalies

Būsto rūmų vertinimu, šilumos tiekėjui neturėtų būti suteikiama teisė duoti bendrojo naudojimo objektų valdytojui privalomų nurodymų. Valdytojas nėra šilumos tiekėjui pavaldus subjektas – jis veikia butų ir kitų patalpų savininkų interesais ir Civilinio kodekso 4.85 straipsnyje nustatyta tvarka įgyvendina su bendrąja nuosavybe susijusius savininkų sprendimus ir pavedimus. Todėl šilumos tiekėjo funkcija turėtų apsiriboti neatitikimų nustatymu ir informacijos apie juos pateikimu, o ne imperatyvių nurodymų davimu.

Pažymėtina, kad daugiabučio namo šilumos punktas, kai jis nepriklauso nuosavybės teise šilumos tiekėjui, yra butų ir kitų patalpų savininkų bendroji dalinė nuosavybė. Šilumos tiekėjas, kaip komercinę veiklą vykdomas ūkio subjektas, neturi jokių daiktinių teisių į šį turtą. Suteikęs jam teisę duoti privalomus nurodymus dėl svetimo turto remonto ar modernizavimo, būtų iš esmės paminta Lietuvos Respublikos Konstitucijos 23 straipsnyje įtvirtinta nuosavybės neliečiamumo garantija, o horizontalūs civiliniai santykiai tarp dviejų privačių ūkio subjektų būtų iškreipti suteikiant vienam iš jų viešojo administravimo įgaliojimus. Teisinėje valstybėje privalomus nurodymus dėl asmeniui priklausančio turto naudojimo ar modernizavimo gali duoti tik atitinkamus įgaliojimus turinčios valstybės ar savivaldybių priežiūros institucijos, bet ne komercinę veiklą vykdomas paslaugų tiekėjas.

Be to, net ir tais atvejais, kai šilumos punkto įrenginiai neatitinka reikalavimų, Valdytojas, būdamas tik savininkų atstovu, neturi savarankiškos teisės priimti sprendimo dėl jų remonto ar modernizavimo – tokie sprendimai pagal CK 4.85 straipsnį ir 2001 m. gegužės 23 d. Vyriausybės nutarimu Nr. 603 patvirtintus Daugiabučio namo bendrojo naudojimo objektų administravimo nuostatus priimami butų ir kitų patalpų savininkų balsų dauguma. Todėl imperatyvaus nurodymo adresavimas Valdytojui yra teisiškai beprasmis: Valdytojas negali jo įvykdyti prieš savininkų valią, o sankcijų taikymas jam už savininkų neveikimą reikštų atsakomybės be kaltės taikymą, nesuderinamą su teisinės valstybės principais. Pasiūlyme siūloma redakcija, apribojanti šilumos tiekėjo vaidmenį rašytiniu informavimu apie nustatytus neatitikimus, jų pobūdį ir būtinybę atlikti darbus, šiuos prieštaravimus pašalina ir kartu išlaiko efektyvų informacinį mechanizmą, leidžiantį savininkams priimti sprendimus žinant faktinę šilumos punkto būklę.

Atsižvelgiant į tai, siūlome ŠŪĮ 20 straipsnio 5¹ dalį išdėstyti taip:

„5¹. Šilumos punkto įrenginiai turi atitikti šilumos tiekėjo išduotas prisijungimo prie šilumos perdavimo tinklo sąlygas, šio įstatymo 23 straipsnyje nustatytus reikalavimus ir nemažinti šilumos perdavimo tinklo efektyvumo. Šilumos tiekėjas turi teisę duoti privalomus nurodymus butų ir patalpų savininkui ir (arba) daugiabučio namo bendrojo naudojimo objektų valdytojui dėl šilumos punkto įrenginių remonto ar modernizavimo, jeigu šilumos punkto įrenginiai neatitinka šioje dalyje nurodytų reikalavimų. Ginčus dėl šilumos tiekėjo nurodymų sprendžia Taryba šio įstatymo nustatyta tvarka. Šilumos tiekėjas nustatęs, kad šilumos punkto įrenginiai neatitinka šioje dalyje nurodytų reikalavimų, raštu informuoja butų ir patalpų savininką ir (arba) daugiabučio namo bendrojo naudojimo objektų valdytoją apie nustatytus neatitikimus, jų pobūdį ir būtinybę atlikti šilumos punkto įrenginių remonto ar modernizavimo darbus.“

2. Dėl ŠŪĮ 20 straipsnio 5² dalies

Būsto rūmų vertinimu, projekto 20 straipsnio 5² dalis turėtų būti supaprastinta, atsisakant perteklinio tarpinio kreipimosi į VERT mechanizmo. Jeigu apie neatitikimus yra informuoti savininkai, ar jei valdytojas per protingą terminą neatlieka būtinų darbų, šilumos tiekėjui turėtų būti suteikta teisė pačiam organizuoti ir atlikti reikalingus remonto ar modernizavimo darbus. Toks modelis yra aiškesnis, efektyvesnis ir geriau užtikrina, kad neatitikimai neliks nepašalinti vien dėl ilgo administracinio proceso.

Žemiau siūloma 5² dalies redakcija išspręstų bet kokius galimus neaiškumus ir aiškiai įtvirtintų, kad šilumos tiekėjo teisė pačiam atlikti darbus atsiranda po to, kai Valdytojas per 12 mėnesių nuo informacijos gavimo dienos neatlieka jam žinomų neatitikčių šalinimo darbų, o patirtos išlaidos yra aiškiai priskiriamos butų ir kitų patalpų savininkams kaip galutiniais naudos gavėjams, naudojant jau galiojantį CK 4.82 straipsnio 3 ir 4 dalyse bei 4.83 straipsnio 4 dalyje įtvirtintą kaupiamųjų lėšų mechanizmą.

Atsižvelgiant į tai, siūlome ŠŪĮ 20 straipsnio 5² dalį išdėstyti taip:

„5². Jeigu butų ir patalpų savininkas ir (arba) daugiabučio namo bendrojo naudojimo objektų valdytojas nevykdo šilumos tiekėjo šio straipsnio 5¹ dalyje nurodytų privalomų nurodymų dėl šilumos punkto įrenginių remonto ar modernizavimo ilgiau kaip 12 mėnesių, šilumos tiekėjas kreipiasi į Tarybą, kuri,

Tarybos nustatyta tvarka ir pagal Tarybos nustatytus kriterijus, priima sprendimą dėl teisės šilumos tiekėjui atlikti šilumos punkto remontą ar modernizavimą suteikimo ir šilumos tiekėjo išlaidų kompensavimo butų ir patalpų savininkų sąskaita neatlieka šio straipsnio 5¹ dalyje nurodytų šilumos punkto įrenginių remonto ar modernizavimo darbų per 12 mėnesių nuo informacijos gavimo dienos, šilumos tiekėjas turi teisę pats organizuoti ir atlikti būtinus šilumos punkto remonto ar modernizavimo darbus, o patirtos išlaidos kompensuojamos butų ir patalpų savininkų sąskaita. Šioms priemonėms įgyvendinti gali būti naudojamos daugiabučio namo bendraturčių kaupiamosios lėšos, pagal Civilinio kodekso 4.82 straipsnio 3, 4 dalių ir 4.83 straipsnio 4 dalies nuostatas.“

3. Dėl ŠŪĮ 20 straipsnio 5³ dalies

Būsto rūmų vertinimu, siūloma 20 straipsnio 5³ dalis, pagal kurią savivaldybės vykdomoji institucija galėtų organizuoti kito bendrojo naudojimo objektų valdytojo parinkimą, yra neproporcinga ir sistemiškai ydinga. Ši norma akivaizdžiai prieštarauja CK 4.84 straipsnio nuostatomis, pagal kurias išimtinė teisė pasirinkti administratorių priklauso patalpų savininkams.

Be to, nuo 2025 m. vasario 11 d. įsigaliojusiame Lietuvos Respublikos aplinkos ministro įsakymu Nr. D1-16 patvirtintame bendrojo naudojimo objektų administratoriaus atrankos, skyrimo ir atšaukimo tvarkos apraše yra detalai reglamentuoti atšaukimo pagrindai, atkartoti ir CK. Administratoriaus (valdytojo) atšaukimas yra griežčiausia sankcija, kuri gali būti taikoma tik nustačius šurkščius ir sistemingus pažeidimus. Projektu siūloma įvesti visiškai svetimą CK logikai pagrindą – valdytojo atšaukimą vien už tai, kad dėl objektyvių, nuo jo nepriklausančių priežasčių (pvz., gyventojų nepritarimo šilumos punkto modernizavimui) nebuvo įvykdytas komercinė veikla vykdančio ūkio subjekto (šilumos tiekėjo) privalomas nurodymas. Valdytojo baudimas atimant iš jo administruojamą namą už trečiųjų asmenų priimtus sprendimus griautų visą pastatų administravimo teisinę sistemą.

Papildomai atkreiptinas dėmesys, kad Valdytojas, būdamas tik patalpų savininkų atstovu pagal CK 4.85 straipsnį, neturi savarankiškų finansinių galimybių iš savo apyvartinių lėšų kredituoti dešimčių ar net šimtų tūkstančių eurų vertės šilumos punkto modernizavimo darbų. Sprendimai dėl bendrosios dalinės nuosavybės atnaujinimo ir jo finansavimo priklauso butų ir kitų patalpų savininkų kompetencijai. Taikyti Valdytojui griežčiausią sankciją – jo atšaukimą – už tai, kad savininkai nepritarė investicijoms arba atsisakė kaupti tam reikalingas lėšas, reikštų atsakomybės perkėlimą subjektui, kuris objektyviai neturi nei sprendimo priėmimo, nei finansavimo galios dėl svetimos nuosavybės atnaujinimo. Tokia norma būtų nesuderinama ne tik su CK 4.84 straipsniu, bet ir su pamatiniu principu, pagal kurį atsakomybė gali būti taikoma tik už savo paties, o ne už trečiųjų asmenų veiksmus ar neveikimą, todėl siūlome ŠŪĮ 20 straipsnio 5³ dalį panaikinti ir atitinkamai buvusią ŠŪT 20 str. 5⁴ dalį laikyti ŠŪĮ 20 str. 5³ dalimi.

4. Dėl ŠŪĮ 20 straipsnio 5⁴ dalies

Projektu siūloma nuostata imperatyviai įpareigoja valdytoją užtikrinti, kad momentiniai šilumos punkto darbo režimo duomenys būtų neatlygintinai perduodami šilumos tiekėjui. Būsto rūmų vertinimu, būtina aiškiai atriboti pačių duomenų neatlygintiną pateikimą nuo jų perdavimo proceso. Duomenų perdavimas nėra savaiminis procesas – praktikoje jis apima telemetrijos sistemų palaikymą, duomenų apsikeitimo funkcionalumo diegimą, integracijų suderinamumą, GSM ar interneto ryšio užtikrinimą, taip pat, priklausomai nuo techninės situacijos, fizinį aptarnavimą objekte. Todėl nėra proporcinga šiuos kaštus perkelti valdytojui, kai duomenų gavimo poreikis kyla šilumos tiekėjui, o jo įrengiamos techninės priemonės pagal projekto logiką ir taip būtų pripažįstamos būtinosiomis šilumos perdavimo sąnaudomis. Be to, patekimo į šilumos punktą organizavimas taip pat nėra nulinės sąnaudos veiksmas. Kai dėl tokio patekimo atsiranda papildomos pagrįstos išlaidos, jos turėtų būti kompensuojamos šilumos tiekėjo lėšomis. Taip pat tikslinga įtvirtinti abipusio duomenų dalijimosi pareigą – jeigu šilumos tiekėjas nuskaito šiuos duomenis, jis turėtų privalėti neatlygintinai perduoti juos ir pastato šildymo bei karšto vandens sistemų

prižiūrėtoji. Tokia redakcija užtikrintų proporcingą duomenų apskaitą ir užkirstų kelią nepagrįstos finansinės naštos perkėlimui vien valdytoji.

Logika, pagal kurią subjektas, kuriam duomenys yra reikalingi ir kuris inicijuoja jų gavimą, privalo padengti ir su tuo susijusias technologinės integracijos sąnaudas, yra įprasta ūkinių santykių praktikoje ir leidžia išvengti situacijos, kai vieno subjekto funkcinis poreikis finansuojamas kito subjekto sąskaita be jokio kompensacinio mechanizmo. Būtent todėl žemiau siūloma redakcija aiškiai atriboja (i) neatlygintą prieigą prie duomenų, kurią Valdytojas užtikrina, nuo (ii) duomenų nuskaitymo, integravimo, ryšio, eksploatavimo ir palaikymo sąnaudų, kurios tenka šilumos tiekėjui kaip duomenų gavėjui.

Atsižvelgiant į tai, Būsto rūmai siūlo ŠŪĮ 20 straipsnio 5⁴ dalį išdėstyti taip:

„5⁴. Pastato bendrojo naudojimo objektų valdytojas užtikrina, kad nustatyti ir faktiniai momentiniai šilumos punkto šildymo ir karšto vandens temperatūriniai darbo režimo duomenys būtų neatlygintai perduodami į šilumos tiekėjo įrenginius neatlygintai pateikiami šilumos tiekėjui arba sudaroma neatlygintina prieiga prie šių duomenų, jeigu yra tą leidžiančios techninės priemonės. Duomenų perdavimo, nuskaitymo, integravimo, suderinamumo, ryšio, techninių sprendimų diegimo, eksploatavimo, palaikymo ir kitos su šių duomenų gavimu susijusios išlaidos apmokamos šilumos tiekėjo lėšomis. Pastato butų ir patalpų savininkas ir (arba) daugiabučio namo bendrojo naudojimo objektų valdytojas suteikia teisę šilumos tiekėjui neatlygintai pateikti į šilumos punktą ir, esant poreikiui, šilumos punkte įrengti technines priemones nustatytiems ir faktiniams momentiniams šilumos punkto šildymo ir karšto vandens temperatūriniais darbo režimo duomenims nuskaityti. Jeigu pateikimo į šilumos punktą organizavimas, techninių sąlygų sudarymas ar fizinis aptarnavimas sukelia papildomas pagrįstas sąnaudas, tokios sąnaudos kompensuojamos šilumos tiekėjo lėšomis. Šilumos tiekėjas privalo neatlygintai perduoti šiuos nuskaitytus duomenis į pastato šildymo ir karšto vandens sistemų prižiūrėtojo (eksploatuotojo) įrenginius, jeigu yra tą leidžiančios techninės priemonės. Šilumos tiekėjo įrengiamos techninės priemonės nustatytiems ir faktiniams momentiniams šilumos punkto šildymo ir karšto vandens temperatūriniais darbo režimo duomenims nuskaityti yra būtinosios šilumos, karšto vandens ruošimo (pirkimo) ir perdavimo sąnaudos.“

5. Dėl ŠŪĮ 23 straipsnio 2 dalies

Būsto rūmų vertinimu, Projektu siūloma keisti ŠŪĮ 23 straipsnio 2 dalis turi būti papildyta specialiaja norma, aiškiai nustatančia finansavimo mechanizmą tais atvejais, kai privalomųjų reikalavimų įgyvendinimui sukauptų kaupiamųjų lėšų nėra, jų nepakanka arba jos pagal patvirtintą planą yra numatytos kitiems darbams. Šio papildymo poreikį lemia ne tai, kad galiojantys teisės aktai neleistų privalomųjų darbų finansuoti iš kaupiamųjų lėšų – priešingai, Civilinio kodekso 4.82 straipsnio 4 dalis ir 2015 m. balandžio 15 d. Vyriausybės nutarimu Nr. 390 patvirtintas Daugiabučio namo butų ir kitų patalpų savininkų lėšų, skiriamų namui (statiniui) atnaujinti pagal privalomuosius statinių naudojimo ir priežiūros reikalavimus, kaupimo, dydžio apskaičiavimo ir sukauptų lėšų apsaugos tvarkos aprašas kaip tik ir įtvirtina tokių lėšų kaupimo bei naudojimo logiką privalomiesiems reikalavimams įgyvendinti.

Problema kyla tada, kai sukauptų lėšų neužtenka arba jos pagal patvirtintą ilgalaikį planą yra skirtos kitoms priemonėms. Civilinio kodekso 4.85 straipsnis nustato bendrą taisyklę, kad sprendimai dėl bendrojo naudojimo objektų valdymo ir naudojimo priimami butų ir kitų patalpų savininkų balsų dauguma, o 2001 m. gegužės 23 d. Vyriausybės nutarimu Nr. 603 patvirtinti Daugiabučio namo bendrojo naudojimo objektų administravimo nuostatai reglamentuoja administratoriaus funkcijas, teises, pareigas ir mokėjimų apskaičiavimo mechanizmą. Būtent šių Nuostatų 12 ir 13 punktų reguliavimo logika yra susijusi su privalomųjų darbų finansavimu ir lėšų trūkumo padengimu. Tačiau Aplinkos ministerija, oficialiai aiškindama 2025 m. Administravimo nuostatų pakeitimą, aiškiai nurodė, kad kai sukauptų lėšų nepakanka, be butų ir kitų patalpų savininkų pritarimo papildomų mokesčių priskaičiuoti negalima,

išskyrus avarių likvidavimo ir kitus atvejus, kai priemonių būtina imtis nedelsiant. Taigi šiuo metu bendrasis administravimo modelis nekuria pakankamai aiškaus savarankiško pagrindo ne avariniu atveju papildomai priskaičiuoti visą privalomųjų darbų sumą be atskiro savininkų daugumos sprendimo. o dėl siūlomas ŠŪĮ 23 straipsnio 2 dalies papildymas yra reikalingas kaip specialioji norma, kuri pašalintų galiojančio reguliavimo spragą. Ji leistų tais atvejais, kai privalomųjų reikalavimų įgyvendinimui sukauptų lėšų nėra, jų nepakanka arba jos yra numatytos kitiems darbams, papildomai priskaičiuoti savininkams ne tik pačių darbų, bet ir jų organizavimo, administravimo, projektavimo, pirkimų vykdymo, techninės priežiūros, dokumentų rengimo ir kitų būtinų veiksmų išlaidas. Be tokio specialaus reguliavimo susidaro situacija, kai valdytojai nustatoma pareiga užtikrinti privalomųjų reikalavimų įgyvendinimą, tačiau nesuteikiamas pakankamas instrumentas šių darbų finansavimui užtikrinti ne avariniais ir ne neatidėliotinais atvejais, todėl siūlome ŠŪĮ 23 straipsnio 2 dalį išdėstyti taip:

„2. Šilumos tiekėjas ir (arba) daugiabučio namo šildymo ir karšto vandens sistemų prižiūrėtojas (eksploatuotojas) pagal kompetenciją raštu informuoja daugiabučio namo savininkus, daugiabučio namo bendrojo naudojimo objektų valdytoją ir Tarybą apie daugiabučius namus, kurių šildymo ir karšto vandens sistemos neatitinka daugiabučio namo šildymo ir karšto vandens sistemų privalomųjų reikalavimų. Pagal gautą informaciją darbus šiems reikalavimams užtikrinti pagal kompetenciją atlieka daugiabučio namo šildymo ir karšto vandens sistemų prižiūrėtojas (eksploatuotojas), o kitų darbų atitiktį daugiabučio namo šildymo ir (ar) karšto vandens sistemų privalomiesiems reikalavimams užtikrina daugiabučio namo bendrojo naudojimo objektų valdytojas ne vėliau kaip per ketverius metus nuo pranešimo apie daugiabučio namo šildymo ir (ar) karšto vandens sistemų privalomųjų reikalavimų neatitiktį gavimo dienos, išskyrus šio Įstatymo 20 straipsnio 5⁴–5³ 5¹–5² dalyse nustatytus atvejus. Šių darbų išlaidas apmoka daugiabučio namo butų ir kitų patalpų savininkai pagal Civilinio kodekso 4.82 straipsnio 3 dalies nuostatas. Šių darbų išlaidoms padengti gali būti naudojamos daugiabučio namo bendraturčių sukauptos kaupiamosios lėšos. Jeigu sukauptų kaupiamųjų lėšų nėra, jų nepakanka arba jos pagal patvirtintą ilgalaikį planą ar jų paskirtį yra numatytos kitiems darbams, gali būti papildomai priskaitomos butų ir kitų patalpų savininkams be atskiro šių savininkų sprendimo. Šios išlaidos gali būti išskiriamos atskira eilute mokėjimo pranešimuose. Šių darbų išlaidoms kompensuoti teikiama valstybės parama pagal Lietuvos Respublikos valstybės paramos daugiabučiams namams atnaujinti (modernizuoti) įstatymą.“

Atsižvelgdami į išdėstytus argumentus, prašome į projekto derinimo procesą įtraukti aukščiau pateiktus Būsto rūmų pasiūlymus. Mūsų vertinimu, siūlomi pakeitimai leistų pasiekti projekto tikslus, kartu išlaikant proporcingą atsakomybių paskirstymą tarp šilumos tiekėjo, bendrojo naudojimo objektų valdytojo ir butų bei kitų patalpų savininkų, sumažintų nepagrįstos finansinės bei organizacinės naštos perkėlimo valdytojai riziką ir prisidėtų prie aiškesnio praktinio nuostatų taikymo. Būsto rūmai taip pat išlieka pasirengę aktyviai dalyvauti tolesnėse diskusijose bei, esant poreikiui, tarpinstitucinės darbo grupės veikloje, siekiant subalansuoto šilumos ūkio, daugiabučių namų administravimo sektoriaus bei butų ir kitų patalpų savininkų interesus atitinkančio reguliavimo.

Pagarbiai
Lietuvos Respublikos būsto valdymo ir priežiūros rūmų
Prezidentas

Algis Čaplikas

LIETUVOS RESPUBLIKINIAI BŪSTO VALDYMO IR PRIEŽIŪROS RŪMAI

Lietuvos Respublikos energetikos ministerijai
Gedimino pr. 38, Vilnius

2026-03-26

El. p. info@enmin.lt

Siunčiama elektroniniu paštu

DĖL LIETUVOS RESPUBLIKOS ŠILUMOS ŪKIO ĮSTATYMO PAKEITIMO PROJEKTO

Lietuvos respublikiniai būsto valdymo ir priežiūros rūmai (toliau – Būsto rūmai), vienijantys daugiabučių namų administratorius bei priežiūrėtojus, išnagrinėjo Lietuvos Respublikos energetikos ministerijos parengtą Lietuvos Respublikos šilumos ūkio įstatymo (toliau – ŠŪĮ) pakeitimo projektą (toliau – Projektas) ir jo lydimuosius dokumentus.

Susipažinę su Projektu, manome, kad siūlomas reguliavimas griaua Civiliniame kodekse (toliau – CK) įtvirtintą daugiabučių gyvenamųjų namų administravimo sistemą, suteikia neteisėtas viešojo administravimo galias šildymo ir karšto vandens tiekėjams ir nustato neproporcingas ir su teisės aktais nesuderinamas sankcijas daugiabučių gyvenamųjų namų bendrojo naudojimo objektų valdytojams (toliau – Valdytojas). Šias išvadas grindžiame šiais argumentais:

Teisės aktų hierarchijos ir terminų nesuderinamumas (ŠŪĮ 23 str. 2 d. ir 20 str. 5² d.)

Daugiabučių namų administravimo praktikoje teisinis aiškumas nustatant terminus yra esminė sąlyga, leidžianti Valdytojams suplanuoti ilgalaikius pastato atnaujinimo darbus bei užtikrinti jų finansavimą iš patalpų savininkų sukaupytų kaupiamųjų lėšų. Įvertinę Projektu siūlomą teisinį reguliavimą, manome, kad siūlomas sukurti reguliavimas lemtų reikšmingą teisės normų koliziją, kartu pažeidžianti teisinio tikrumo principą.

Projekto 7 straipsniu siūloma keisti ŠŪĮ 23 straipsnio 2 dalį, kurioje numatyta, kad Valdytojas daugiabučio namo šildymo ir (ar) karšto vandens sistemų atitiktį privalomiesiems reikalavimams užtikrina **ne vėliau kaip per ketverius metus nuo pranešimo apie neatitiktį gavimo dienos**. Tačiau toje pačioje dalyje suformuluojama nauja išimtis, nukreipianti į naujai norimą sukurti ŠŪĮ 20 straipsnio 5² dalį, kurioje numatyta, kad Valdytojai nevykdant šilumos tiekėjo nurodymų ilgiau kaip 12 mėnesių, šilumos tiekėjas įgyja teisę pats atlikti darbus. Tokia formuluotė ketverių metų terminą iš esmės paverčia niekiniu ir teisiškai beprasmiu, kadangi šilumos tiekėjui paliekama diskrecija bet kada pateikti privalomą nurodymą ir reikalauti sistemų atitikties privalomiesiems reikalavimams užtikrinimo vos per 12 mėnesių. Nors su tokia nuostata nesutinkame iš esmės (detalūs nesutikimo motyvai dar bus dėstomi žemiau), ji gali būti svarstyтина nebent tuo atveju, jeigu šilumos tiekėjo duodamo nurodymo vykdymo terminas būtų ne trumpesnis, nei 4 metai, taip, kaip tą nustato ŠŪĮ 23 str. 2 d.

Be to, Projektu siūlomas reguliavimas visiškai ignoruoja jau galiojančius poįstatyminius teisės aktus. Lietuvos Respublikos energetikos ministro 2022 m. liepos 5 d. įsakymo Nr. 1-212, kuriuo buvo patvirtinti *Daugiabučio namo šildymo ir karšto vandens sistemos privalomieji reikalavimai* 3 nustato, kad reikalavimų neatitinkančios sistemos turi būti pertvarkytos iki 2026 m. liepos 1 d. ŠŪĮ lygiagrečiai įtvirtinant 12 mėnesių ir ketverių metų terminus, kartu turint omenyje ir jau galiojančią 2026 m. liepos 1 d. ribą, sukuriamas dar didesnis neaiškumas. Valdytojai tampa neaišku, kokiu teisiniu terminu jis disponuoja rengdamas ilgalaikius planus, o šilumos tiekėjui atveriamas kelias piktnaudžiauti teikiant privalomo pobūdžio nurodymus. Toks teisinis neapibrėžtumas užkerta kelią tinkamam patalpų savininkų interesų atstovavimui ir praktiniam ŠŪĮ nuostatų įgyvendinimui.

Konstitucinio nuosavybės neliečiamumo ir savininkų valios primato ignoravimas

Daugiabučio namo šilumos punktai yra patalpų savininkų bendroji dalinė nuosavybė, tai yra įtvirtinta ir ŠŪĮ. Šilumos tiekėjas, kaip komercinės paslaugas teikiantis ūkio subjektas, neturi jokių daiktinių teisių į šį turtą, išskyrus atvejus, kai šilumos punktas nuosavybės teise priklauso pačiam šilumos tiekėjui. Projektu (siūlant papildyti ŠŪĮ 20 str. 5¹ d.) siekiama įtvirtinti reguliavimą, kuriuo šilumos tiekėjui deleguojama išimtinai viešojo administravimo subjektams būdinga funkcija – teisė teikti „privalomus nurodymus“ dėl svetimo turto modernizavimo ar remonto. Būsto rūmų įsitikinimu, taip iš esmės būtų paminama Lietuvos Respublikos Konstitucijos 23 straipsnyje įtvirtinta ir suteikiama nuosavybės neliečiamumo garantija. Privalomus nurodymus dėl pastatų sistemų eksploatavimo, Būsto rūmų įsitikinimu, galėtų duoti nebent valstybinę priežiūrą atliekančios institucijos, tačiau jokių būdu ne šilumos tiekėjas, užsiimantis komercine veikla.

Be to, pagal Lietuvos Respublikos civilinio kodekso (toliau – CK) 4.85 straipsnį ir Lietuvos Respublikos Vyriausybės nutarimu patvirtintų „Daugiabučio namo bendrojo naudojimo objektų administravimo nuostatų“ 3 punktą, Valdytojas yra tik patalpų savininkų atstovas. Jo teisinė pareiga yra įgyvendinti **savininkų sprendimus**, priimtus teisės aktų nustatyta tvarka. Jeigu savininkai nepritaria šilumos punkto atnaujinimo darbams, Valdytojas neturi jokio teisinio pagrindo vykdyti šilumos tiekėjo nurodymų priverstinai modernizuoti svetimą turtą. Reikalavimas administratoriui veikti prieš savininkų valią reiškia vertimą jį peržengti savo įgaliojimų ribas bei pažeisti šias atstovavimo pareigas.

Pakeitimai įtvirtintų Valdytojų atsakomybę be kaltės

Daugiabučio namo bendrojo naudojimo objektų atnaujinimo ir remonto darbai, vadovaujantis imperatyviomis teisės normomis, yra finansuojami iš patalpų savininkų kaupiamųjų lėšų. Jeigu šių lėšų nepakanka, Valdytojas gali nebent inicijuoti patalpų savininkų susirinkimą ir sprendimo priėmimą dėl tokių darbų apmokėjimo priemonių ir šaltinių. Valdytojai neturi jokios teisės prievolės, pareigos ir elementarių finansinių galimybių kredituoti dešimčių tūkstančių eurų vertės modernizavimo darbų iš savo apyvartinių lėšų.

Projektu siūlomas reguliavimas sukurtų ydingą situaciją, kai iš Valdytojo reikalaujama užtikrinti darbų atlikimą nepriklausomai nuo to, ar patalpų savininkai priėmė sprendimą tokius darbus atlikti. Taikyti sankcijas ar reikalauti atsakomybės iš Valdytojo už tai, kad tretieji asmenys (patalpų savininkai) atsisako kaupti lėšas ar nepritaria investicijoms, reikštų atsakomybės be kaltės taikymą, kas yra visiškai nesuderinama su teisinės valstybės pamatiniais principais.

Neproporcingos ir neteisėtos sankcijos – administratoriaus atšaukimo – taikymas

Projektu siūloma įtvirtinti nauja 20 straipsnio 5³ dalis numato precedento neturinčią sankciją - savivaldybės vykdomajai institucijai būtų suteikiama teisė inicijuoti esamo Valdytojo pakeitimą, jeigu jis per 12 mėnesių neįvykdo šilumos tiekėjo nurodymo, duoto pagal ŠŪĮ 20 str. 5² d. Ši norma akivaizdžiai prieštarauja CK 4.84 straipsnio nuostatomis, pagal kurias išimtinė teisė pasirinkti administratorių priklauso patalpų savininkams. Be to, nuo 2025 m. vasario 11 d. įsigaliojusiame Lietuvos Respublikos aplinkos ministro įsakymu Nr. D1-16 patvirtintame bendrojo naudojimo objektų administratoriaus atrankos, skyrimo ir atšaukimo tvarkos apraše yra detalios reglamentuoti atšaukimo pagrindai, atkartoti ir CK. Administratoriaus (Valdytojo) atšaukimas yra griežčiausia sankcija, kuri gali būti taikoma tik nustačius šiuurkščius ir sistemingus pažeidimus. Projektu siūloma įvesti visiškai svetimą CK logikai pagrindą – Valdytojo atšaukimą vien už tai, kad dėl objektyvių, nuo jo nepriklausančių priežasčių (pvz., gyventojų nepritarimo šilumos punkto modernizavimui) nebuvo įvykdytas komercinę veiklą vykdančio ūkio subjekto (šilumos tiekėjo) privalomas nurodymas. Valdytojo baudymas atimant iš jo administruojamą namą už trečiųjų asmenų priimtus sprendimus griautų visą pastatų administravimo teisinę sistemą.

Neatlygintinas duomenų teikimas ir jo turinys

Projekto siūloma įtvirtinti nauja Šilumos ūkio įstatymo (ŠŪĮ) 20 straipsnio 5⁴ dalis imperatyviai įpareigoja Valdytoją užtikrinti, kad momentiniai šilumos punkto darbo režimo duomenys būtų „neatlygintinai perduodami“ šilumos tiekėjui. Būsto rūmų vertinimu, būtina griežtai atriboti pačios informacijos (duomenų) neatlygintinumą nuo duomenų perdavimo proceso (technologinės integracijos bei fizinio aptarnavimo) kaštų. Duomenų perdavimas nėra savaiminis procesas – jis reikalauja tiesioginių Valdytojo finansinių ir

žmogiškųjų resursų: telemetrijos sistemų palaikymo, duomenų apskaitos funkcionalumo (API integracijų) diegimo, GSM/interneto ryšio užtikrinimo bei fizinio personalo siuntimo į objektus. Jeigu šilumos tiekėjas (kuriam, pagal to paties straipsnio logiką, techninių priemonių sąnaudos yra kompensuojamos per šilumos tarifą) pageidauja gauti duomenis iš daugiabučio namo šildymo punkto, jis turėtų savo lėšomis padengti visus su reikiama integracija ir duomenų perdavimu susijusius IT bei infrastruktūros palaikymo kaštus. Siekiant išvengti dviprasmybių: Valdytojai sutinka suteikti pačius duomenis (ar prieigą prie jų) neatlygintinai, tačiau visa reikiama integracija šių duomenų gavimui turėtų rūpintis subjektas, kuriam šių duomenų reikia. Ši nuostata neturėtų reikšti Valdytojo pareigos savo sąskaita finansuoti perdavimo procesą. Atsižvelgiant į tai, patekimo į šilumos punktą organizavimas taip pat nėra savaiminis ar nulinių kaštų procesas, todėl jis neturėtų būti besąlygiškai neatlygintinas, kai reikalaujama perduoti nustatytus ir faktinius momentinius temperatūrinius darbo režimo duomenis. Taip pat siūlome papildyti šilumos tiekėjas privalo įsipareigoti neatlygintinai perduoti (dalintis) šiais nuskaitomais duomenimis į pastato šildymo ir karšto vandens sistemų prižiūrėtojo įrenginius. Tokiu būdu Projektas užtikrintų proporcingą duomenų apskaitą tarp suinteresuotų šalių ir užkirstų kelią nepagrįstos finansinės naštos perkėlimui vienai šaliai.

Dėl deklaruojamų tikslų neatitikimo siūlomoms priemonėms

Būsto rūmai taip pat atkreipia dėmesį į Būsto rūmų vertinimą, siaurą ir neobjektyvų siūlomo teisinio reguliavimo pokyčio poveikį. Oficialioje teisinio reguliavimo poveikio vertinimo pažymoje bei prisitaikymo prie reguliavimo išlaidų skaičiuoklėje nurodoma, kad poveikis administracinei naštai vertintas išimtinai vienai ūkio subjektų grupei – 87 šilumos tiekėjams, kuriems numatomas 1 251 192 eurų sutaupymas. Neabejojame, kad šilumos tiekėjai tokį reguliavimo pokytį vertina teigiamai, tačiau išlaidų sumažėjimas palietų tik siaurą - šilumos tiekėjų grupę, visiškai ignoruojant ir neįvertinant milžiniškos finansinės bei administracinės naštos, kuri ŠŪĮ 20 straipsnio pakeitimo nuostatomis būtų nustatyta Valdytojams. Neatlygintinas duomenų perdavimas, privalomi nurodymai pareikalaus šimtą milijonų išlaidų, kurias turės padengti administratoriai (neaišku, iš kokių lėšų) arba patalpų savininkai, todėl realus šio teisinio reguliavimo pokyčio poveikis neatitinka realybės ir, manytina, pažeidžia Lietuvos Respublikos teisėkūros pagrindų įstatyme įtvirtintus atvirumo, skaidrumo ir proporcingumo principus.

Atsižvelgiant į aukščiau išdėstytus argumentus, Būsto rūmų įsitikinimu, Projekte yra per daug ydingų, eilei teisės aktų prieštaraujančių nuostatų. Tokio masto pokyčiai, iš esmės griauinantys nusistovėjusį pastatų administravimo modelį, negali būti tiesiog derinami raštu, formaliai apsikeičiant pastabomis be realios diskusijos. Todėl maloniai prašome **stabdyti Projekto derinimą ir inicijuoti tarpinstitucinės darbo grupės sudarymą, įtraukiant visas suinteresuotas šalis.**

Esame pasirengę aktyviai dalyvauti darbo grupės veikloje, siekiant sukurti kokybišką, korektišką ir proporcingą šilumos punktų modernizavimo ir privalomųjų reikalavimų užtikrinimo modelį.

Pagarbiai
Lietuvos Respublikos būsto valdymo ir priežiūros rūmų
Prezidentas

Algis Čaplikas

DETALŪS METADUOMENYS	
Dokumento sudarytojas (-ai)	Lietuvos respublikiniai būsto valdymo ir priežiūros rūmai, Vilnius, Vingrių g. 11A, LT-01141, 300066829
Dokumento pavadinimas (antraštė)	DĖL LIETUVOS RESPUBLIKOS ŠILUMOS ŪKIO ĮSTATYMO PAKEITIMO PROJEKTO
Dokumento registracijos data ir numeris	2026-03-26
Dokumento gavimo data ir dokumento gavimo registracijos numeris	2026-03-27 Nr. 2-1160
Adresatas	Lietuvos Respublikos energetikos ministerija, Gedimino pr. 38, LT-01104 Vilnius
Registratorius	Vyriausiasis specialistas Jolanta Pilnikovienė
Veiksmo atlikimo data ir laikas	2026-03-27 13:35:50
Dokumento nuorašo atspausdinimo data ir jį atspausdinęs darbuotojas	2026-03-30 atspausdino Patarėjas Vida Dzermeikienė

Nuorašas tikras
Lietuvos Respublikos energetikos ministerija
2026-03-30

Lietuvos Respublikos Energetikos ministerijai
El. paštas: info@enmin.lt

2026-04-03 Nr. SD-260120
| 2026-03-13

Siunčiama el. paštu

DĖL TEISĖS AKTO PROJEKTO

BALTPOOL UAB (toliau – *Bendrovė*), išnagrinėjusi pateiktą derinti Lietuvos Respublikos šilumos ūkio įstatymo Nr. IX-1565 2, 7, 102, 12, 13, 20, 23, 32 straipsnių pakeitimo įstatymo projektą (toliau – įstatymo projektas), teikia savo pastabas ir pasiūlymus įstatymo projektui.

Eil. Nr.	Įstatymo projekto nuostata	Bendrovės komentaras	Bendrovės pasiūlymai
1.	<p>29. Šildymo sezonas – laikotarpis, kuriuo užtikrinama pagal higienos normas reglamentuota vidutinė vidaus patalpų temperatūra šildomuose pastatuose ir kurio pradžia ir pabaiga nustatoma savivaldybės institucijos sprendimu pagal statybos techniniais reglamentais apibrėžtą lauko oro temperatūrą, kuriai esant privaloma pradėti ir galima baigti nustatytos paskirties savivaldybių pastatų šildymą, kuris prasideda spalio 1 d. ir baigiasi balandžio 30 d., kuriuo šilumos tiekėjas turi būti pasirengęs tiekti šilumą, kad būtų užtikrinama pagal higienos normas reglamentuota vidutinė vidaus patalpų temperatūra šildomuose pastatuose.</p>	<p>1. Dėl teisinio reguliavimo nuoseklumo ir sąvokų dubliavimosi Atkreipiame dėmesį į galimą teisinę koliziją ir terminų painiavą tarp skirtingų energetikos sektorių reglamentuojančių teisės aktų. Lietuvos Respublikos energetikos įstatymo 23 str. yra įtvirtintas <i>šaltojo metų periodo</i> terminas (nuo lapkričio 1 d. iki kovo 31 d.) ir <i>šiltojo metų laikotarpio</i> terminas (nuo balandžio 1 d. iki spalio 31 d.). Tuo tarpu siūlomame Projekte įvedamos šiltojo ir šaltojo metų laikotarpio sąvokos, kurios šildymo poreikį sieja ne su kalendoriumi, o su faktine lauko temperatūra.</p> <p>2. Dėl neigiamo poveikio nusistovėjusiai biokuro prekybos praktikai ir sandorių vykdymui Kartu su šildymo sezono pradžia drastiškai išauga biokuro poreikis. Atsižvelgiant į tai, Bendrovė yra nustačiusi standartizuotas biokuro sandorių vykdymo išimtis, kurios suteikia lankstumo biokuro pirkėjams (pvz., galimybė pradėti vykdyti ilgalaikius sandorius</p>	<p>Likti prie esamo reguliavimo dėl šildymo sezono pradžios ir pabaigos nustatymo savivaldybės institucijų sprendimu, atskirai papildant nuostatomis:</p> <p>1. Jeigu būtina pagrįsti šilumos tiekėjo patiriamas papildomas sąnaudas prieš reguliuotoją, įstatymo 13 straipsnį papildyti nuostata, kad „Ne šildymo sezono metu šilumos tiekėjas šilumnešio tiekimą privalo užtikrinti, jeigu pagal higienos normas yra šaltasis metų laikotarpis“.</p> <p>2. Jeigu nėra galimybės reguliuoti šilumnešio temperatūros atskirai ir yra tikslas pagerinti sąlygas to pageidaujantiems šilumos vartotojams, įstatymo 13 straipsnį papildyti nuostata, kad „Šilumos vartotojų, kurių šilumos punktai nėra modernizuoti (automatizuoti), pastatų šildymo pradžia ir pabaiga vykdoma šildymo sezono metu ir atsižvelgiant į šilumos tiekėjų prievolę užtikrinti šilumnešio tiekimą pagal</p>

		<p>prasidėjus šildymo sezonui ar mažinti pristatomo biokuro kiekį dėl šiltų oro sąlygų). Iki šiol toks sandorių lankstumas buvo susietas su objektyviu, centralizuotu trečiojo subjekto (savivaldybės) sprendimu pradėti šildymo sezoną.</p> <p>Įtvirtinus neapibrėžtą ir fragmentuotą šildymo sezono reglamentavimą, kurio pradžia siejama su abstrakčia kalendorine data ir (ar) individualiais biokuro sandorio šalies sprendimais, Šildymo sezonas praras savo, kaip objektyvaus indikatoriaus (atspindinčio realų biokuro poreikio padidėjimą), prasmę, o tai didins finansines rizikas biokuro tiekėjams.</p> <p>3. Dėl reguliavimo pertekliško ir naujų ginčų rizikos</p> <p>Projekto aiškinamajame rašte deklaruojamas siekis padaryti sistemą lankstesnę, tačiau faktiškai sukuriamas sudėtingas mechanizmas. Siūlomu projektu vienu metu: (a) nustatomas fiksuotas kalendorinis šildymo sezono laikotarpis, (b) paliekama savivaldybių teisė priimti atskirus sprendimus dėl joms pavaldžių įstaigų, (c) įvedamos vertinamosios aplinkybės šilumos tiekėjams užtikrinti šilumnešio tiekimą pagal higienos normas nepriklausomai nuo kalendoriaus. Klausimas, ar toks daugiasluoksnis reguliavimas (su daugybe išimčių) supaprastins sistemą ar sukurs papildomą administracinę naštą ir naujus ginčus tarp šilumos tiekėjų ir vartotojų dėl to, kieno sprendimas yra</p>	<p>higienos normas šaltuoju metų laikotarpiu”.</p>
--	--	---	---

		viršesnis ir ar faktinės sąlygos atitinka higienos normas, įpareigojančias pradėti šilumos tiekimą.	
2.	<p>„5. Šiame straipsnyje nustatyti atliekinę šilumą tiekiančių įrenginių prijungimo prie šilumos perdavimo tinklų ir atliekinės šilumos supirkimo ir panaudojimo bendrieji principai <i>mutatis mutandis</i> taikomi ir atliekinę šilumą bendros šilumos ir elektros energijos gamybos (kogeneracijos) būdu generuojantiems asmenims, kurių pagrindinė veikla nėra elektros energijos ir (ar) šilumos gamyba, taip pat prijungiant, superkant ir panaudojant aplinkos energiją arba elektros energijos konversijos būdu gaminamą šilumą. Atliekinės šilumos surinkimui, perdavimui į centralizuotą šilumos tiekimo sistemą, surenkamos šilumos kiekiui padidinti arba atliekinės šilumos atitikties tinklo temperatūriniams reikalavimams užtikrinti gali būti įrengiami papildomi įrenginiai. Tokių papildomų įrenginių sugeneruotai energijai taikomi šiame straipsnyje įtvirtinti atliekinės šilumos būdu gaminamos šilumos supirkimo ir panaudojimo bendrieji principai.“</p>	<p>1. Atsižvelgdama į Nacionalinį energetikos ir klimato srities veiksmų planą, griežtėjančius tvarumo reikalavimus biokurui bei medienos kirtimo ribojimus, Bendrovė palaiko būtinybę į šilumos gamybą integruoti visus ekonomiškai naudingus šaltinius, įskaitant elektros energijos konversijos į šilumą įrenginius. Nors tokios šilumos tiekimas ne aukciono būdu (kaip atliekinės šilumos) iš dalies apsunkins biokuro tiekimą planavimą, ilgalaikėje perspektyvoje tai sukurs teigiamą efektą – atlaisvins dalį biokuro išteklių. Šie ištekliai galės būti efektyviau panaudojami (perkeliami) tais laikotarpiais, kai kitų alternatyvų nėra arba šilumos gamyba iš elektros yra neefektyvi (pvz., šilumos siurblių veikimas žiemos metu). Tačiau Bendrovė atkreipia dėmesį į praktinį šio reguliavimo poveikį rinkos mechanikai. Dėl vis naujų įrenginių išskėlimo už šilumos aukciono ribų, didės superkamo šilumos pagal šilumos aukcionus svyravimai (ypač šiltuoju metų laikotarpiu), nes šilumos gamyba taps tiesiogiai priklausoma nuo valandinių elektros kainų (tokia diskusija jau yra keliama dėl kogeneracinių įrenginių šilumos gamybos esant didelėms elektros kainoms). Dėl to biokuro įrenginiai bus „išstumti“ iš bazinės generacijos ir faktiškai privalės veikti kaip</p>	

		<p>šilumos tinklo balansavimo įrenginiai. Tokia šilumos ūkio transformacija pareikalaus iš esmės peržiūrėti šilumos supirkimo aukcionų organizavimo modelį, vykdyti gerokai dažnesnius šilumos balansavimo aukcionus - pereinant prie „kitos paros“ (angl. <i>day-ahead</i>) šilumos supirkimo aukcionų, kurių vykdymas būtų tiesiogiai sinchronizuotas su įvykusių elektros biržos aukcionų rezultatais.</p>	
--	--	--	--

Veiklos organizavimo vadovė

Jolanta Gribovskė

DETALŪS METADUOMENYS	
Dokumento sudarytojas (-ai)	BALTPool UAB, Vilnius, Žalgirio g. 90-100, LT-09303, 302464881
Dokumento pavadinimas (antraštė)	DĖL TEISĖS AKTO PROJEKTO
Dokumento registracijos data ir numeris	2026-04-03 Nr. SD-260120
Dokumento gavimo data ir dokumento gavimo registracijos numeris	2026-04-07 Nr. 2-1297
Adresatas	Lietuvos Respublikos energetikos ministerija, Gedimino pr. 38, LT-01104 Vilnius
Registratorius	Vyriausiasis specialistas Jolanta Pilnikovienė
Veiksmo atlikimo data ir laikas	2026-04-07 08:49:46
Dokumento nuorašo atspausdinimo data ir jį atspausdinęs darbuotojas	2026-04-07 atspausdino Patarėjas Vida Dzermeikienė

Nuorašas tikras
Lietuvos Respublikos energetikos ministerija
2026-04-07

LIETUVOS
ŠILUMOS TIEKĖJŲ
ASOCIACIJA

V. Gerulaičio g. 10
LT-08200 Vilnius
Tel. (8-5) 2667025
info@lsta.lt, www.lsta.lt

Juridinių asmenų registras
VĮ „Registrų centras“ Vilniaus filialas
Įmonės kodas 124361985
Atsiskaitomoji sąskaita
LT27 7044 0600 0125 7217 AB SEB bankas

Lietuvos Respublikos energetikos ministerija

2026-03-27 Nr. 12

I 2026-03-13 Nr. (1.20-05 E)3-539

DĖL LIETUVOS RESPUBLIKOS ŠILUMOS ŪKIO ĮSTATYMO NR. IX-1565 2, 7, 10², 12, 13, 20, 23, 32 STRAIPSNIŲ PAKEITIMO ĮSTATYMO PROJEKTO TEIKIMO IŠVADOMS GAUTI

Lietuvos šilumos tiekėjų asociacija (toliau – Asociacija) susipažino su Lietuvos Respublikos energetikos ministerijos (toliau – Ministerija) išvadoms gauti pateiktu Lietuvos Respublikos šilumos ūkio įstatymo Nr. IX-1565 2, 7, 10², 12, 13, 20, 23, 32 straipsnių pakeitimo įstatymo projektu (toliau – Įstatymo projektas) ir teikia jam pastabas ir pasiūlymus.

1. Įstatymo projekto 2 straipsnio 29 dalies pakeitimu nėra aišku, ką reiškia *šilumos tiekėjas turi būti pasirengęs tiekti šilumą*. Reiktų atskiro paaiškinimo, kuo pasirengimas tiekti šilumą skiriasi nuo paties šilumos tiekimo. Siūlome keisti į „<...> *šilumos tiekėjas turi sudaryti sąlygas vartoti šilumą* <...>“.
2. Įstatymo projekto 10² straipsnio 5 dalį patikslinti taip: „<...> *arba elektros energijos konversijos būdu gaminamą šilumą. Elektros energijos konversijos būdu pagamintos ir atliekinės šilumos surinkimui, perdavimui į centralizuotą šilumos tiekimo sistemą, <...>*“.
3. Įstatymo projekto 12 straipsnio 4 dalyje siūlome atsisakyti „*telefonu ar kitomis priemonėmis*“ (išreiškia pageidavimą gauti popierines sąskaitas), nes ateityje telefonas gali tapti ne pagrindine ryšio priemone, kaip anksčiau plačiai naudotas faksas tapo nebenaudojamas.
4. Įstatymo projekto 13 str. 3 dalyje neaišku, ar jei gyventojai nusprendžia anksčiau pradėti šildymą, tai taip pat neprivalo šilumos tiekėjas užtikrinti šildymo šiltuoju metų laikotarpiu, todėl siūlome išdėstyti taip:
„~~3. Šilumos tiekėjas neprivalo užtikrinti šilumnešio tiekimo šildymo sezono metu, jei pagal higienos normas yra šiltasis metų laikotarpis. Ne šildymo sezono metu šilumos tiekėjas šilumnešio tiekimą privalo užtikrinti, jeigu pagal higienos normas yra šaltasis metų laikotarpis. Šilumos tiekėjas šilumnešio tiekimą privalo užtikrinti ne tik šildymo sezono metu, tačiau ir tuo metu, kai šaltasis laikotarpis, apibrėžtas higienos normose, nesutampa su šildymo sezonu.~~
5. Įstatymo projekto 20 str. 5¹ dalyje nurodoma, kad Šilumos punkto įrenginiai turi atitikti *šilumos tiekėjo išduotas prisijungimo prie šilumos perdavimo tinklo sąlygas*, tačiau prisijungimo sąlygos pastatui yra išduodamos tik tada, kai pastato bendrasavininkai ar jų įgalioti asmenys kreipiasi į šilumos tiekėją dėl sąlygų gavimo. Tai reiškia, kad, jeigu pastato bendrasavininkai, kurių pastato šilumos punktas yra technologiškai pasenęs bei neatitinkantis

šildymo ir karšto vandens sistemų privalomųjų reikalavimų, nesiima iniciatyvos rekonstruoti minėtų sistemų, iš esmės pagal senus projektinius sprendinius šilumos punktas atitinka išduotas prisijungimo sąlygas. Siūlome papildyti: „*Šilumos punkto įrenginiai turi atitikti šilumos tiekėjo išduotas prisijungimo prie šilumos perdavimo tinklo sąlygas, jei jos buvo išduotos vidaus šildymo ar karšto vandens sistemos įrengimo arba modernizavimo (rekonstravimo) tikslu*“

5. Įstatymo projekto 20 str. 5³ dalyje nurodoma, kad jei šilumos tiekėjas nepasinaudojo galimybe atlikti šilumos punkto modernizavimą, pagal Įstatymo projekto nuostatas bus keičiamas pastato valdytojas. Tą privalės atlikti savivaldybės institucija, tačiau neaišku, kuo remiantis, jei niekas jai nepateiks jokios informacijos (negaus informacijos nei iš Tarybos, nei iš šilumos tiekėjo). Galimai, tikslinga, kad pagal šilumos tiekėjo pateiktą informaciją privalomus nurodymus duotų valstybinis energetikos reguliatorius – Taryba. Siūlytina būtinai šilumos tiekėjui informuoti Tarybą ir savivaldybės instituciją ir tik tada, kai valdytojas nevykdo Tarybos įpareigojimų, o šilumos tiekėjas nepasinaudoja teise pačiam atlikti darbus, būtinus privalomiesiems reikalavimams užtikrinti, savivaldybės institucija įgyja teisę keisti pastato valdytoją. Atitinkamai siūlome 20 str. 5¹, 5² ir 5³ dalis išdėstyti taip:

„5¹. Šilumos punkto įrenginiai turi atitikti šilumos tiekėjo išduotas prisijungimo prie šilumos perdavimo tinklo sąlygas, *jei jos buvo išduotos vidaus šildymo ar karšto vandens sistemos įrengimo arba modernizavimo (rekonstravimo) tikslu*, šio įstatymo 23 straipsnyje nustatytus reikalavimus ir nemažinti šilumos perdavimo tinklo efektyvumo. Šilumos tiekėjas turi **teisę informuoti savivaldybės instituciją ir Tarybą, kuri duotų privalomus nurodymus butų ir patalpų savininkui ir (arba) daugiabučio namo bendrojo naudojimo objektų valdytojui dėl šilumos punkto įrenginių remonto ar modernizavimo, jeigu šilumos punkto įrenginiai neatitinka šioje dalyje nurodytų reikalavimų, apie kuriuos informavo šilumos tiekėjas.** ~~Ginčus dėl šilumos tiekėjo nurodymų sprendžia Taryba šio įstatymo nustatyta tvarka. Ginčai dėl Tarybos nurodymų sprendžiami teisės aktų nustatyta tvarka.~~

5². Jeigu butų ir patalpų savininkas ir (arba) daugiabučio namo bendrojo naudojimo objektų valdytojas nevykdo ~~šilumos tiekėjo~~ **Tarybos** šio straipsnio 5¹ dalyje nurodytų privalomų nurodymų, **parengtų pagal šilumos tiekėjo pateiktą informaciją, dėl šilumos punkto įrenginių remonto ar modernizavimo ilgiau kaip 12 mėnesių, šilumos tiekėjas Taryba kreipiasi į Tarybą, kuri, Tarybos nustatyta tvarka ir pagal Tarybos nustatytus kriterijus, priima sprendimą dėl teisės šilumos tiekėjui atlikti šilumos punkto remontą ar modernizavimą suteikimo ir šilumos tiekėjo išlaidų kompensavimo butų ir patalpų savininkų sąskaita.** Šioms priemonėms įgyvendinti gali būti naudojamos daugiabučio namo bendraturčių ~~kaupiamosios~~ **lėšos, įskaitant kaupiamąsias lėšas,** pagal Civilinio kodekso 4.82 straipsnio 3, 4 dalių ir 4.83 straipsnio 4 dalies nuostatas.

5³. Jeigu šilumos tiekėjas nepasinaudoja šiame straipsnyje ~~5¹–~~ 5² dalyje nustatytomis teisėmis, savivaldybės vykdomoji institucija turi teisę priimti sprendimą organizuoti konkursą dėl kito bendrojo naudojimo objektų valdytojo parinkimo, pakeičiant pareigų tinkamai nevykdantį esamą pastato bendrojo naudojimo objektų valdytoją.

6. 5³ dalyje svarstytinas pirmiausia sankcijų taikymas pastato bendrosios nuosavybės valdytojui savivaldybės institucijos sprendimu, o tik po to keitimas valdytojo, jeigu neįgyvendino privalomųjų reikalavimų per nustatytą laiką. Be to, neaišku, kokios poveikio priemonės galimos, kai pastatą valdo savininkų bendrija, kuri įsteigta patalpų bendrasavininkų, o ne savivaldos arba yra sudaryta jungtinės veiklos sutartis. Jungtine sutartimi įgaliotas veikti

asmuo gali samdyti administratorių techniniams darbams vykdyti, todėl neaišku, ką šiuo atveju reiktų pakeisti – gyventojų jungtine sutartimi įgaliotą atstovą ar jo samdomą administratorių. Galimai lygiagrečiai reiktų papildyti Bendrijų įstatymą ar kitus teisės aktus.

Asociacijos prezidentas

dr. Valdas Lukoševičius

M. Paulauskas, tel. (85) 266 7096, el. p. mantas@lsta.lt

DETALŪS METADUOMENYS	
Dokumento sudarytojas (-ai)	Lietuvos šilumos tiekėjų asociacija, Vilnius, Vito Gerulaičio g. 10-101, LT-08200, 124361985
Dokumento pavadinimas (antraštė)	DĖL LIETUVOS RESPUBLIKOS ŠILUMOS ŪKIO ĮSTATYMO NR. IX-1565 2, 7, 102, 12, 13, 20, 23, 32 STRAIPSNIŲ PAKEITIMO ĮSTATYMO PROJEKTO TEIKIMO IŠVADOMS GAUTI
Dokumento registracijos data ir numeris	2026-03-27 Nr. 12
Dokumento gavimo data ir dokumento gavimo registracijos numeris	2026-03-27 Nr. 2-1162
Adresatas	Lietuvos Respublikos energetikos ministerija, Gedimino pr. 38, LT-01104 Vilnius
Registratorius	Vyriausiasis specialistas Jolanta Pilnikovienė
Veiksmo atlikimo data ir laikas	2026-03-27 13:55:48
Dokumento nuorašo atspausdinimo data ir jį atspausdinęs darbuotojas	2026-03-30 atspausdino Patarėjas Vida Dzermeikienė

Nuorašas tikras
Lietuvos Respublikos energetikos ministerija
2026-03-30

Lietuvos Respublikos energetikos ministerijai
el. p. info@enmin.lt

2026-03-

Nr. SD-

I

Nr.

DĖL LIETUVOS RESPUBLIKOS ŠILUMOS ŪKIO ĮSTATYMO NR. IX-1565 2, 7, 10², 12, 13, 20, 23, 32 STRAIPSNIŲ PAKEITIMO ĮSTATYMO PROJEKTO

Lietuvos Respublikos energetikos ministerija pateikė išvadoms gauti Lietuvos Respublikos šilumos ūkio įstatymo Nr. IX-1565 2, 7, 10², 12, 13, 20, 23, 32 straipsnių pakeitimo įstatymo projektą (toliau – Įstatymo projektas). AB „Miesto gijos“ (toliau – Bendrovė) pritaria Įstatymo projektu pateiktiems siūlymams. Bendrovės vertinimu siūlomi Šilumos ūkio įstatymo pakeitimai atliepia dabartinius energetinius, technologinius, aplinkosauginius ir vartotojų interesus, jie taip pat paskatintų efektyvesnį ir tvaresnį šilumos gamybos bei tiekimo procesą, sudarytų sąlygas inovacijų diegimui, šilumos tiekimo sistemos modernizacijai bei sumažintų perteklinius reikalavimus veiklos vykdytojams. Nepaisant to, kad Bendrovė pritaria pateiktam Įstatymo projektui, teikiame šiuos pasiūlymus ir pastebėjimus.

Esant poreikiui, esame pasirengę detaliau pakomentuoti šiuo raštu pateiktus pasiūlymus.

PRIDEDAMA. Pastabų lentelė, 4 lapai.

Teisės komandos vadovė

Renata Damanskytė-Rekašienė

P. Šalaševičius, tel. + 370 614 58 690, el. p. povilas.salasevicius@miestogijos.lt.

AB „Miesto gijos“, Elektrinės g. 2, 03150 Vilnius, adresas korespondencijai Spaudos g. 6-1, 05132 Vilnius, tel. 19118, el. p. info@miestogijos.lt, www.miestogijos.lt, Įmonės kodas 124135580, PVM kodas LT241355811, atsiskaitomoji sąskaita LT53 7044 0600 0121 9501, įmonės duomenis tvarko Juridinių asmenų registras

LIETUVOS RESPUBLIKOS ŠILUMOS ŪKIO ĮSTATYMO NR. IX-1565 2, 7, 10², 12, 13, 20, 23, 32 STRAIPSNIŲ PAKEITIMO ĮSTATYMO PROJEKTO

2026 m. _____ d.
Vilnius

Eil. Nr.	Projekto nuostata	Siūlomas pakeitimas	Komentarai
1.	<p>2. Pakeisti 10² straipsnio 5 dalį ir ją išdėstyti taip:</p> <p>„5. Šiame straipsnyje nustatyti atliekinę šilumą tiekiančių įrenginių prijungimo prie šilumos perdavimo tinklų ir atliekinės šilumos supirkimo ir panaudojimo bendrieji principai <i>mutatis mutandis</i> taikomi ir atliekinę šilumą bendros šilumos ir elektros energijos gamybos (kogeneracijos) būdu generuojantiems asmenims, kurių pagrindinė veikla nėra atliekinės šilumos gamyba, taip pat prijungiant, superkant ir panaudojant aplinkos energiją arba elektros energijos konversijos būdu gaminamą šilumą. Atliekinės šilumos surinkimui, perdavimui ir centralizuotą šilumos tiekimo sistemą, surenkamos šilumos kiekiui padidinti arba atliekinės šilumos atitikties tinklo temperatūriniams reikalavimams užtikrinti gali būti įrengiami papildomi įrenginiai. Tokių papildomų įrenginių sugeneruotai energijai taikomi šame straipsnyje įtvirtinti atliekinės šilumos būdu gaminamos šilumos supirkimo ir panaudojimo bendrieji principai.“</p>	<p>2. Pakeisti 10² straipsnio 5 dalį ir ją išdėstyti taip:</p> <p>„5. Šiame straipsnyje nustatyti atliekinę šilumą tiekiančių įrenginių prijungimo prie šilumos perdavimo tinklų ir atliekinės šilumos supirkimo ir panaudojimo bendrieji principai <i>mutatis mutandis</i> taikomi ir asmenims, kurių pagrindinė veikla nėra elektros energijos ir (ar) šilumos gamyba ir kurie atliekinę šilumą generuoja bendros šilumos ir elektros energijos gamybos (kogeneracijos) būdu generuojantiems asmenims, kurių pagrindinė veikla nėra elektros energijos ir (ar) šilumos gamyba, taip pat prijungiant, superkant ir panaudojant visų asmenų aplinkos energiją arba elektros energijos konversijos būdu gaminamą šilumą. Atliekinės šilumos surinkimui, perdavimui ir centralizuotą šilumos tiekimo sistemą, surenkamos šilumos kiekiui padidinti arba atliekinės šilumos atitikties tinklo temperatūriniams reikalavimams užtikrinimui gali būti įrengiami papildomi įrenginiai. Tokių papildomų įrenginių sugeneruotai energijai taikomi šiame straipsnyje įtvirtinti atliekinės šilumos būdu</p>	<p>Bendrovės vertinimu tikslinga patikslinti siūlomą Šilumos ūkio įstatymo 10² straipsnio 5 dalies pakeitimo nuostatą, aiškiai nurodant šilumos gamybos įrenginius, kurių pagrindinė veikla nėra elektros energijos ir (ar) šilumos gamyba.</p> <p>Bendrovė atkreipia dėmesį, kad Energetikos ministerija yra pateikusi išvadą, jog pagal šiuo metu galiojančias Šilumos ūkio įstatymo nuostatas katilo, naudojamo tik pramonės subjekto gamybinių procesų poreikiams, dūmų atgauta šiluma neturėtų būti laikoma atliekine šiluma. Taip pat nurodoma, kad papildomai deginant biokurą, siekiant pakelti temperatūrą, įdėta šiluma nelaikytina atliekine šiluma. Atitinkamai minėtais atvejais Šilumos ūkio įstatymo 10² straipsnio nuostatos, reglamentuojančios atliekinės šilumos supirkimo ir panaudojimo bendruosius principus, neturėtų</p>

		gaminamos šilumos supirkimo ir panaudojimo bendrieji principai."	<p>būti taikomos.</p> <p>Bendrovės šilumos nuostatos korekcijos skatintų ir aiškiai įtvirtintų, kad kitų pramonės įrenginių sukuriamą šilumą, kurių pagrindinė veikla nėra šilumos gamyba, patektų į 10² straipsnyje įtvirtintą išimtį, įskaitant ir įrenginius, skirtus tokios surenkamos šilumos kiekiui padidinti. Iš Projekte pateiktos nuostatos nėra aišku, ar katilo, naudojamo pramonės subjekto gamybinių procesų metu, dūmų atgauta šiluma patektų į formuojamos išimties apimtį, taip pat ar pagal išimtį galėtų būti superkama šiluma tokiems įrenginiams papildomai deginant biokurą, siekiant pakelti minėtų įrenginių temperatūrą.</p> <p>Taip pat, siekiant išvengti neaiškumų ir aiškiai nurodyti, kad 10² straipsnyje įtvirtinta išimtis taikoma visų asmenų (ne tik asmenims, kurių pagrindinė veikla nėra elektros energijos ir (ar) šilumos gamyba) elektros energijos konversijos būdu gaminamai šilumai ir šilumai, panaudojant aplinkos energiją, siūlytina formuluotę papildyti, nurodant, kad išimtis taikoma visiems asmenims.</p>
2.	„13 straipsnis. Šilumos tiekimo sezoniškumas	Atsisakyti 13 straipsnio 1 dalies.	<p>Bendrovės vertinimu šilumos Šilumos ūkio įstatymo 13 straipsnio</p>

	<p>1. Šilumos vartotojai turi teisę nuspręsti dėl savo pastatų šildymo pradžios ir pabaigos, nepažeidžiant nustatytų higienos normų, išskyrus savivaldybių institucijų nustatytas įstaigas, kurioms šildymo sezono pradžia ir pabaiga nustatoma savivaldybių institucijų sprendimais.</p> <p>2. Šilumos vartotojai, kurių šilumos punktai yra modernizuoti (automatizuoti), turi teisę, atsižvelgiant į šio straipsnio 3 dalyje numatytus apribojimus, Civilinio kodekso 4.85 straipsnyje nustatyta sprendimų priėmimo tvarka, nuspręsti dėl savo pastatų šildymo pradžios ir pabaigos. Kitų šilumos vartotojų, kurių šilumos punktai nėra modernizuoti (automatizuoti), pastatų šildymo pradžia ir pabaiga vykdoma šildymo sezono metu, atsižvelgiant į šio straipsnio 3 dalyje numatytus apribojimus.</p> <p><...></p>		<p>1 ir 2 dalis dubliuoja viena kitą bei tuo pačiu prieštarauja viena kitai.</p> <p>1 dalyje numatoma, kad šilumos vartotojai turi teisę nuspręsti dėl savo pastatų šildymo pradžios ir pabaigos, tuo tarpu 2 dalyje numatyta, kad tik šilumos vartotojai, kurių šilumos punktai yra modernizuoti (automatizuoti), turi teisę nuspręsti dėl savo pastatų šildymo pradžios ir pabaigos. Kitų šilumos vartotojų, kurių šilumos punktai nėra modernizuoti (automatizuoti) šildymo pradžia ir pabaiga vykdoma šildymo sezono metu.</p>
3.	<p>Papildyti 20 straipsnį 5¹–5⁴ dalimis:</p> <p>„<...> 5². Jeigu butų ir patalpų savininkas ir (arba) daugiabučio namo bendrojo naudojimo objektų valdytojas nevykdo šilumos tiekėjo šio straipsnio 5¹ dalyje nurodytų privalomų nurodymų dėl šilumos punkto įrenginių remonto ar modernizavimo ilgiau kaip 12 mėnesių, šilumos tiekėjas kreipiasi į Tarybą, kuri, Tarybos nustatyta tvarka ir pagal Tarybos nustatytus kriterijus, priima sprendimą dėl teisės šilumos tiekėjui atlikti šilumos punkto remonto ar modernizavimą suteikimo ir šilumos tiekėjo išlaidų kompensavimo butų ir patalpų savininkų sąskaita. Šioms priemonėms įgyvendinti</p>	<p>Papildyti 20 straipsnį 5¹–5⁴ dalimis:</p> <p>„<...> 5². Jeigu butų ir patalpų savininkas ir (arba) daugiabučio namo bendrojo naudojimo objektų valdytojas nevykdo šilumos tiekėjo šio straipsnio 5¹ dalyje nurodytų privalomų nurodymų dėl šilumos punkto įrenginių remonto ar modernizavimo ilgiau kaip 12 mėnesių, šilumos tiekėjas kreipiasi į Tarybą, kuri, Tarybos nustatyta tvarka ir pagal Tarybos nustatytus kriterijus, priima sprendimą dėl teisės šilumos tiekėjui atlikti šilumos punkto remonto ar modernizavimą suteikimo ir šilumos tiekėjo išlaidų kompensavimo butų ir patalpų savininkų sąskaita. Šioms priemonėms įgyvendinti</p>	<p>Bendrovė atkreipia dėmesį, jog dažnu atveju šilumos punktai nėra tinkamai prižiūrimi ar modernizuojami dėl bendraturčių pasyvumo. Šilumos tiekėjams įgyjant teisę atlikti šilumos punkto remontą ar modernizavimą, būtina užtikrinti šilumos tiekėjams minėtų išlaidų kompensavimą. Priešingu atveju kyla grėsmė, kad ši nuostata nepasiektų keliamų tikslų, t.y. sumažėtų šilumos tiekėjų aktyvumas įgyvendinant siūlomą nuostatą, jei šilumos tiekėjai susidurtų su problematika dėl patirtų išlaidų kompensavimo.</p>

	<p>daugiabučio namo kaupiamosios lėšos, pagal Civilinio kodekso 4.82 straipsnio 3, 4 dalių ir 4.83 straipsnio 4 dalies nuostatas.</p> <p><...>"</p>	<p>gali būti naudojamos daugiabučio namo bendraturčių kaupiamosios lėšos, pagal Civilinio kodekso 4.82 straipsnio 3, 4 dalių ir 4.83 straipsnio 4 dalies nuostatas.</p> <p><...>"</p>	<p>Atitinkamai siūlytina atsisakyti nuorodos į Civilinio kodekso 4.83 straipsnio 4 dalį, kuri numato, jog buto ir kitų patalpų savininkas (naudotojas) neprivalo apmokėti išlaidų, dėl kurių jis nėra davęs sutikimo ir kurios nesusijusios su įstatymų ir kitų teisės aktų nustatytais privalomaisiais statinių naudojimo ir priežiūros reikalavimais arba dėl kurių nėra priimtas butų ir kitų patalpų savininkų susirinkimo sprendimas šio kodekso 4.84 ir 4.85 straipsniuose nustatyta tvarka. Priešingu atveju šilumos tiekėjų patirtų išlaidų kompensacija remontuojant ar modernizuojant šilumos punktus be atskiro bendraturčių sutikimų negalėtų būti nukreipta į kaupiamas lėšas.</p>
--	---	---	---

DETALŪS METADUOMENYS	
Dokumento sudarytojas (-ai)	Miesto gijos, AB 124135580, Elektrinės g. 2, 03150 Vilnius (korespondencijai Spaudos g. 6-1, LT-05132 Vilnius)
Dokumento pavadinimas (antraštė)	DĖL LIETUVOS RESPUBLIKOS ŠILUMOS ŪKIO ĮSTATYMO NR. IX-1565 2, 7, 102, 12, 13, 20, 23, 32 STRAIPSNIŲ PAKEITIMO ĮSTATYMO PROJEKTO
Dokumento registracijos data ir numeris	2026-03-26 Nr. SD-1092
Dokumento gavimo data ir dokumento gavimo registracijos numeris	2026-03-26 Nr. 2-1145
Dokumento specifikacijos identifikavimo žymuo	ADOC-V1.0
Parašo paskirtis	Pasirašymas
Parašą sukūrusio asmens vardas, pavardė ir pareigos	Renata Damanskytė-Rekašienė, Teisės komandos vadovas, Teisės komanda
Sertifikatas išduotas	RENATA DAMANSKYTĖ-REKAŠIENĖ LT
Parašo sukūrimo data ir laikas	2026-03-26 15:34:11 (GMT+02:00)
Parašo formatas	XAdES-T
Laiko žymoje nurodytas laikas	2026-03-26 16:13:04 (GMT+02:00)
Informacija apie sertifikavimo paslaugų teikėją	SK ID Solutions EID-Q 2024E, SK ID Solutions AS EE
Sertifikato galiojimo laikas	2024-12-03 17:02:22 – 2027-12-03 17:02:21
Informacija apie būdus, naudotus metaduomenų vientisumui užtikrinti	"Registravimas" paskirties metaduomenų vientisumas užtikrintas naudojant "VST-IssuingCA" išduotą sertifikatą "Regina Pakanavičiūtė, VST", sertifikatas galioja nuo 2026-02-09 15:04:23 iki 2027-02-09 15:04:23 "Gauto dokumento registravimas" paskirties metaduomenų vientisumas užtikrintas naudojant "RCSC IssuingCA-2, VI Registru Centras - i.k. 124110246 LT" išduotą sertifikatą "DBSIS, Informatikos ir ryšių departamentas prie Lietuvos Respublikos vidaus reikalų ministerijos, j.k.188774822 LT", sertifikatas galioja nuo 2025-05-16 11:31:08 iki 2028-05-15 11:31:08
Pagrindinio dokumento priedų skaičius	1
Pagrindinio dokumento pridedamų dokumentų skaičius	—
Priedamo dokumento sudarytojas (-ai)	—
Priedamo dokumento pavadinimas (antraštė)	—
Priedamo dokumento registracijos data ir numeris	—
Programinės įrangos, kuria naudojantis sudarytas elektroninis dokumentas, pavadinimas	Elpako v.20260312.1
Informacija apie elektroninio dokumento ir elektroninio (-ių) parašo (-ų) tikrinimą (tikrinimo data)	Atitinka specifikacijos keliamus reikalavimus. Sertifikato (subjektas: Regina Pakanavičiūtė, galioja nuo: 2026-02-09 15:04:23) kelio tikrinimas nesėkmingas. Sertifikatas patvirtintas nepatikimu sertifikavimo centro sertifikatu (subjektas: VST-IssuingCA). (Regina Pakanavičiūtė 2026-03-26 16:03:37)
Paieškos nuoroda	—
Papildomi metaduomenys	Nuorašą suformavo 2026-03-26 23:09:02 DBSIS

LIETUVOS RESPUBLIKOS ENERGETIKOS MINISTERIJAI
Gedimino pr. 38, 01104 Vilnius

Siunčiama el. paštu:

info@enmin.lt

vida.dzermekiene@enmin.lt karolis.svaikauskas@enmin.lt

**DĖL LIETUVOS RESPUBLIKOS ŠILUMOS ŪKIO ĮSTATYMO NR. IX-1565 2, 7, 10², 12, 13, 20, 23, 32
STRAIPSNIŲ PAKEITIMO ĮSTATYMO PROJEKTO**

2026-03-31

Kaunas

Lietuvos nepriklausomų šilumos gamintojų asociacija, vienijanti nepriklausomus šilumos gamintojus, veikiančius konkurencinėje centralizuoto šilumos tiekimo sistemoje ir gaminančius šilumą iš biokuro, susipažino su pateiktu Lietuvos Respublikos šilumos ūkio įstatymo Nr. IX-1565 2, 7, 10², 12, 13, 20, 23, 32 straipsnių pakeitimo įstatymo projektu (toliau – **Projektas**) ir teikia šias pastabas.

Asociacijos vertinimu, **Projektas** dabartine redakcija nepagrįstai keičia nusistovėjusią ir mėnesiniais aukcionais grindžiamą šilumos supirkimo sistemą, sudaro privilegijuotas sąlygas atskirai technologijai, iškraipo konkurencinę aplinką, didina rinkos dalyvių veiklos neapibrėžtumą ir gali turėti neigiamų pasekmių tiek investicinei aplinkai, tiek galutiniams vartotojams.

Projektas 3 straipsnis numato:

„3 straipsnis. 10² straipsnio pakeitimas

1. Pakeisti 10² straipsnio pavadinimą ir jį išdėstyti taip:

„10² straipsnis. Atliekinės šilumos, išskyrus šilumą, pagamintą bendros šilumos ir elektros energijos gamybos (kogeneracijos) būdu ir (ar) deginant komunalines atliekas, **ir elektros energijos konversijos būdu pagamintos šilumos** supirkimo ir panaudojimo bendrieji principai“.

2. Pakeisti 10² straipsnio 5 dalį ir ją išdėstyti taip:

„5. Šiame straipsnyje nustatyti atliekinę šilumą tiekiančių įrenginių prijungimo prie šilumos perdavimo tinklų ir atliekinės šilumos supirkimo ir panaudojimo bendrieji principai mutatis mutandis taikomi ir atliekinę šilumą bendros šilumos ir elektros energijos gamybos (kogeneracijos) būdu generuojantiems asmenims, kurių pagrindinė veikla nėra elektros energijos ir (ar) šilumos gamyba, taip pat prijungiant, superkant ir panaudojant aplinkos energiją- arba elektros energijos konversijos būdu gaminamą šilumą. **Atliekinės šilumos surinkimui, perdavimui į centralizuotą šilumos tiekimo sistemą, surenkamos šilumos kiekiui padidinti arba atliekinės šilumos atitikties tinklo temperatūriniams reikalavimams užtikrinti gali būti įrengiami papildomi įrenginiai. Tokių papildomų įrenginių sugeneruotai energijai taikomi šiame straipsnyje įtvirtinti atliekinės šilumos būdu gaminamos šilumos supirkimo ir panaudojimo bendrieji principai.**“

Atsižvelgdami į tai, nesutinkame su pateiktu Projektu bei jo formuluotėmis, kaip iš esmės pažeidžiančiomis sąžiningos konkurencijos laisvę, dėl žemiau nurodytų priežasčių:

- 1) **Projektu pažeidžiamas konkuravimo principas.** Siūlyme nurodoma, kad šiluma, pagaminta elektros energijos konversijos į šilumą būdu, būtų superkama ne aukciono būdu, tuo tarpu kiti šilumos gamintojai, įskaitant biokurą šilumos gamybai naudojančius nepriklausomus šilumos gamintojus, ir toliau privalėtų dalyvauti konkurenciniuose aukcionuose. Toks reguliavimas sukuria nevienodas patekimo į rinką ir šilumos realizavimo sąlygas skirtingiems ūkio subjektams, todėl pažeidžia lygiateisiškumo, nediskriminavimo ir sąžiningos konkurencijos principus. Iš esmės vienai technologijų grupei sukuriamas išskirtinis reguliacinis režimas, kurio taikymas kitų gamintojų atžvilgiu nėra numatytas ir tai nėra niekaip pagrįsta.
- 2) **Projektu silpninama dabar veikianti mėnesinių aukcionų sistema.** Esama šilumos supirkimo sistema, pagrįsta konkurenciniais aukcionais, užtikrina skaidrų kainų nustatymą, efektyvią konkurenciją tarp gamintojų ir galimybę vartotojams gauti šilumą mažiausia kaina. Šis modelis yra nusistovėjęs ir veikiantis. Nustačius, kad dalis šilumos būtų superkama ne konkurenciniu, o specialiu privilegijuotu režimu, būtų silpninama aukcionų kaip pagrindinio kainos nustatymo instrumento reikšmė.
- 3) **Projektu pažeidžiamas technologinio neutralumo principas ir suteikiamas išskirtinis statusas.** Projektas faktiškai suteikia išskirtinį statusą ūkio subjektams, naudojantiems elektros energijos konversijos į šilumą technologijas. Jiems būtų taikomas palankesnis šilumos supirkimo režimas, niekaip nepriklausantis nuo aukciono rezultatų, ir sudaromos palankesnės sąlygos realizuoti pagamintą šilumą. Toks reguliavimas neatitinka technologinio neutralumo principo. Energetikos sektoriuje valstybė neturėtų administraciniu būdu privilegijuoti vienos technologijos kitų atžvilgiu, jeigu tie patys tikslai gali būti pasiekti nediskriminacinėmis priemonėmis. Rinka turi pati, nustatyti efektyviausius energijos gamybos būdus. Palankesnio reguliacinio režimo suteikimas vienai ūkio subjektų grupei sukuria selektyvų pranašumą rinkoje. Tai reiškia, kad vieniems gamintojams veiklos rizika ir realizavimo neapibrėžtumas mažinami reguliavimo priemonėmis, o kiti gamintojai ir toliau privalo veikti pilnos konkurencinės rizikos sąlygomis.
- 4) **Projektu bus eliminuota kitų rinkos dalyvių veiklos planavimo galimybė ir gamybos stabilumas.** Bet koks įsikišimas į esamą aukcionais grindžiamą tvarką mažintų esamų šilumos gamintojų gamybos apimtį, ypač tų gamintojų, kurie pagal konkurencinę eilę patenka į paskesnę poziciją. Tai tiesiogiai ribotų jų galimybes planuoti veiklą, investicijas, remontus, biokuro tiekimą ir gamybos apimtį. Šilumos gamintojams tektų ne tik iš anksto užsitikrinti biokuro tiekimą ir konkuruoti aukcionuose, bet ir veikti esant papildomam neapibrėžtumui dėl realiai superkamų kiekių. Esant žemoms elektros energijos kainoms, elektros energijos konversijos į šilumą įrenginiai galėtų būti įjungiami ir pakeisti dalį iš biokuro gaminamos šilumos, nors biokuras būtų jau nupirktas, logistika suorganizuota, o gamintojų pajėgumai suplanuoti. Pereinamuoju laikotarpiu, ypač spalio–lapkričio ir kovo–balandžio mėnesiais, biokuro tiekimas ir taip yra jautrus dėl šilumos poreikio svyravimų. Siūlomas reguliavimas šią situaciją dar labiau komplikuočiau, didintų tiekimo įtampą ir mažintų rinkos prognozuojamumą.
- 5) **Projektu nepagrindžiama skatinamojo reguliavimo būtinybė.** Pagal teisėkūros principus ir konkurencijos teisę bet koks valstybės įsikišimas į veikiančią rinką turi būti objektyviai būtinas, proporcingas siekiamam tikslui ir kuo mažiau riboti konkurenciją. Tais atvejais, kai vieniems rinkos dalyviams suteikiamos palankesnės sąlygos nei kitiems, privalo būti aiškiai įrodyta, kad tokia priemonė yra būtina ir nėra mažiau konkurenciją ribojančių alternatyvų. Asociacijos vertinimu, Projekto aiškinamuosiuose dokumentuose nėra pateikta išsamaus vertinimo, kodėl elektros energijos konversijos į šilumą technologijos negalėtų būti integruojamos į esamą aukcionų sistemą,

kodėl pasirinkta būtent prioritentinė supirkimo tvarka ir kodėl nebuvo įvertintos kitos, rinką mažiau iškraipiančios alternatyvos. Todėl siūlomas reguliavimas nėra pakankamai pagrįstas nei būtinybės, nei proporcingumo požiūriu.

- 6) **Projektu kuriamas perteklinis skatinimas elektros energijos konversijos į šilumą technologijoms.** Vertinant Projekte siūlomą privilegijuotą reguliacinį režimą elektros energijos konversijos į šilumą technologijoms, būtina atsižvelgti į tai, kad šios technologijos jau yra skatinamos valstybės pagalbos priemonėmis. Pagal nacionalinio plėtros banko ILTE administruojamą finansinę priemonę „Paskolos šilumos tiekėjams ir gamintojams“ (<https://ilte.lt/paslaugos/25/paskolos-silumos-tiekėjams-ir-gamintojams-221>): a) projektams gali būti teikiamos lengvatinės paskolos su sumažintomis palūkanomis (apie 2 proc.); b) - papildomai gali būti skiriamos dotacijos, siekiančios iki 20–25 proc. projekto investicijų vertės; - bendras valstybės pagalbos intensyvumas gali siekti iki 65 proc. projekto vertės. Be to, kaip nurodyta ILTE informacijoje (<https://ilte.lt/doclib/kw0za9yvxwrtw5dn72vgzpstk669tvhs>), finansavimas prieinamas ir elektros energijos gamybos bei kaupimo projektams. Atsižvelgiant į tai, konstatuotina, kad elektros energijos konversijos į šilumą technologijos jau gauna reikšmingą investicinę valstybės pagalbą. Taigi, Projektu norimas įtvirtinti papildomas prioritetinis šilumos supirkimas yra laikytinas pertekliniu skatinimu. Pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 107 straipsnio 1 dalį valstybės pagalba, iškraipanti konkurenciją, yra nesuderinama su vidaus rinka, išskyrus nustatytas išimtis. Europos Komisijos praktikoje pabrėžiama, kad negali atsirasti perteklinis kompensavimas (*overcompensation*). Šiuo atveju egzistuoja reali rizika, kad investicinė pagalba kartu su reguliacine privilegija sukurs nepagrįstą konkurencinį pranašumą. Todėl siūlomas reguliavimas, panašus, neatitinka 107 straipsnio nuostatų.
- 7) **Projektui nėra atliktas išsamus poveikio konkurencijai vertinimas.** Projektu siūlomos nuostatos turi akivaizdų potencialą paveikti konkurencinę aplinką šilumos gamybos rinkoje, nes jos pakeičia atskirų ūkio subjektų veiklos sąlygas, kaštų ir rizikų pasiskirstymą bei šilumos realizavimo mechanizmą. Vis dėlto poveikio konkurencijai vertinimas Projekto medžiagoje iš esmės apsiriboja deklaratyviu tikslų nurodymu. Jame neįvertinta, kaip siūlomas reguliavimas paveiks rinkos struktūrą, konkurencijos intensyvumą, atskirų rinkos dalyvių padėtį, investicinę aplinką ir ilgalaikį aukcionų mechanizmo veiksmingumą. Toks formalus pobūdžio vertinimas negali būti laikomas pakankamu, kai siūloma iš esmės keisti nusistovėjusį šilumos aukcionų modelį.
- 8) **Projektu sukuriama sisteminio rinkų išbalansavimo rizika.** Projektu siekiama sudaryti sąlygas geriau integruoti elektros ir šilumos sektorius, tačiau tai negali būti daroma vienos rinkos stabilumo sąskaita. Jeigu elektros energijos konversijos į šilumą įrenginiams būtų suteikta galimybė veikti specialiu režimu ir turėti prioritetą šilumos atidavimui į tinklą, faktiškai būtų bandoma balansuoti elektros rinką išbalansuojant šilumos rinką. Tokiu atveju šilumos gamyba būtų vis mažiau grindžiama efektyviausio gamintojo parinkimu, o vis labiau priklausoma nuo trumpalaikių elektros rinkos kainų svyravimų, kurie nėra tiesiogiai susiję su efektyvia šilumos gamyba ir patikimu baziniu šilumos poreikio užtikrinimu.
- 9) **Projektu pažeidžiami teisėti rinkoje veikiančių subjektų lūkesčiai ir bloginama investicinė aplinka.** Nepriklausomi šilumos gamintojai investicijas į biokuro įrenginius vykdė remdamiesi stabilia, prognozuojama ir konkurenciniais aukcionais grindžiama reguliavimo aplinka. Projektu siūlomi pakeitimai iš esmės keičia rinkos veikimo logiką ir mažina reguliavimo nuspėjamumą. Tai turi tiesioginį neigiamą poveikį teisėtiems investuotojų lūkesčiams, ilgalaikių investicijų planavimui ir bendram pasitikėjimui teisine aplinka energetikos sektoriuje. Toks signalas gali mažinti motyvaciją toliau investuoti į šilumos gamybos pajėgumus ir efektyvumo didinimą.
- 10) **Projektu pažeidžiami vartotojų interesai.** Aukcionų sistema užtikrina, kad vartotojams būtų tiekiama šiluma mažiausia kaina, nes gamintojai konkuruoja dėl realios teisės parduoti šilumą į

tinklą. Išimčių iš šios sistemos plėtimas mažina konkurencinį spaudimą ir kartu mažina kainų formavimo skaidrumą. Įvedus galimybę dalį šilumos supirkti be konkurencijos, nelieka pakankamų garantijų, kad visais atvejais bus pasirenkamas ekonomiškai naudingiausias sprendimas vartotojams. Todėl siūlomas reguliavimas kelia riziką galutinių vartotojų interesų apsaugai.

Asociacija pažymi, kad elektros energijos konversijos į šilumą technologijų integravimas galėtų būti svarstomas tik nustatant aiškias ribas ir nediskriminacines taisykles. Pavyzdžiui, tokie įrenginiai šildymo sezono metu galėtų būti naudojami kaip rezerviniai pajėgumai, pakeičiant greitai apkraunamus ir nukraunamus dujinius katilus, tačiau nesudarant jiems prioriteto prieš konkurencijos sąlygomis veikiančius biokuro įrenginius.

Taip pat galima svarstyti jų naudojimą ne šildymo sezono metu, kai dažniau susidaro elektros energijos perteklius rinkoje, arba jų dalyvavimą aukcionuose lygiomis sąlygomis su kitais gamintojais. Tačiau bazinis šilumos poreikis turi būti užtikrinamas stabiliai dirbančiais įrenginiais, kurių veikla nėra tiesiogiai priklausoma nuo trumpalaikių elektros rinkos kainų svyravimų.

Atsižvelgdami į išdėstytus argumentus, siūlome Projektą iš esmės peržiūrėti ir užtikrinti, kad šilumos sektoriaus reguliavimas būtų grindžiamas technologinio neutralumo, sąžiningos konkurencijos, teisinio tikrumo ir vartotojų interesų apsaugos principais, o konkrečiai:

- 1) atsisakyti nuostatų, numatančių elektros energijos konversijos į šilumą būdu pagamintos šilumos supirkimą ne aukciono būdu;
- 2) jeigu šios technologijos integravimas vis dėlto būtų tęsiamas, užtikrinti, kad visos šilumos gamybos technologijos dalyvautų vienodomis sąlygomis konkurenciniuose aukcionuose;
- 3) išsamiai įvertinti poveikį konkurencijai, pagrindžiant siūlomų priemonių būtinybę, proporcingumą ir alternatyvų nepakankamumą;
- 4) įvertinti galimybę tokius įrenginius naudoti tik kaip rezervinius pajėgumus arba ne šildymo sezono metu, kad nebūtų iškraipoma šilumos gamybos rinka.

Lietuvos nepriklausomų šilumos gamintojų asociacijos prezidentas
Vytautas Kisielius

DETALŪS METADUOMENYS	
Dokumento sudarytojas (-ai)	Lietuvos nepriklausomų šilumos gamintojų asociacija, Kaunas, Vilniaus g. 19-1, LT-44284, 304400169
Dokumento pavadinimas (antraštė)	DĖL LIETUVOS RESPUBLIKOS ŠILUMOS ŪKIO ĮSTATYMO NR. IX-1565 2, 7, 10 ² , 12, 13, 20, 23, 32 STRAIPSNIŲ PAKEITIMO ĮSTATYMO PROJEKTO
Dokumento registracijos data ir numeris	2026-03-31
Dokumento gavimo data ir dokumento gavimo registracijos numeris	2026-03-31 Nr. 2-1235
Adresatas	Lietuvos Respublikos energetikos ministerija, Gedimino pr. 38, LT-01104 Vilnius
Registratorius	Vyriausiasis specialistas Greta Žiliukienė
Veiksmo atlikimo data ir laikas	2026-03-31 17:39:31
Dokumento nuorašo atspausdinimo data ir jį atspausdinęs darbuotojas	2026-04-01 atspausdino Patarėjas Vida Dzermeikienė

Nuorašas tikras
Lietuvos Respublikos energetikos ministerija
2026-04-01

LIETUVOS SAVIVALDYBIŲ ASOCIACIJA

Kodas 124111348, Gynėjų g. 16, Vilnius LT-01109, tel. (8 5) 261 6063,
el. p. bendras@lsa.lt, atsisk. sąsk. LT287044060001377867 AB SEB bankas, banko kodas 70440

LR Aplinkos ministerijai

2026-04-14 Nr. 2025/

2026-03-13 Nr. 3-539

DĖL LIETUVOS RESPUBLIKOS ŠILUMOS ŪKIO ĮSTATYMO NR. IX-1565 2, 7, 102 , 12, 13, 20, 23, 32 STRAIPSNIŲ PAKEITIMO ĮSTATYMO PROJEKTO TEIKIMO IŠVADOMS GAUTI

Lietuvos savivaldybių asociacija išnagrinėjo Energetikos ministerijos parengtą Lietuvos Respublikos šilumos ūkio įstatymo Nr. IX-1565 2, 7, 102 , 12, 13, 20, 23, 32 straipsnių pakeitimo įstatymo projektą (toliau – Projektas) ir jam nepritaria, bei teikia šias pastabas ir siūlymus:

1. Savivaldybės nesutinka su Projekte apibrėžtu šildymo sezono pradžios (spalio 1 d.) bei pabaigos (balandžio 30 d.) terminu. Šildymo sezono pradžia ir pabaiga turi priklausyti nuo paros vidutinės temperatūros normų bei atitikti higienos normų reikalavimus vidaus patalpose, taip kaip vyksta šiuo metu.
2. Savivaldybės sutinka, kad kompensacijų už šilumos energiją ir karštą vandenį laikotarpis būtų nuo spalio 1 d. iki balandžio 30 d.
3. Detalios savivaldybių pastabos pateiktos pridėtame faile (6 lapai).

Lietuvos savivaldybių asociacija yra pasirengusi dalyvauti diskusijose įstatymo Projekto tobulinimui, kad šildymo sezonas savivaldybėse vyktų kuo sklandžiau, būtų mažinamos sąnaudos ir administracinė našta, vyktų šilumos punktų modernizavimas bei kuo daugiau pereinama prie atsinaujinančių išteklių naudojimo šilumos energijai gauti.

Direktorė

Roma Žakaitienė

LIETUVOS RESPUBLIKOS
ŠILUMOS ŪKIO ĮSTATYMO NR. IX-1565 2, 7, 10², 12, 13, 20, 23, 32 STRAIPSNIŲ
PAKEITIMO ĮSTATYMAS

Nr.
Vilnius

1 straipsnis. 2 straipsnio pakeitimas

1. Papildyti 2 straipsnį 10² dalimi:

„10². Elektros energijos konversija į šilumą – elektros energijos pavertimas šilumos energija naudojant šilumos siurblius, elektrinius katilus ar kitus elektros energiją į šilumą konvertuojančius įrenginius, siekiant integruoti elektros energiją į centralizuoto šilumos tiekimo sistemą.“

2. Papildyti 2 straipsnį 10³ dalimi:

„10³. Elektros energijos konversijos į šilumą įrenginys – technologinis įrenginys ir jo techninių priemonių kompleksas, skirtas elektros energijai konvertuoti į šilumą ir patiekti į šilumos perdavimo tinklą.“

3. Pakeisti 2 straipsnio 29 dalį ir ją išdėstyti taip:

„29. Šildymo sezonas – laikotarpis, kuriuo užtikrinama pagal higienos normas reglamentuota vidutinė vidaus patalpų temperatūra šildomuose pastatuose ir kurio pradžia ir pabaiga nustatoma savivaldybės institucijos sprendimu pagal statybos techniniais reglamentais apibrėžtą lauko oro temperatūrą, kuriai esant privaloma pradėti ir galima baigti nustatytos paskirties savivaldybių pastatų šildymą, kuris prasideda spalio 1 d. ir baigiasi balandžio 30 d., kuriuo šilumos tiekėjas turi būti pasirengęs tiekti šilumą, kad būtų užtikrinama pagal higienos normas reglamentuota vidutinė vidaus patalpų temperatūra šildomuose pastatuose.“

Klausimai:

- Dėl šildymo sezono laikotarpio: manau būtų tikslinga atsižvelgti į faktinę informaciją apie šildymų sezonų pradžią/pabaigą visose savivaldybėse (analizuojant pvz. 5 paskutinius šildymo sezonus).

- šildymo sezono periodas bus taikomas visiems? Kaip dėl savivaldybių institucijų nustatytų įstaigų? (ŠŪĮ 13 str.);

- neaišku dėl mokėjimo už paslaugas, ar bus mokama pagal nustatytą šildymo sezono periodą, o jei šilumos vartotojai nusprendžia savo pastatų šildymo pradžią ir pabaigą pradėti/pabaigti kitu laiku nei siūlomas laikotarpis?

- Kaip dėl kompensacijų skaičiavimo? Ar tai bus skaičiuojama pagal faktinį šildymo periodą?

2 straipsnis. 7 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 7 straipsnio 3 punktą ir jį išdėstyti taip:

„3) teritorijos, kuriose šilumos poreikis turi būti užtikrintas iš atliekinės šilumos, šilumos, pagamintos iš komunalinių atliekų, **elektros energijos konversijos į šilumą** ir (ar) didelio naudingumo kogeneracijos būdu;“.

3 straipsnis. 10² straipsnio pakeitimas

1. Pakeisti 10² straipsnio pavadinimą ir jį išdėstyti taip:

„10² straipsnis. Atliekinės šilumos, išskyrus šilumą, pagamintą bendros šilumos ir elektros energijos gamybos (kogeneracijos) būdu ir (ar) deginant komunalines atliekas, **ir elektros energijos konversijos būdu pagamintos šilumos** supirkimo ir panaudojimo bendrieji principai“.

2. Pakeisti 10² straipsnio 5 dalį ir ją išdėstyti taip:

„5. Šiame straipsnyje nustatyti atliekinę šilumą tiekiančių įrenginių prijungimo prie šilumos perdavimo tinklų ir atliekinės šilumos supirkimo ir panaudojimo bendrieji principai *mutatis mutandis* taikomi ir atliekinę šilumą bendros šilumos ir elektros energijos gamybos (kogeneracijos) būdu generuojantiems asmenims, kurių pagrindinė veikla nėra elektros energijos ir (ar) šilumos gamyba, taip pat prijungiant, superkant ir panaudojant aplinkos energiją- arba elektros energijos konversijos būdu gaminamą šilumą. Atliekinės šilumos surinkimui, perdavimui į centralizuotą šilumos tiekimo sistemą, surenkamos šilumos kiekiui padidinti arba atliekinės šilumos atitikties tinklo temperatūriniams reikalavimams užtikrinti gali būti įrengiami papildomi įrenginiai. Tokių papildomų įrenginių sugeneruotai energijai taikomi šiame straipsnyje įtvirtinti atliekinės šilumos būdu gaminamos šilumos supirkimo ir panaudojimo bendrieji principai.“

4 straipsnis. 12 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 12 straipsnio 4 dalį ir ją išdėstyti taip:

„4. Šilumos vartotojams pateikiamos ~~popierinės~~ elektroninės sąskaitos (mokėjimo pranešimai), išskyrus atvejus, kai vartotojas ~~telefonu ar kitomis priemonėmis išreiškia pageidavimą gauti popierines sąskaitas (mokėjimo pranešimus).~~ elektroniniu būdu. Šilumos ir (ar) karšto vandens tiekėjai teikia vartotojams sąskaitas (mokėjimo pranešimus) netaikydami papildomų mokesčių.“

5 straipsnis. 13 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 13 straipsnį ir jį išdėstyti taip:

„13 straipsnis. Šilumos tiekimo sezoniskumas

1. Šilumos vartotojai turi teisę nuspręsti dėl savo pastatų šildymo pradžios ir pabaigos, nepažeidžiant nustatytų higienos normų, išskyrus savivaldybių institucijų nustatytas įstaigas, kurioms šildymo sezono pradžia ir pabaiga nustatoma savivaldybių institucijų sprendimais.

2. Šilumos vartotojai, kurių šilumos punktai yra modernizuoti (automatizuoti), turi teisę, atsižvelgiant į šio straipsnio 3 dalyje numatytus apribojimus, Civilinio kodekso 4.85 straipsnyje nustatyta sprendimų priėmimo tvarka, nuspręsti dėl savo pastatų šildymo pradžios ir pabaigos. Kitų šilumos vartotojų, kurių šilumos punktai nėra modernizuoti (automatizuoti), pastatų šildymo pradžia ir pabaiga vykdoma šildymo sezono metu, atsižvelgiant į šio straipsnio 3 dalyje numatytus apribojimus.

3. Šilumos tiekėjas neprivalo užtikrinti šilumnešio tiekimo šildymo sezono metu, jei pagal higienos normas yra šiltasis metų laikotarpis. Ne šildymo sezono metu šilumos tiekėjas šilumnešio tiekimą privalo užtikrinti, jeigu pagal higienos normas yra šaltasis metų laikotarpis.

2. 4. Jeigu šilumos vartotojai, turintys teisę nuspręsti dėl savo pastatų šildymo pradžios ir pabaigos, nusprendė pradėti arba baigti savo pastatų šildymą kitu laiku, negu ~~savivaldybių institucijų nustatyta~~ šildymo sezono pradžia ar pabaiga, jie apie savo sprendimą energetikos ministro patvirtintose Šilumos tiekimo ir vartojimo taisyklėse nustatyta tvarka praneša šilumos tiekėjui, o šis ne vėliau kaip per 2 darbo dienas sprendimą įgyvendina.

3. 5. ~~Šildymo sezono laikotarpiu šilumnešis privalo būti tiekiamas daugiabučio name butams ir kitoms patalpoms šildyti. Butai ir kitos patalpos daugiabučiame name privalo būti šildomi, jeigu tam neprieštarauja dauguma to namo butų savininkų, neturinčių įsiskolinimų šilumos tiekėjui.~~ (modeliuojam situaciją: pagal galiojančias įstatymo nuostatas, buto ar patalpų savininkas daugiabučiame name gali pasirinkti šilumos ar karšto vandens tiekėją, jei įsirengia atskirus apskaitos prietaisus.

6 straipsnis. 20 straipsnio pakeitimas

Papildyti 20 straipsnį 5¹–5⁴ dalimis:

„5¹. Šilumos punkto įrenginiai turi atitikti šilumos tiekėjo išduotas prisijungimo prie šilumos perdavimo tinklo sąlygas, šio įstatymo 23 straipsnyje nustatytus reikalavimus ir

nemažinti šilumos perdavimo tinklo efektyvumo. Šilumos tiekėjas turi teisę duoti privalomus nurodymus butų ir patalpų savininkui ir (arba) daugiabučio namo bendrojo naudojimo objektų valdytojui dėl šilumos punkto įrenginių remonto ar modernizavimo, jeigu šilumos punkto įrenginiai neatitinka šioje dalyje nurodytų reikalavimų. Ginčus dėl šilumos tiekėjo nurodymų sprendžia Taryba šio įstatymo nustatyta tvarka.

Teisės aktai:

CK 4.82 straipsnio:

4. Butų ir kitų patalpų savininkai taip pat privalo reguliariai kaupti lėšas, kurios bus skiriamos namui (statiniui) atnaujinti pagal privalomuosius statinių naudojimo ir priežiūros reikalavimus. Šios lėšos yra butų ir kitų patalpų savininkų bendroji dalinė nuosavybė. Į šias lėšas negali būti nukreiptas išieškojimas pagal atskiro buto ir kitų patalpų savininko prievoles.

CK 4.83 straipsnio:

4. Buto ir kitų patalpų savininkas (naudotojas) neprivalo apmokėti išlaidų, dėl kurių jis nėra davęs sutikimo ir kurios nesusijusios su įstatymų ir kitų teisės aktų nustatytais privalomaisiais statinių naudojimo ir priežiūros reikalavimais arba dėl kurių nėra priimtas butų ir kitų patalpų savininkų susirinkimo sprendimas šio kodekso 4.84 ir 4.85 straipsniuose nustatyta tvarka.

Ar privalomi nurodymai atitiktų kituose teisės aktuose privalomuosius reikalavimus, siūlome suvienodinti terminus.

5². Jeigu butų ir patalpų savininkas ir (arba) daugiabučio namo bendrojo naudojimo objektų valdytojas nevykdo šilumos tiekėjo šio straipsnio 5¹ dalyje nurodytų privalomų nurodymų dėl šilumos punkto įrenginių remonto ar modernizavimo ilgiau kaip 12 mėnesių, šilumos tiekėjas kreipiasi į Tarybą, kuri, Tarybos nustatyta tvarka ir pagal Tarybos nustatytus kriterijus, priima sprendimą dėl teisės šilumos tiekėjui atlikti šilumos punkto remontą ar modernizavimą suteikimo ir šilumos tiekėjo išlaidų kompensavimo butų ir patalpų savininkų sąskaita. Šioms priemonėms įgyvendinti gali būti naudojamos daugiabučio namo bendraturčių kaupiamosios lėšos, pagal Civilinio kodekso 4.82 straipsnio 3, 4 dalių ir 4.83 straipsnio 4 dalies nuostatas.

CK 4.83 straipsnio:

4. Buto ir kitų patalpų savininkas (naudotojas) neprivalo apmokėti išlaidų, dėl kurių jis nėra davęs sutikimo ir kurios nesusijusios su įstatymų ir kitų teisės aktų nustatytais privalomaisiais statinių naudojimo ir priežiūros reikalavimais arba dėl kurių nėra priimtas butų ir kitų patalpų savininkų susirinkimo sprendimas šio kodekso 4.84 ir 4.85 straipsniuose nustatyta tvarka.

LR vyriausybės nutarimas. Dėl daugiabučio namo butų ir kitų patalpų savininkų lėšų, skiriamų namui (statiniui) atnaujinti pagal privalomuosius statinių naudojimo ir priežiūros reikalavimus, kaupimo, dydžio apskaičiavimo ir sukauptų lėšų apsaugos tvarkos aprašo patvirtinimo

3. Kaupiamųjų lėšų poreikis nustatomas įvertinus daugiabučio namo techninę būklę ir pastato bendrojo naudojimo objektų atnaujinimo poreikį, pagrįstą privalomaisiais reikalavimais. Pagal nustatytą poreikį numatomos bendrojo naudojimo objektų atnaujinimo pagal privalomuosius reikalavimus priemonės, kurioms finansuoti lėšos bus kaupiamos dvejus ar daugiau metų, numatoma šių priemonių įgyvendinimo orientacinė kaina, lėšų kaupimo pradžia, trukmė, pabaiga (toliau – ilgalaikis planas) ir apskaičiuojama mėnesinės kaupiamosios įmokos tarifo pagal ilgalaikį planą dalis. Ilgalaikį planą ir apskaičiuotą mėnesinės kaupiamosios įmokos tarifo pagal ilgalaikį planą dalį tvirtina daugiabučio gyvenamojo namo butų ir kitų patalpų savininkų bendrijos (toliau – bendrija) nariai Daugiabučių gyvenamųjų namų ir kitos paskirties

pastatų savininkų bendrijų įstatyme nustatyta tvarka, kai bendrija neįsteigta – daugiabučio namo butų ir kitų patalpų savininkai Civilinio kodekso 4.85 straipsnyje nustatyta tvarka. Kol bus patvirtintas ilgalaikis planas ir jį patvirtinus daugiabučio namo butų ir kitų patalpų savininkai pagal Aprašo 10 punkto nuostatas turi kaupti lėšas ilgalaikiame plane nenumatytoms bendrojo naudojimo objektų atnaujinimo pagal privalomuosius reikalavimus priemonėms (toliau – ilgalaikiame plane nenumatytos privalomosios priemonės) finansuoti.

5². Jeigu butų ir patalpų savininkas ir (arba) daugiabučio namo bendrojo naudojimo objektų valdytojas nevykdo šilumos tiekėjo šio straipsnio 5¹ dalyje nurodytų ~~privalomų nurodymų~~ **privalomieji reikalavimų??** dėl šilumos punkto įrenginių remonto ar modernizavimo ilgiau kaip 12 mėnesių, šilumos tiekėjas kreipiasi į Tarybą, kuri, Tarybos nustatyta tvarka ir pagal Tarybos nustatytus kriterijus, priima sprendimą dėl teisės šilumos tiekėjui atlikti šilumos punkto remontą ar modernizavimą suteikimo ir šilumos tiekėjo išlaidų kompensavimo butų ir patalpų savininkų sąskaita. ~~Šioms priemonėms įgyvendinti gali būti naudojamos daugiabučio namo bendraturčių kaupiamosios lėšos, pagal Civilinio kodekso 4.82 straipsnio 3, 4 dalių ir 4.83 straipsnio 4 dalies nuostatas.~~

5³. Jeigu **šilumos tiekėjas (ar tikrai?)** nepasinaudoja šiame straipsnyje 5¹ ir 5² dalyse nustatytomis teisėmis, savivaldybės vykdomoji institucija turi teisę priimti sprendimą organizuoti konkursą dėl kito bendrojo naudojimo objektų valdytojo parinkimo, pakeičiant pareigų tinkamai nevykdantį esamą pastato bendrojo naudojimo objektų valdytoją.

CK 4.83 straipsnio:

3. Butų ir kitų patalpų savininkai (naudotojai) bendrojo naudojimo objektus privalo valdyti, tinkamai prižiūrėti, remontuoti ar kitaip tvarkyti. **Daugiabučio namo bendrojo naudojimo objektams valdyti butų ir kitų patalpų savininkai steigia butų ir kitų patalpų savininkų bendriją arba sudaro jungtinės veiklos sutartį, arba šio kodekso 4.84 straipsnyje nustatyta tvarka pasirenka bendrojo naudojimo objektų administratorių.** Pavyzdinę jungtinės veiklos sutarties formą tvirtina Vyriausybė ar jos įgaliota institucija. Butų ir kitų patalpų savininkų bendrijų valdymo organų, jungtinės veiklos sutartimi įgaliotų asmenų ir šio kodekso 4.84 straipsnyje nustatyta tvarka paskirtų bendrojo naudojimo objektų administratorių veiklos, susijusios su įstatymų ir kitų teisės aktų jiems priskirtų funkcijų vykdymu, priežiūra ir kontrolę atlieka savivaldybės.

LR aplinkos ministro įsakymas dėl bendrojo naudojimo objektų administratoriaus atrankos, skyrimo ir atšaukimo tvarkos aprašo patvirtinimo

Vadovaujantis CK 4.83 str. 3 d. Daugiabučio namo bendrojo naudojimo objektams valdyti yra numatytos trys valdymo formos tai – butų ir kitų patalpų savininkų bendrija (toliau – bendrija), jungtinės veiklos sutartis (toliau – JVS), arba CK 4.84 straipsnyje nustatyta tvarka pasirenka bendrojo naudojimo objektų administratorių (toliau – administratorius).

Iš aukščiau minėtų bendrojo naudojimo objektų valdytojų nurodytų formų tik administratoriaus parinkimo procedūras gali organizuoti savivaldybė, vadovaudamasi Bendrojo naudojimo objektų administratoriaus atrankos, skyrimo ir atšaukimo tvarkos aprašu, šio aprašo 32 p. yra nurodyta, kada administratorius gali būti atšaukiamas t.y. 32. Administratoriui – fiziniam asmeniui arba juridinio asmens vadovui trečią kartą per metus paskyrus administracinę nuobaudą už administravimo veiklą konkrečiame daugiabučiame name..>

Abejotina, kad administratoriaus parinkimo procedūrų organizavimas ką išspręs, vis tik sprendimą priima butų ir kitų patalpų savininkų dauguma. Pvz. Administratoriui įvykdžius visas

reikiamas procedūras savininkai pasirenka tą patį administratorių (o tokios situacijos dažnos), liekame nieko neišsprendę.

Reikėtų numatyti sankcijas prievolių nevykdantiems daugiabučių namų butų ir kitų patalpų savininkams. Kaip žinia sprendimus priima savininkai, administratoriai gali atlikti visus reikiamus veiksmus, bet jei nebus savininkų pritarimo problemos ir toliau neišspręstos.

5⁴. Pastato bendrojo naudojimo objektų valdytojas užtikrina, kad nustatyti ir faktiniai momentiniai šilumos punkto šildymo ir karšto vandens temperatūriniai darbo režimo duomenys būtų neatlygintinai perduodami į šilumos tiekėjo įrenginius, jeigu yra tą leidžiančios techninės priemonės. Pastato butų ir patalpų savininkas ir (arba) daugiabučio namo bendrojo naudojimo objektų valdytojas suteikia teisę šilumos tiekėjui neatlygintinai patekti į šilumos punktą ir, esant poreikiui, šilumos punkte įrengti technines priemones nustatytiems ir faktiniams momentiniams šilumos punkto šildymo ir karšto vandens temperatūriniais darbo režimo duomenims nuskaityti. Šilumos tiekėjo įrengiamos techninės priemonės nustatytiems ir faktiniams momentiniams šilumos punkto šildymo ir karšto vandens temperatūriniais darbo režimo duomenims nuskaityti yra būtinosios šilumos, karšto vandens ruošimo (pirkimo) ir perdavimo sąnaudos.“

Dėl daugiabučių namų atnaujinimo (modernizavimo)

Kviesčiame išsamiai diskusijai (LR Energetikos, LR Aplinkos ministerijos, APVA) temomis:

Ar nevertėtų daugiabučių namų atnaujinimą (modernizavimą) įgyvendinti per vieną programą, kurioje būtų numatyti etapai, pvz. vienas iš jų „mažosios renovacijos“ apimtis. „Mažosios renovacijos“ programos įgyvendinimui skirtą finansavimą siūlome perskirstyti ir panaudoti daugiabučių namų atnaujinimo (modernizavimo) programos finansavimui.

Norint, kad daugiabučių namų atnaujinimas (modernizavimas) „judėtų“ būtų tikslinga apsvarstyti:

Biurokratijos mažinimas

Mažinat biurokratija galima būtų kalbėti apie kartotinius projektus, kad projektuojant tipinius daugiabučius pasirinkus standartinį paketą jam nereikėtų ekspertizių, derinimų ir statybos leidimo išdavimas užtruktų kokias 2 savaites, sutaupymas ir projektavimo išlaidoms, o projektas būtų de facto patvirtintas valstybės mastu. Taip jau daroma – Nyderlandai (Energiesprong modelis) ir Vokietijoje (2023–2024 m. buvo įvesti įstatymų pakeitimai serijinei renovacijai (Seriellen Sanieren)).

Galima daryti ir ir tik su „mazgais“ – Valstybė patvirtina ne „projektą“, o „techninius mazgus“. Pvz., 1-464 serijos sienos apšiltinimo mazgas Nr. 5. Projektuotojui nereikia braižyti visko iš naujo ir laukti 20 dienų savivaldybės atsakymo. Jis tiesiog deklaruoja: „naudosi mazgą Nr. 5“. Priežiūros institucija mato, kad mazgas sertifikuotas.

Kokybės garantijos dėl kurių dažniausiai ir dvejoja žmonės

Energijos taupymo garantija (Vokietijos pavyzdys): jei po renovacijos namas nesutaupo žadėto energijos kiekio, dalį nuostolių padengia rangovas arba draudimas. Tai drastiškai padidintų gyventojų pasitikėjimą. Žadėjo sutaupyti +40 proc. išlaidų, sutaupo 30proc. skirtumą dengia rangovas/fondas/APVA (patirtis rodo, kad dengti reikėtų tik išskirtiniais atvejais, labai retai).

Terminai

Visi norim paspartinti renovaciją, tačiau tarp kvietimų būna ilgi laiko tarpai per kuriuos realiai negalima imtis jokių veiksmų, tuomet išėjus kvietimui masiškai užverčiami tiek investicinių planų rengėjai, tiek projektuotojai bei rangovai, kas taip pat lėtina procesus. Vertėtų pagalvoti ar ne vertėtų leisti žmonėms patiems imti paskolas bet kada, o valstybė įsipareigotų

padengti fiksuotą dalį (pvz., 20 poroc) vos tik pasiekiamas energinis efektas, nelaukiant aktyvių „šaukimų“. Tai yra nuolat galima renovuoti kiek prastesnėmis sąlygomis, o kai yra aktyvus šaukimas – geresnėmis.

Finansai

Besikeičiantys finansuotojai ir garantijų nebuvimas dėl fiksuotų palūkanų visam paskolos laikotarpiui, greičiausiai reikėtų paskolas suteikinti valstybiniam bankui su kuo mažesnėmis fiksuotomis palūkanomis visam paskolos laikotarpiui.

Architektūrinės gairės

Kokių reikia? Kas turi jas patvirtinti, ar turi būti patvirtintos architektūrinės komisijos? Pagal ką jas rengti? Ar jose atsispindi tik architektūrinė dalis „fasadai“?

7 straipsnis. 23 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 23 straipsnio 2 dalį ir ją išdėstyti taip:

„2. Šilumos tiekėjas ir (arba) daugiabučio namo šildymo ir karšto vandens sistemų prižiūrėtojas (eksploatuotojas) pagal kompetenciją raštu informuoja daugiabučio namo savininkus, daugiabučio namo bendrojo naudojimo objektų valdytoją ir Tarybą apie daugiabučius namus, kurių šildymo ir karšto vandens sistemos neatitinka daugiabučio namo šildymo ir karšto vandens sistemų privalomųjų reikalavimų. Pagal gautą informaciją darbus šiems reikalavimams užtikrinti pagal kompetenciją atlieka daugiabučio namo šildymo ir karšto vandens sistemų prižiūrėtojas (eksploatuotojas), o kitų darbų atitiktį daugiabučio namo šildymo ir (ar) karšto vandens sistemų privalomiesiems reikalavimams užtikrina daugiabučio namo bendrojo naudojimo objektų valdytojas ne vėliau kaip per ketverius metus nuo pranešimo apie daugiabučio namo šildymo ir (ar) karšto vandens sistemų privalomųjų reikalavimų neatitiktį gavimo dienos, išskyrus šio Įstatymo 20 straipsnio 5¹–5³ dalyse nustatytus atvejus. Šių darbų išlaidas apmoka daugiabučio namo butų ir kitų patalpų savininkai pagal Civilinio kodekso 4.82 straipsnio 3 dalies nuostatas. Šių darbų išlaidoms kompensuoti teikiama valstybės parama pagal Lietuvos Respublikos valstybės paramos daugiabučiams namams atnaujinti (modernizuoti) įstatymą.“

8 straipsnis. 32 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 32 straipsnio 24 dalį ir ją išdėstyti taip:

„24. Taryba iki sausio mėnesio 20 dienos apskaičiuoja vidutinę metinę biokuro, vidutinę metinę biokuro biržos, vidutinę metinę biokuro biržos produkto, kurio gamybai kaip žaliava naudojamos miško kirtimo liekanos, ir vidutinę metinę gamtinių dujų biržos kainas apskaičiuoja vidutines kalendorinių metų ketvirčio biokuro, biokuro biržos, biokuro biržos produkto, kurio gamybai kaip žaliava naudojamos miško kirtimo liekanos, ir gamtinių dujų biržos kainas ir apie jas iki kito ketvirčio pirmo mėnesio 20 dienos viešai informuoja.“

9 straipsnis. Įstatymo įsigaliojimas ir įgyvendinimas

1. Šis įstatymas, išskyrus šio straipsnio 2 dalį, įsigalioja 2026 m. spalio 1 d.
2. Lietuvos Respublikos Vyriausybė, jos įgaliotos institucijos ir Valstybinė energetikos reguliavimo taryba iki 2026 m. birželio 30 d. priima šio įstatymo įgyvendinamuosius teisės aktus.

Skelbiu šį Lietuvos Respublikos Seimo priimtą įstatymą.

Respublikos Prezidentas

DETALŪS METADUOMENYS	
Dokumento sudarytojas (-ai)	Lietuvos savivaldybių asociacija 124111348, Gynėjų g. 16, LT-01109 Vilnius
Dokumento pavadinimas (antraštė)	DĖL LIETUVOS RESPUBLIKOS ŠILUMOS ŪKIO ĮSTATYMO NR. IX-1565 2, 7, 102, 12, 13, 20, 23, 32 STRAIPSNIŲ PAKEITIMO ĮSTATYMO PROJEKTO TEIKIMO IŠVADOMS GAUTI
Dokumento registracijos data ir numeris	2026-04-14 Nr. SD-2026/224
Dokumento gavimo data ir dokumento gavimo registracijos numeris	2026-04-14 Nr. 2-1471
Dokumento specifikacijos identifikavimo žymuo	ADOC-V1.0
Parašo paskirtis	Pasirašymas
Parašą sukūrusio asmens vardas, pavardė ir pareigos	Roma Žakaitienė, Direktorė
Sertifikatas išduotas	ROMA ŽAKAITIENĖ LT
Parašo sukūrimo data ir laikas	2026-04-14 14:50:46 (GMT+03:00)
Parašo formatas	XAdES-T
Laiko žymeje nurodytas laikas	2026-04-14 14:50:57 (GMT+03:00)
Informacija apie sertifikavimo paslaugų teikėją	SK ID Solutions EID-Q 2024E, SK ID Solutions AS EE
Sertifikato galiojimo laikas	2026-01-05 12:07:41 – 2029-01-04 12:07:40
Informacija apie būdus, naudotus metaduomenų vientisumui užtikrinti	<p>"Registravimas" paskirties metaduomenų vientisumas užtikrintas naudojant "RCSC IssuingCA-2, VI Registru Centras - i.k. 124110246 LT" išduotą sertifikatą "Dokumentų valdymo sistema Avilys, Lietuvos savivaldybių asociacija, i.k. 124111348 LT", sertifikatas galioja nuo 2024-03-04 14:28:21 iki 2027-03-04 14:28:21</p> <p>"Gauto dokumento registravimas" paskirties metaduomenų vientisumas užtikrintas naudojant "RCSC IssuingCA-2, VI Registru Centras - i.k. 124110246 LT" išduotą sertifikatą "DBSIS, Informatikos ir ryšių departamentas prie Lietuvos Respublikos vidaus reikalų ministerijos, i.k.188774822 LT", sertifikatas galioja nuo 2025-05-16 11:31:08 iki 2028-05-15 11:31:08</p>
Pagrindinio dokumento priedų skaičius	1
Pagrindinio dokumento pridedamų dokumentų skaičius	–
Pridedamo dokumento sudarytojas (-ai)	–
Pridedamo dokumento pavadinimas (antraštė)	–
Pridedamo dokumento registracijos data ir numeris	–
Programinės įrangos, kuria naudojantis sudarytas elektroninis dokumentas, pavadinimas	Dokumentų valdymo sistema Avilys, versija 3.5.76.2
Informacija apie elektroninio dokumento ir elektroninio (-ių) parašo (-ų) tikrinimą (tikrinimo data)	Atitinka specifikacijos keliamus reikalavimus. Visi dokumente esantys elektroniniai parašai galioja (2026-04-15 10:50:13)
Paieškos nuoroda	–
Papildomi metaduomenys	Nuorašą suformavo 2026-04-15 10:50:14 DBSIS